

பெப்ரவரி 2006

நூலாம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

69

கலாபூஷணம்

'அன்புமணி'

இரா. நாகலிங்கம்

30/=

ஞானம்

ஜூனி - 06 சுடர் - 09

**பகிர்தலின்
மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011-2586013

0777-306506

தொலைநகல் : 011-2586013

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

இதழினுள்ளே .....

- **கவிதைகள்**
  - ஆ. புனிதகலா 09
  - வே. தினகரன் 10
  - செ. சுதர்சன் 14
  - ஜின்னாவ் 15
  - வதிரி. சி. ரவீந்திரன் 22
  - பொன்முடி- மலேசியா 45
- **கட்டுரைகள்**
  - அ. முகம்மது சமீம் 17
  - முருகபூபதி 20
  - அன்புமணி 23
  - மாவை வரோதயன் 55
  - க. குணராசா 57
- **சிறுகதைகள்**
  - திருமலை சுந்தா 11
  - அறைய டி சில்வா/ 29
  - ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம்
- **நேர்காணல்**
  - எஸ். பொ. / தி. ஞானசேகரன் 38
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 70
- **பத்தி எழுத்து**
  - கலாநிதி துரை மனோகரன் 34
  - தேடலான் 36
  - த. சிவசுப்பிரமணியம் 46
  - என். செல்வராஜா 61
- **நூல் மதிப்புரை** 64

முகப்போவியம் : ஜெயகாந்தன்

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புணையையில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப்பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

ஊடக சுதந்திரம் எதை நோக்கிச் செல்கிறது?

ஊடகங்கள் ஒரு நாட்டின் ஜனநாயகத்தைத் தாங்கிப்
பீடிக்கும் நான்காவது தூணாக விளங்குகின்றன. மக்களுக்குப்
பாதகமான செயல்களை, அவர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்
படும் - மேற்கொள்ளப்படும் அநீதிகளை, நேர்மையீனங்களை
புறக்கணிப்புகளை அஞ்சாமல், அதிகாரங்களுக்கு
அடிபணியாமல் துணிகரமாக வெளிப்படுத்தும் கடமை
உண்மையான ஜனநாயகம் நிலவுகின்ற நாட்டில்
ஊடகங்களுக்கு உண்டு.

ஆனால், பல்லின மக்கள் காலாதிகாலமாக வாழ்ந்துவரும்
எமது நாட்டில், தேசிய இனங்களுக்கிடையே இன்று
ஏற்பட்டுள்ள விரிசல் - முறுகல் - பிளவு - சந்தேகம்
முதலியவற்றிற்கான வித்து அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே
சிங்கள - ஆங்கில ஊடகங்களால் விதைக்கப் பெற்று விஷ
விருட்சமாக உருவெடுத்து நிற்கிறது எனக் கூறுவது
மிகையானதல்ல.

தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட
சிறுபான்மை இன மக்களும் இந்நாட்டின் புதல்வர்களே -
அவர்களுக்கும் சமத்துவமான உரிமைகள் - தனித்துவமான

கலை, கலாசாரங்கள் உண்டென்பதை, மறந்து - மறுத்து - அடக்குமுறைகளை மேற்கொண்ட பேரினவாதத்தின் மேலாண்மைப் போக்கு - செயற்பாடுகள், நாட்டை அதல பாதாளத்துக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. நியாயத்தைக்கட்டிக் காட்டி, நீதிக்காகக் குரல் எழுப்பாமல், பேரினவாதத்துக்குத் துணையாக - பக்கபலமாக நின்று, அவர்களை உகப்பி விட்டுப் பேயாட்டம் புரிய வைத்ததில் ஊடகங்களுக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு என்பது வரலாற்றுண்மை.

பாவம், தமிழ் ஊடகங்களும், தமிழ் ஊடகவியலாளர்களும், தமிழினத்தைப் போலவே அவர்களும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, ஒங்கிக்குரல் எழுப்ப முடியாமல் தடுக்கப்பட்டு தமது இனத்துக்கு எதிராக மேற் கொள்ளப்படுகிற கொடுமைகளை - தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகிற அட்டூழியங்களை - நிஷ்டுரங்களை - சித்திரவதைகளை வெளிச்சம் போட்டு வெளியுலகத்துக்குக் காட்ட முனையும் போது - எத்தனிக்கும் போது, ஊடகநிலையங்கள் அடித்து நொருக்கப்படுகின்றன. செய்தி சேகரிக்கச் செல்பவர்கள் - புகைப்படமெடுக்கச்செல்பவர்கள், அநாவசியமாக அச்சுறுத்தப்படுகின்றனர். அநாகரிகமாகக் கைது செய்து காவலில் வைத்து விசாரிக்கப்படுகின்றனர். குறிவைத்துத் தாக்கப்படுகின்றனர். ஏன் உண்மைகளை காரசாரமாக எழுதிவந்த தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் சுட்டுக் கொலையே செய்யப்பட்டுள்ளனர். நிமலராஜன் முதல் அண்மையில் கொலை செய்யப்பட்ட சுகிர்தராஜன் வரை, அவர்களை கொலை செய்தவர்கள் யார் என்பது மர்மமாகவேயுள்ளது. இனந்திரியாதவர்கள் மேற்கொண்ட கொலை எனக்கூறி விட்டு மெளனமாகவே இருக்கிறது காவல்துறை!

இந்நிலையில் ஊடகசுதந்திரம் எங்கு நோக்கிச் செல்கிறது? தமிழ் ஊடகங்களுக்கும், ஊடகவியலாளர்களுக்கும் உரிய பாதுகாப்பளிக்க அரசு இனியாவது முன்வரவேண்டும்.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

**IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS &
PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.**

Head Office :

340, 202 Sea Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321
Fax : 2337313
E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 340, 202 செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321
தொ. நகல் 2337313
மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளை :

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-5 15775

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

70 நிமிஷம் 20 நிமிஷம் இளைஞனாகச் செயல்படும் “அன்புமணி”

க. தங்கேஸ்வரி பா.உ
மட்டக்களப்பு

1. அறிமுகம் :

1960களில் மட்டக்களப்பில் பாரிய இலக்கிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. அதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது, மட்டக்களப்புத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம். இச்சங்கத்தின் உயிர் நாடியாக செயற்பட்டவர் மூத்த எழுத்தாளர் அன்புமணி (இரா. நாகலிங்கம்) அன்றமுதல் இன்றுவரை அவர் கலை இலக்கியப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். ஆடம்பரம் இல்லாமல் அடக்கமாகச் செயற்படுகிறார்.

இவருடைய கலை இலக்கியப் பணிகள் பன்முகப்பட்டவை. இலக்கியத்துறையைப் பொறுத்தவரை சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, கவிதை, நாடகம் முதலியவற்றில் முத்திரை பதித்தவர். கலைத்துறையைப் பொறுத்தவரை, நாடகத் தயாரிப்பு, நெறியாள்கை, நடப்பு, கலைநிகழ்ச்சிகள் முதலியவற்றிலும் முத்திரை பதித்தவர். கலாசாரத்துறையைப் பொறுத்தவரை பாரம்பரிய கலாசாரப் பண்புகள், கலாசார விழுமியங்கள் முதலியவற்றில் தேடலும், பேணலுமாகப் பல பணிகளை ஆற்றியவர். அவ்வாறே பல்கலை இலக்கிய அமைப்புகளில் முக்கிய பதவிகளை வகித்து சமூகப்பணிகளை ஆற்றியவர்.

அவ்வாறே சமயப்பணிகளிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்ததுடன் ஆத்மீகப் பாதையில், தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர்.

இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து முன்னேற்றியவர் “மலர்” என்ற இலக்கிய சஞ்சிகையை நடாத்தியவர் “அன்பு வெளியீடு” பதிப்பகத்தின் மூலம் பல முக்கியமான நூல்களை வெளியிட்டவர். சுருங்கக் கூறுவதாயின் “அன்புமணி” சகாப்தம் மட்டக்களப்பு இலக்கிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதாகும்.

2. வாழ்க்கைக் குறிப்பு:

மட்டக்களப்பில் ஆரையம்பதி கிராமத்தில் வ. இராசையா பொ. தங்கப்பிள்ளை தம்பதியருக்கு தலைமகனாக 6.3.1935ல் பிறந்த இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி) ஆரையம்பதி ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமிஷன் பாடசாலையிலும் காத்தாங்குடி மத்தியகல்லூரியிலும் கல்விகற்றார். வகுப்பில் எப்போதும் முதல் மாணவனாகவே இருந்தார்.

இவரது உடன் பிறப்புகள் எழுவர். சிறுவயதில் இவரது தாய் மாமன், காத்தமுத்து இவருக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்து இவரை ஊக்குவித்தார், படிப்பிலும் அக்கறை கொள்ளச் செய்தார். சித்திரப்பயிற்சியும் அளித்தார்.

1952ல் இலகிராக நியமனம் பெற்ற இவர் மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரி, (தற்போது இந்துக் கல்லூரி) மட். கல்வித்திணைக்களம், அம்பாறை கல்வித்திணைக்களம் முதலியவற்றில் பணியாற்றினார்.

1964ல் இவரது திருமணம் நடைபெற்றது. ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை பார்வதி இவரது வாழ்க்கைத் துணைவி ஆனார். ஏழு மகன்களும் ஒரு மகளும் இவருக்குக் கிடைத்த புத்திரபாக்கியங்கள். ஒரு மகனையும், ஒரே மகளையும் காலன் கவர்ந்து கொண்டான். ஒரே மகளான திருநிறைச் செல்வி அகால மரணம் அடைந்தது இவரது வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய சோகம் என்பது இவரது “ஒரு மகளின் கதை” நூலில் வெளிப்படுகிறது.

இவருக்கு உற்ற துணையாக இருந்த தம்பிமார் நல்லையா, பூபாலரெத்தினம் ஆகியோரும் காலன் வசப்பட்டனர். தந்தையார் இராசையா, தாயார் தங்கப்பிள்ளை ஆகியோரும்

காலமாகிவிட்டனர். தந்தையார் பற்றி “ஒரு தந்தையின் கதை” (1989) கூறுகிறது.

இவரது மைத்துனர் ஆரையூர் இளவல் பிரபலமான நாடகக்கலைஞர். சுமார் 60 நாடகங்களை ஆக்கியவர்

3. உத்தியோகம் புருஷலட்சணம் :

1952ல் இலிகிதராக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த இவர் 1984ல் இலங்கை நிர்வாகசேவையில் சேர்ந்து கழுவாஞ்சிக்குடி உதவி அரசாங்க அதிபராகவும் மட். கச்சேரி தலைமையக உதவி அரசாங்க அதிபராகவும் கடமையாற்றி 1992 முதல் வட-கிழக்கு மாகாண சபையில் பணியாற்றினார். அங்கு ஆளுநரின் சிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளராகவும், பின்னர், காணி விவசாய அமைச்சின் சிரேஷ்ட உதவிச் செயலாளராகவும் பணியாற்றி 6.3.1995ல் ஓய்வுபெற்றார்.

இவரது சேவைக்காலத்தில் இவர் பெற்ற விருதுகளும் கௌரவங்களும் பல. பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளுக்கான மட்டக்களப்பு மாவட்ட முகாமைத்துவப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றார். இவர் கழுவாஞ்சிக்குடி உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமை ஆற்றிய காலத்தில், பின்வரும் பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன.

- (அ) கிராமோதய சங்கப்போட்டி - முதற் பரிசு (1987)
- (ஆ) குறைந்த செலவு வீடமைப்புப் போட்டி - முதற்பரிசு(1985)
- (இ) கைப்பணிப் போட்டி - முதற்பரிசு (1988)
- (ஈ) கிராம சேவை உத்தியோகத்தர் போட்டி - முதற்பரிசு (1986)

ஜூன் 1990 இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட பாதிப்புகளில் (அ) வீடமைப்பு, (ஆ) உயிர் இழப்பு நஷ்டஈடு முதலிய வற்றைத் திறமையாக நிறைவேற்றினார்.

தலைமையக உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில், (அ) மோட்டார் போக்குவரத்து உதவி ஆணையாளர் முதலிய பதவிகளையும் வகித்து சிறப்பாகக் கடமை ஆற்றினார்.

1984ல் இவர் இலங்கை நிர்வாக சேவைப் போட்டிப் பரீட்சையில் விடய ஆய்வு (Case study) என்னும் பாடத்தில் 84 புள்ளிகளைப் பெற்று அகில இலங்கையிலும் முதல் இடம் பெற்றார்.

4. இலக்கியப்பணி :

1960களில் மட்டக்களப்பு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயலாளராகப் பல வருடங்கள் பணி ஆற்றிய இவர் பின்னர் அதன் தலைவராகவும் செயற்பட்டார். இவர் செயலாளராக இருந்த காலத்தில், பாடசாலைகளுக்கான இலக்கியப் போட்டிகள், கலாசார விழாக்கள், இலக்கிய விழாக்கள் முதலிய பல நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து மக்கள் மத்தியில் ஒரு இலக்கிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தார்.

மட்டக்களப்பில் அப்போது பிரசித்தி பெற்றிருந்த தமிழறிஞர்களைக் கனம் பண்ணும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை, மகாவித்துவான் F.X.C. நடராசா, பண்டிதர் வித்துவான் வி. சீ. கந்தையா, பண்டிதை தங்கேஸ்வரி கந்தையா வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன் முதலியோரது ஆலோசனைகளும், ஆற்றுப்படுத்தலும் மட். தமிழ் எழுத்தாளர் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின.

இலக்கியக் கருத்தரங்குகள் (மாதாந்தம்) இலக்கிய விமர்சன அரங்கு (வாராந்தம்) நடைபெற்றன. நூல்வெளியீட்டு விழாக்கள், நூல் அறிமுகவிழாக்கள் முதலியன பிரதேச வேறுபாடுகள் இன்றி நடைபெற்றன. அந்த வகையில் மலையக நூல்கள் பலவும், யாழ். எழுத்தாளர்களின் நூல்களும் இதில் இடம் பெற்றன.

1960களில் பல கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளில் அற்புதமான ஓவியங்களை வரைந்தார். இக்காலப் பகுதியில் வெள்ளம் (வீரகேசரி) கபடநாடகம் (தினகரன்) தொடர் சித்திரக் கதைகளும் மற்றும் தொடர் காட்டுன் சித்திரக் களும், வாசகர் மத்தியில் மிகுந்த பாராட்டைப் பெற்றன.

5. எழுத்துத்துறையில் பதித்த தடங்கள் :

இவரது முதற் சிறுகதை கிராமபோன் காதல் 3.3.1957ல் “கல்கி” யில் பிரசுரமானது. அதைத் தொடர்ந்து இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும், வெளிவரும் சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. “கல்கி” யில் பல சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. 1958 முதல் 1992 வரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதை கட்டுரை, கவிதை முதலியன வெளிவந்துள்ளன.

அவ்வாறே இலங்கை வானொலியில் நாடகங்கள் சித்திரங்கள், உரைகள் சுமார் 25 வரை ஒலிப்பாக்கியுள்ளன. சில உரைகள் கட்டுரைகளாகவும் பிரசுரமாகியுள்ளன.

இவைதவிர அவ்வப்போது நூல்களுக்கு எழுதிய அணிந்துரைகள் முதலியனவும் சிறந்த இலக்கியக் கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறே நூல் விமர்சனங்களும், அவ்வப்போது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன.

மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவந்த சிறு சஞ்சிகைகளான தாரகை, சாளரம், முதலிய வற்றுக்கு அனுசரணை வழங்கியும் உதவிகள் செய்தும் ஊக்குவித்துள்ளார்.

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் இவர் ஒரு நேர்மையான இலக்கிய நெஞ்சராகவும், பாரபட்சமற்ற இலக்கிய விமர்சகராகவும், சிறந்த இலக்கியவாதியாகவும் அன்றுமுதல் இன்று வரை எழுத்துத்துறையில் தடம் பதித்துள்ளார் எனக்கூறலாம்.

6. “மலர்” வெளியீடு :

மட்டக்களப்பில் ஒரு தரமான இலக்கிய சஞ்சிகை இல்லாமலிருந்த அக்காலத்தில், இவர் பல சவால்களுக்கு மத்தியில் “மலர்” என்ற இலக்கிய சஞ்சிகையை நாடாத்தினார். இச்சஞ்சிகையின் இலக்கியத்தரம் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

பிரதேசவேறுபாடு, முற்போக்கு பிற்போக்கு வேறுபாடு எதுவும் இன்றி அரசியல், சினிமா, கலப்பின்றி முழுக்க முழுக்க இலக்கியத் தேடலோடு “மலர்” வெளிவந்தது. இலங்கையின் பிரபல எழுத்தாளர்களான செங்கை ஆழியான், செ. யோகநாதன், வ.அ. இராசரெத்தினம் அ.ஸ.அப்துல் சமது, நீலாவணன், அண்ணல், கவிதா, பெனடிக்ர்பாலன், முதலியபலர் “மலர்” சஞ்சிகையில் எழுதினர். மலையக எழுத்தாளர்களான கு. இராமச்சந்திரன் பண்டாரவளை குமார இராமநாதன், இரா சரஸ்வதி முதலியோரும் இச்சஞ்சிகையில் எழுதினர்.

வாசகர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் இதில் மாதாந்த மலர் விமர்சனம், ஓர் அனுபவம், முதலியவற்றுக்கு இடம் அளிக்கப்பட்டது. புதிதாக வெளிவரும் நூல்களுக்கும் இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கும் “மலர்” இலவச விளம்பரம் வெளியிட்டது “மலர்” சஞ்சிகை பற்றி அவ்வப்போது

போது பிறசஞ்சிகைகளில் நல்ல விமர்சனங்கள் வெளிவந்தன.

‘மலர்’ இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டன. 1970-1971 வரை பத்து இதழ்கள் வெளிவந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் “மலர்” அறிமுகவிழா 1970ல் கோலாகலமாக நடைபெற்றது

7. நூல்வெளியீட்டுப்பணி :

‘அன்பு வெளியீடு’ என்ற பெயரில் ஒரு நூல் வெளியீட்டு நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து. உள்ளூர் நூல்கள் பலவற்றை இவர் வெளியிட்டார். இதுவரை 15 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன இவற்றுள் “மாகோன் வரலாறு” குளக்கோட்டன் தரிசனம்’ “வாழ்க்கைச் சவடுகள்” “வரலாற்றுச் சவடுகள்” ‘இல்லத்தரசி” முதலிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை

“மாகோன் வரலாறு” சிறந்த ஆராய்ச்சி நூலுக்கான பரிசை வடக்கு- கிழக்கு மாகாண சபையில் பெற்றது..

இவைதவிர பல சிறப்பு மலர்களின் தொகுப்பாசிரியராகவும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார் ‘புவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுமலர்” “ஆரையூர்க்கந்தன்” முதலியன இவற்றுள் அடங்கும்

அத்துடைமையாது, கனடா றிப்ளெக்ஸ் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள “சீமந்தினி புராணம்” (வித்துவான் பூபாலபிள்ளை) சனி புராணம் (வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன்) ஸ்ரீமாமாங்க விநாயகர் பதிகம் (வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன்) “கணபதிப்பிள்ளை நூல் திரட்டு” முதலிய நூல்களின் பதிப்பாசிரியராகவும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவர்கள் மட்டக்களப்பின் முன்னோடித் தமிழ் அறிஞர்கள் என்பதும், மேற்படி நூல்களின், பிரதிகளைத் தேடி எடுத்து மறுபதிப்புக்கு உதவினார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இலக்கிய கலாநிதி க.தா செல்வராசா கோபால் இந்நூல்களின் மறுபதிப்பை வெளியிட்டதுடன் அவரே, பாடல்களுக்கான உரையையும் எழுதினார் என்பதும் மனம் கொள்ளத்தக்கது.

8. பதிப்பீத வேறு சில நூல்கள் :

அன்பு வெளியீடு நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்க முன்னர், பல்வேறு எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதில் இவர் முன்னின்று

உழைத்தார். அவ்வாறான சில நூல்களின் விபரம் வருமாறு:-

- (i) “ஒளி நமக்கு வேண்டும்” – செ.யோகநாதன் (1970)
- (ii) அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது (அருள் சுப்பிரமணியம்) – (1972)
- (iii) மண்டூர் பிள்ளைத்தமிழ்- சைவமாமணி விகவலிங்கம் (1985)
- (iv) சந்ததிச் சுவடுகள்- எஸ். ஸ்ரீஸ்கந்தராசா (1986)
- (v) ஆரையூர்க் கோவை- ஆரையூர் நல்அளகேச முதலியார் (1991)
- (vi) தத்தை விடு தூது – ந. பாலேஸ்வரி (1992)
- (vii) மாது என்னை மன்னித்து விடு- (ந. பாலேஸ்வரி 1993)
- (viii) மட்டக்களப்பு சைவக் கோயில்கள் – (மகாவித்துவான் பண்டிதர் விசீ.சுந்தையா)
- (ix) எங்கள் F.X.C ஐயாவுக்கு அகவை 80
- (x) விபுலானந்த பாவியம் – கவிஞர் செ. குணரத்தினம்

இப்பிரதேசத்தில், பல எழுத்தாளர்களுடைய ஆக்கங்கள் நூலுருவில் வெளிவர வேண்டுமென்பதற்காக ரவி தமிழ்வாணன் மூலமாக, அவற்றை வெளியிடுவதில் இணைப்பாளராகவும் இவர் செயற்பட்டு வருகிறார். அவ்வகையில் பல மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்களது நூல்கள் அண்மைக் காலத்தில் மணிமேகலைப் பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளன.

9. கலை, இலக்கியமன்றங்களில் வகித்த பதவிகள் :

மட். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் 1960 களில் செயலாளராகவும், தலைவராகவும் பணியாற்றியது பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது. இதுதவிர பின்வரும் மன்றங்களிலும் பொறுப்பான பதவி வகித்து காத்திரமான பணிகளை இவர் ஆற்றியுள்ளார்.

- (i) மட். மாவட்ட கலாசாரப் பேரவை – செயற்குழு உறுப்பினர்.
- (ii) புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணிமன்றம் (செயற்குழு உறுப்பினர், பின்னர் தலைவர்)
- (iii) மட். இந்து இளைஞர்மன்றம் – செயற்குழு உறுப்பினர் (பின்னர் போஷகர்)

1990ல் இவர் தலைமையக உதவி அரசாங்க அதிபராகப் பதவி ஏற்றபின்னர் மட்.மாவட்ட

கலாசாரப் பேரவையை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் இவருக்குரியதானது. அக்காலத்தில் இப்பேரவை மூலம், தமிழறிஞர்களுக்கு “இலக்கியமணி” “கலைமணி” முதலிய விருதுகள் வழங்கும் ஏற்பாட்டையும் இவர் செய்தார்.

6.3. 1995ல் ஓய்வு பெற்ற பின்னர், மீண்டும் இப்பேரவையில் செயற்குழு உறுப்பினராகி, கூத்துக்கலை, ஒளிப்பேழைகள் தயாரிப்பு, கச்சேரி, அரும்பொருட்காட்சிச்சாலை உருவாக்கம் முதலிய பணிகளில் முன்னின்று உழைத்தார்.

நான் கலாசார உத்தியோகத்தாராகக் கட்டையாற்றிய காலத்தில் என்னோடு இணைந்து பல்வேறு கலை, இலக்கியப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்தார்.

10. நாடகப்பணி :

இவரது நாடகப்பணி மாணவப்பருவத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது. ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் “விஜயன்” “தருமி” முதலிய நாடகங்களில் நடித்தார்.

பின்னர் காத்தான்குடி மத்திய கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபோது “என் அண்ணா” என்ற நாடகத்தை எழுதித் தயாரித்து, நெறியாள்கை செய்து நடிக்கவும் செய்தார்.

பின்னர் 1953ல் “மனோகரா” என்ற நாடகத்தை தயாரித்து நெறியாள்கை செய்து, கதாநாயகனாக நடித்தார். இந்நாடகத்திற்கான காட்சித் திரைகளும் செட்டிங்குகளும் இவராலேயே தயாரிக்கப்பட்டன.

1960ல் “சூழ்ச்சி வலை” என்ற நாடகத்தை எழுதித் தயாரித்து நெறியாள்கை செய்து அரங்கேற்றினார். முக்கிய பாத்திரத்தில் இதில் நடிக்கவும் செய்தார்.

1962ல் இலங்கைக் கலைக்கழகப் பரிசு பெற்ற “திரைகடல் தீபம்” என்னும் நாடகத்தை, மேடை நாடகமாகத் தயாரித்து, நெறியாள்கை செய்து இருநாள் மட். நகரமண்டபத்தில் அரங்கேற்றினார். இந்நாடகத்தில் வில்லனாக நடிக்கவும் செய்தார்.

இலங்கை வானொலியில் இவரது பல நாடகங்கள் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. அவற்றுள் “நமது பாதை” என்ற நாடகம் 1967 ஜனவரி முதல் மார்ச் வரை தொடர் நாடகமாக ஒலிபரப்பப்பட்டது. பின்னர் இது குருக்கள் மடத்தில் மேடை ஏற்றப்பட்டது “குசைக் கோயில்” “கலையுள்ளம்” முதலியன ஓரங்க நாடகங்களாக மட். வின் சென்ட் கல்லூரியில் மேடை ஏற்றப்பட்டன.

“விண்ணிலகில் விபுலானந்தர்” ஓரங்க நாடகம் மட். நகர மண்டபத்தில் மேடை ஏறியது. இவரது “ஆத்மதிருபதி” என்ற நாடகம் கண்டிகலைக் கழகத்தினரால் முழு நீள நாடகமாக கண்டியில் மேடைஏற்றப்பட்டது.

11. வெளியீட்ட நூல்கள் :

இவரது முதல் நாவல் “ஒரு தந்தையின் கதை” மட்டக்களப்பு உதயம் வெளியீடாக 1989ல் வெளிவந்தது. (பின்னர் அதன் இரண்டாவது பதிப்பு சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரமாக 2003ல் வெளிவந்தது)

இவரது சிறுகதைகள் முதற்தொகுதி “இல்லத்தரசி” என்ற பெயருடன் 1993ல் வெளிவந்தது. அதைத் தொடர்ந்து மற்றொரு சிறுகதைத் தொகுதி “வரலாற்றுச்சுவடுகள்” என்ற தலைப்பில் 1994ல் வெளிவந்தது.

இவரது மகள் திருநிறைச் செல்வி அகால மரணம் அடைந்தபோது அவரைப்பற்றிய கதை “ஒரு மகளின் கதை” என்ற தலைப்பில் 2004ல் வெளிவந்தது.

இன்னும் நூல்களாக வெளிவர வேண்டிய ஆக்கங்கள் பல உள்ளன. இலக்கியக் கட்டுரைகள், நாடகங்கள் கவிதைகள் என்பன தொகுக்கப்பட்டு எழுத்துப்பிரதிகளாக வைக்கப் பட்டுள்ளன.

அண்மைக்காலமாக சென்னை மணிமேகலைப்பிரசுர நிர்வாக இயக்குனர் ரவி தமிழ்வாணனுடைய தொடர்பு ஏற்பட்டு மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்கள் பலருடைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு உதவும் இவர் தன்னுடைய நூல்களை வெளியிடுவதில் அக்கறையில்லாமலிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

12. பெற்ற விருதுகளும் கௌரவங்களும் :

இலக்கியப்பணிக்காக இவர் பல விருதுகளையும் கௌரவங்களையும் பெற்றுள்ளார். விபரம் வருமாறு:-

- (1) “திரைகடல் தீபம்” நாடகப்பிரதிப் போட்டியில் முதற்பரிசு-1962(இலங்கைக்கலைக் கழகம்)
- (2) தமிழ்மணி விருது (1992) இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களம்
- (3) கலாபூஷணம் (2002) இந்துசமய கலாசார திணைக்களம்.
- (4) ஆளுநர் விருது (2001) வடக்குக் கிழக்கு மாகாணசபை.
- (5) இலக்கியச் சட்டர் (2003) மட். தமிழ் எழுத்தாளர் பேரவை.
- (6) சமாதான காவலர் (கத்தான்குடி சமாதானப் பேரவை.)
- (7) சமாதான நீதவான் (2005) இலங்கை நீதி அமைச்சு
- (8) மணி விழா - ஆரையம்பதி பொதுமக்கள் (1985)

இவைதவிரப் பல்வேறு இலக்கிய நிறுவனங்களால் பொன்னாடை போர்த்தியும் பாராட்டு மடல் வழங்கியும் இவர் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இவரது “ஒரு தந்தையின் கதை” நாவல் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தில் பாராட்டுப் பெற்றது.

“திரைகடல் தீபம்” நாடகப்பிரதி முதற்பரிசு பெற்றபோது (1962) ஆரையம்பதி மக்கள் மிகப் பெரிய அளவில் ஒரு பாராட்டுவிழாவை நடாத்தினார்.

அடக்கமான இலக்கியப் பணி புரியும் “அன்புமணி” இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு ஆதர்சமாக அமைகிறார்.

வடகிழப் பவணம்
 7ம் பவணத்து
 ஜன்னலிலே சீட் கிடைத்தால்
 வெளியும் வெளியும்
 ஒளியும் நெய்யும்
 சிசையும் மரபும்
 நுகரும் ஸரவும்
 பஸ்ஸில் டீபாகையிலே
 75க்கே முச்சுக்கும் !
 நன்னு பரப்பத்தியும்

சென்று கொண்டு .... இசையுடன்
 75ப்பது சுகம்
 வண்டிக் குள் 670ட்டிட்டுடன்
 ஒருமுறை....
 எல்லோரும்
 எனைப் டீபால 75ப்பதாய்த்
 670ன்னுது
 பரவைய சிறுதலில் குத்த
 மனசுக்குள்.....
 எங்கேய நெருடியது.

- ஆ. புனிதகலா

இரசிகன்

ஜ்ரோணன் - 'கிளரவன்' = ஜ்ரோணன் 'கிளரவன்' + ஏகலைவர் = ஏகலைவர் ஃ 'கிளரவன்' = 0

அந்தப் பேராசிரியன்
வகுப்பு நடத்தினான்
'நான்' என்பவரும்
வகுப்பில் இருந்தார்
கம்பீரம் குறையாமல்

அவன்
உலக இலக்கியப் பரப்பு பற்றியும்
ஹோமர் தொடங்கி
தமிழ்ப் புதுக்கவிஞர்கள் பற்றியும்
அவர் தம் படைப்புகள் பற்றியும்
நுணுகியாராய்ந்து
ஒப்புவித்துக் கொண்டிருந்தான்
'பெரிய இவர்' எனும் நீனைப்பு

'நான்' எனும் மாணவரை
தனித்துப் பாராமல்
நூறு பேரில் ஒருவராக
மத்தீதே சகட்டு மேனியில்
தமிழ் மழை பொழிந்தான்

'நான்' ஆத்தீரப்பட்டார்
எழுந்துவர இயலாததால்
பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு
விடுவரை கேட்டார்
மடையர்கள்
வாய் பிளந்து கேட்டார்கள்

அன்றைய
இருட பொழுதில், தனிமையில் நான்
தனதறிவை ஒப்பியல் ஆய்வு செய்
எழுத்தாணியால் தனது மூளையை
குத்திக், கிழித்து உற்றுப் பார்த்தார்,

ஒன்றுமே இருக்கவில்லை
'அவன்' சொன்னவை தவிர

வாய் பிளந்து பார்த்திருந்த
'மடையர்கள்' அறிஞர்களாய்
தொரிந்தார்கள்

'பெரிய இவர்' பற்றிய சிந்தனைக்கு
'நானுக்கு' வலிமையிருக்கவில்லை

- வே. தினகரன்
பத்தனையூர்

சமாதானம்

திருமலை சூத்திர

அக்காவை பார்க்க என் உடம்பு பதறியது. அக்காவின் தோற்றம்; என்னை பார்த்த பார்வை... என்னை பதட்டத்துடன் மட்டுமல்ல நடுநடுங் கவே வைத்தது.

அக்கா என்னை விட பதின்மூன்று வயது மூத்தவள் என்னை தூக்கி வளர்த்தவள். நான் அறிய எனக்கு விதம் விதமான உடுப்புகளை போட்டு போட்டு மனங்குளிர்த்தவள். தங்க காப்பு போட்டு; கழுத்தில் அச்சரக்கூடு சங்கிலி போட்டு; இடுப்பில் பவுணில் அறுநாக்கொடி கட்டி என்னை அழகு படுத்தியவள்.

பக்கத்து வீட்டு பாக்கியம் அக்கா இப்பவும் சொல்லுவா 'தம்பியனை நிலத்தில் கால்பட விட்டிருப்பினமோ இவையள் என்று...'

இப்படியான நான்... நான்...

அக்காவின் முகத்தை பார்க்க கூட முடியாமல் மண்ணை மட்டும் பார்த்து நடக்கின்றேன். என்றால்... என்றால்...

அக்கா என்னிடம் எதை எதிர் பார்க்கின்றாள்? எதற்காக நான் தடுமாறி தலை குனிகின்றேன்?? என்னை போட்டு; என் மனதைப் போட்டு; என் உடம்பையே குளிய வைக்கும்... அது...??

'சமாதானம்' என்ற சொல் எப்ப என் காதில் விழுந்ததோ அன்றே நானும் புதுமனிதன் ஆகிவிட்டேனடி?? இல்லை...

அது எதுவென பேசும் தைரியம் எப்படியோ எனக்கு வந்து விட்டதா?

தொன்னூறு அடிபாட்டில் அக்காவும் அவையாளினர் குடும்பமும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு, ஓடிப்போனது. நான் அவையளை விட்டுவிட்டு திரும்பவும் திருகோணமலைக்கு வந்தது எல்லாமே நேற்று நடந்தது போலத்தான் இப்போது ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது.

திருக்கோணமலை முதலாவது சுற்றி வளைப்பில் நான் அகப்படவில்லை. இரண்டாவது; மூன்றாவது சுற்றிவளைப்பில் நான் தான் அகப்பட்டுக்கொண்டேன். பிடிபட்டால் உயிருடன் வரமுடியாத நேரம் அது.

வீட்டுக்கொருவர் இருக்கலாம். மற்றவர்கள் எல்லாம் முற்றுவெளி மைதானத்துக்கு வந்துவிட வேண்டும். ஆமிக்காரர்கள் மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை வீடு வீடாக வந்து செல்வார்கள். அழகான பெண்களைக் கண்டால் வாய் கிழிய சிரிப்பார்கள்.

அந்த சுற்றிவளைப்பில் முற்றுவெளி மைதா னத்துக்கு நான் போவதற்கு எந்த சந்தர்ப்பமும் வரவில்லை. போயிருந்தால்... எத்தனை பேர்கள் எப்படி... எப்படி படுகொலை செய்யப்பட்டார்களோ... இன்னும் நெஞ்சு துடிக்கின்றது.

காணவில்லை... என்ற தலைப்புச் செய்தி யோடு அந்த படுகொலைகள் முற்றுப்புள்ளி பெற்றுவிடும். அக்கா என்னை வளர்த்தவள் மட்டு மல்ல காத்தவளும் என்றும் சொல்லலாம் எப்படி...??

வீட்டுக் கொடுவர் என்றதால் என் மனைவி; பிள்ளைகள் எல்லோரும் அக்காவின் பக்கத்து; பக்கத்தே உள்ள வீடுகளில் ஆளுக்கொருவராக நின்றதால் எமது உயிர்களும் தப்பிக் கொண்டன.

இந்த தம்பியைக் காத்தது அக்காவின் வீடுகள் தான்.

‘மாமா இல்லாட்டி எங்கட வீடுகளை நாங்கள் கண்ணால பார்க்க ஏவாது...? மருமக்கள் சொல்வது அடிக்கடி என் காதுகளை சொற்களால் மொய்க்கும்.

இரண்டும் உண்மைகள் தான். அடிபாட்டில் ‘செல்’ தாக்குதல் திருக்கோணமலை நகரை அந்த கும் இருளில் அதிர் வைத்தபோதும் ஓட மனமின்றி இருந்த எம்மை அக்காவின் மூத்த மகன் மோகன் தான் வற்புறுத்தி அழைத்து சென்றான்.

நாலைந்து நாட்களில் நாங்கள் திருகோண மலை நகரில் இருந்து ஒன்பது கிலோமீற்றர் தூரத்தில் உள்ள நாம் அகதிகளாக ஒதுங்கிய நிலாவெளி கிராமத்தில் இருந்து நகர பகுதிக்கு போக முற்பட்டோம்.

‘உயிர் தமிழுக்கு உடல் பிறந்த மண்ணுக்கு...’ என் மருமகன் எனக்கு நக்கல் அடித்தான்.

‘தலைநகர் காக்க போறார் இவர்...’ இது என் அக்காவின் வார்த்தைகள்.

எனக்கு இப்போதெல்லாம் நினைக்க சிரிப்பு தான் பொத்துக் கொண்டு வரும். ஆனால் அக்காவின் முகம் என் முன் தோன்றி அந்த சிரிப்பை அழித்துவிடும். ஏன்... எதற்கு...

என்னால் அழுவும் முடியவில்லை. சிரிக்கவும் முடியவில்லை. எத்தனை நாட்களுக்கு இப்படி; இப்படி பயந்து அழிவது? முடிவு என்ற ஒன்று இருக்க வேண்டுமே.

அக்கா கேட்பது எனக்கு நியாயமாகப் பட்டது.

ஆனால் அந்த நியாயத்துக்கு என் மனைவி ஒம்பட்டு வா வேண்டுமே. எத்தனை நாட்களுக்கு உங்கட தமிழையும் உங்கட பிறந்த மண்ணையும் நேசிப்பீர்கள். கொஞ்சம் உங்களை பற்றியாவது யோசித்துப் பாருங்கள்.

அக்காவின் நியாயத்தை அழிக்க பிரம்மாஸ்திரம் என்ற அம்பை என்னில் நானேற்றினாள் என்மனைவி.

அவள் நானேற்றும் பிரம்மாஸ்திரம் என் தலையை உரசிக்கொண்டுதான் போகுமே ஓழிய என்றமே என் கழுத்தை தாக்கியது கிடையாது. இந்த வகையில் நானேற்றும் மனைவிக்கும் என்மேல் அன்பு இருக்கின்றதென எனக்குத் தெரியும்.

அந்த அன்பினை வைத்துக் கொண்டே என் அக்காவின் விருப்பத்துக்கு இவளை ஒம்படவைத்து விடலாம் என்ற அற்ப ஆசை ஆசையும் விஞ்சி இருந்தது.

சுபாசினி என்னை ஓர்க்கண்ணால் பார்க்கின்றாள். அவளுக்கு என்னைப் போல காக்க கண். அடிக்கடி அக்கண்கள் ஒருதிசையில் இருக்காது. நாலா பக்கமும் சூழல் அறிந்து; சூட்சுமம் அறிந்து வரும்.

இவளால் தான் பிரச்சனையே. தாயைப் போல நல்ல சிகப்பு, நல்ல உடல் கட்டு, சுறுசுறுப்பு... தொட்ட காரியத்தை விட்டுவிடாத தைரியம். இவள்...

நான் பழைய பேப்பர்களை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தேன். பக்கங்களை புரட்டி புரட்டிப் பார்க்கின்றேன். ‘எல்லா பேப்பர்களிலும் ‘பிரபாகரன்’ படம் தான் அப்பா... பார்த்தியளே’ சுபாசினி என் அருகில் வந்தாள் நான் தலையாட்டினேன்.

‘இலங்கை வரலாற்றில் இப்படியொரு தலைவன் இருந்ததில்லை இனியும் இருக்கப் போவதில்லை - உலகத் தமிழர்கள் இன்று மானம்; மரியாதையுடன் வாழுகின்றார்கள் என்றால் எங்கள் தலைவன் பிரபாகரனால் தான்...’ சுபாசினி வார்த்தைகளால் என்னை நோக்கினாள்.

ஆம்.. அம்மா... ஆனா இதை உள் அம்மா நினைக்கிறா இல்லையே. என்னை நாளாந்தம் இடிச்ச இடிச்ச வைக்கிறாளே. நான் இந்த சமாதானம் வந்த பின் நாளாந்தம் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன் மகனே...?

என் விம்மிய வார்த்தைகள் சுபாசினியை தாக்கி இருக்க வேண்டும். 'இதுக்கெல்லாம் போய் நீங்க...? அவள் சிரித்தாள்.

'சுபாசினி நீ சின்னப்பிள்ளை... இது உனக்குத் தெரியாது அம்மா சொல்லுறதிலும் சில நியாயங்கள் இருக்கு இல்லாமலில்லை. ஆனால்... அதைவிட...

சயனைட் குப்பிகளை கழுத்தில் சுமந்து... குண்டுகளை தம் உடலில் ஏந்தி வீரமரணத்துக்கு போனார்களே எங்கள் குலக் கொழுந்துகள். அவர்கள் தம் தம் ஆசா பாச மோக வாழ்க்கையை எம் போல நினைத்திருந்தால்... சுபாசினி... நாம் சுதந்திரமானவர்களாக வாழ்ந்திருப்போமா? அதுக்காகவாவது... உனர் அம்மா... உனர் அம்மா...?

சுபாசினி மீண்டும் சிரித்தாள்.

சுபாசினி ஏன் சிரிக்கின்றாள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஏன் என்று கேட்க என் மனம் என்னை முட்டியது. அவள் மீண்டும்... மீண்டும்... சிரித்துக் கொண்டே 'என் ஆசை அப்பா... என்னாசை அப்பா... என்னை கட்டிப் பிடித்தாள்.

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை என் மகளுக்கு ஏன் இந்த பூரிப்பு?.

பாருங்கள் அந்த வீர மகளை... அவரது முகத்தில் சிந்தும் புன்னகை ஒளிக்கீற்றைப் பாருங்கள். சமாதானத்திற்கு வரவு கூறும் அவரின் இரு கண்களையும் பாருங்கள். மனிதம், இவ்வுலகில் இளை; மத; மொழி பேதுமின்றி 'மனிதர்களாக' வாழவேண்டும் என்பதில் தன் இறுக்கத்தைக் காட்டும் அவர் கரு விழிகளைப் பாருங்கள்...? சுபாசினி சொல்கின்றாள். நான் புரட்டிய பத்திரிகையின் அந்த பக்கத்தை புரட்டாது பார்க்கின்றேன்.

அந்த வீரமகன் என்னைப்பார்த்து சிரிக்கின்றாள்.

'என்ன அப்பாவும்; மோளும்... மழை வரப் போகுது கொடியில் போட்ட துணிகள் நனையைப் போகுது... எந்த சிந்தனையும் இல்லாம...?

மனைவி பின் வளவுப் பக்கமாக வந்து முன் விறாந்தை படிக்கட்டில் ஏறுகின்றாள் - என் மனைவியின் பின்னால் முற்றத்து கதவால் என் அக்காவும் வருவது...

'மச்சாள்... வாங்கோ... வாங்கோ...?

என் மனைவி எட்டடி நடக்கின்றாள். அக்கா இல்லாத நேரம், என்னோட சண்டை பிடிக்கும்

போது அவளே; இவளே என்றுவிட்டு... இப்ப... மச்சாளாம்... மச்சாள்... மனதுக்குள் எரிந்து கொள்கின்றேன்.

'வர வர... ஏறுது இல்லை... என்னை பார்க்க இனி யார் இருக்கினம்... பத்து பிள்ளைகள் பெத்தன் மூன்றை நாட்டுக்கு கொடுத்தன். ஒன்றை சமூக வாழ்வு சீரழிவு சதிக்குள் பறி கொடுத்தன். இந்த சமாதான பேச்சால தான் என்ற கடைசி மகள் வந்தாள்... அவளால் தான்... சமாதானமாம் சமாதானம்... **இதானால் தான் தேவையில்லாத வராத ஆசைகள் எல்லாம். இல்லாட்டி இது எனக்கு வந்திருக்குமோ...?**

அக்காவின் வாய் முழக்கம் அவரின் வரவுக்கு வந்தனம் கூறியது.

அக்கா கேட்டதற்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும். ஒன்று ஒம்... இல்லாட்டி இல்லை... அவ்வளவு தான்... இனியும் என்னால் ஒழிய முடியாது. பயப்பட்டு எத்தனை நாளுக்கு செத்து பிழைப்பது

"வாங்கோ மச்சாள்... வாங்கோ... ஏன் யாரும் இல்லை என்று சொல்லுறியள்... உங்கட தம்பி இருக்கு மட்டும் உங்களுக்கு என்ன குறை மச்சாள்...?"

அக்கா என் மனைவியின் முகத்தை பார்க்க... என் மனைவி அக்காவை கை பிடித்து படியில் ஏற்றி விறாந்தையில் போடப்பட்டிருந்த கதிரையில் அமர்த்துகின்றாள்.

'ஓடி பிள்ளை... நான் பெத்ததுகளை விட என்ற தம்பிதான் எனக்கு எல்லாம். அவ்வளவு நிழல்தான் எனக்கு இனியெல்லாம்...?

சுபாசினியின் முகம் என் முதுகு பக்கத்தால் மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

நான் அக்காவை பார்த்தேன். அக்காவின் கண்கள் நனைந்திருந்தன.

தன் தையல் பெட்டிக்குள் வைத்திருந்த மொச்சை கொட்டைகளை ஒவ்வொன்றாய் தோல் நீக்கி என் வாயில் அதை ஊட்டி தன் கைலேஞ்சியால் என் வாய் துடைத்து விட்ட அந்த அக்காள்... என் கண்களிலும் என்ன கண்ணீர் மிதப்பு களா??

'தம்பியா... நான் கேட்டன்... ஒம்... இல்லாட்டி இல்லை... அதுக்கு நிலையான என்னைக் கண்டு இப்படி பயந்து... பயந்து... அக்காவின் கண்கள் என்னோடு பேசுகின்றன.

'நீங்க ஐந்து குமருகளை வைச்சிருக்கிற நீங்க முதல் கோணிலால் முற்றும் கோணி

விடும்...? மனைவியின் வார்த்தை வேலிகள் என் முன்னால்.

‘கொஞ்சம் உங்கட மரமண்டையால யோசித்துப் பாருங்க. எங்களிட்ட இப்படி இயக்கத்துக்கு போய் வந்த மகன் இருந்து உங்கட அக்காவிட்ட மகள் இருந்து நாம் சம்பந்தம் பேசினால் அவ ஓம்படுவாவோ? அது நறுக்கு தெறிச்சாப் போல முடியாது என்று சொல்லிப் போடுவா. ஆனா நீங்க மெல்லவும் முடியாம... விழுங்கவும் முடியாம... முடிவெடுக்கிறதற்கு தயங்கக் கூடாது. ஏன் எல்லாத்துக்கும் இழுத் தடிக்கிறியள். முடியாது என்று சொல்லிப் போடுங்கவன்...?’

என்மனைவி வேலிமட்டும் அல்ல அதை மதில் வேலியாகவும் போட்டிருந்தாள். நான் தப்ப வேண்டும் என்றால் மதில் ஏறிப் பாஞ்சால்தான். ‘தம்பியா...? அக்காவின் குரல். நான் தலையினை நிமிர்த்தாது தரையினைப் பார்த்தேன்.

நீ ஏன்ரா தலை குனிய... எங்கட இன்றைய தமிழ் சமூகத்தில் எத்தனை; எத்தனை பேர் இப்படி... இப்படி தலை குனிஞ்சு கொண்டிருக்கினம் என்று தெரியுமோ உனக்கு... தலையை நீ நிமிர்த்து... என்னோட வா... உன்ர மருமகனுக்கு வன்னியில பெண் பார்க்க... வன்னியில போராளிகளை மதிக்கிற பெட்டயள் இருக்கினம் எனக்கு நீ துணையா வந்தா போதும். அதை சொல்லதான் இப்ப உன்ரபடியேறி வந்தன். இதுக்காவது வருவியா... இல்லாட்டி இதுக்கும்...? நான் தலை நிமிர்த்தினேன். மனைவி சுவரில் கீறப்பட்டிருந்த மாவீரன் பிரபாகரனின் படத்தை

ஆழமாக பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அக்கா தட்டுத் தடுமாறி கதிரையினை விட்டெழுந்தாள். காலடி தூக்கி வைத்த போது தடுமாறிய அவள், அவள்... கால்... கால்கள்... ‘அத்தை... அத்தை... என்னைத்தள்ளி விட்டு என்மகள் சுபாசினி என் அக்காவை... என் அக்காவை அப்படி... அப்படியே ஆசை... ஆசையாகத் தாங்கி... அணைக்க... என் அக்காள்... தன் மருமகளை ஆசையாக அணைக்க...

என்னால் அவ்விடத்தில் இருக்க முடியவில்லை நான் எழுந்து முற்றத்துக்கு நடந்தேன். மனம் வெந்து கொண்டிருந்தது. ‘சிவன் கோவில்’ வரை போய் வந்தால் என்ன... கால்கள் நடக்கத் தொடங்கின.

தெருக்கேற்றினைத் திறந்தேன். என்னை யறியாமல் என் தலை திரும்பியது. என்னை நோக்கி என் மனைவி வந்து கொண்டிருந்தாள். அக்காவும்; என் மகளும்... அவர்கள் முன் மண்டபத்தில் இருந்து... என்ன... என்ன... பேசிக்கொள்கிறார்களோ...?? அவர்கள் பேசும் மழை முகில்கள் கலைந்து விட்டன. என் பின் தொடர்ந்த மனைவி... தன் கைகளில் சுமந்து வந்த ஈரத்துணிகளை கொடியில் காயப் போடுவதற்காக... என்னைப் பார்த்து சிரித்தாளே சிரிப்பு அந்தச் சிரிப்பு... நாங்க சண்டை பிடிச்ச சமாதானம் ஆனா இப்படித்தான் அவள் சிரிப்பாள் அந்தச் சிரிப்பு தான் இந்த சிரிப்பு. நான் தெருவுக்கு துயர் துடைத்த நெஞ்சோடு நடக்க தொடங்கினேன்.

வெளியில் சிவ்வலை

செ. சுதர்சன்

எனது இருளுக்காய்

சுல்லோடு மொத

உனை கிழக்கும் வீட்டிலே !

எண்ணெய்,

தூ

எவ்வாய்,

கிடை என்னைமுருக்கையிலே

மொத... மொத...

கிருணைத் துயர்

முணிகும் நீயும்

உனது சுற்றமுட

உணர்வு

வெள்ச்சம் வெளியில் சிவ்வலை என்பதை

புதுயுகந் காக்கப் புறப்படு தமிழா!

[எழுசீர் வீரத்தம்]

ஜின்னாஹ்

புதுயு கத்தினை நோக்கி வளர்ந்திடும்
பாரி னுக்குவப் பாகவே
புதுமை செய்திடப் புறப்ப டென்னுடன்
பிறப்பி னானநற் றமிழனே
விதியை மாற்றினாம் வாழ்வில் நிலைபெற
வழிசு மைத்திட எழுந்துவா
வதியும் இடமெலாம் புதிய உலகினை
வகுத்து யர்ந்திடு மறவனே

புதிய தலைமுறைப் பேர்கள் தூம்மிகப்
பொறுப்பு மிக்கவர் எதிர்வரும்
புதிய யுகத்தினைப் பாலித் திடுபவர்
புரிந்து செயற்படும் இளைஞர்கள்
புதிய சிந்தனை புதிய நெறிமுறை
புதிய நடைமுறைப் பாற்பட
புதிய தலைமுறைப் பேர்கள் தமக்குநாம்
புரிய வைப்பதெம் கடமையே

காலம் வருமெனக் காத்தி ருந்திடில்
கைகள் வெறுமைதான் கருத்தினில்
நாலும் பதித்துமுன் னேறும் வழிகளில்
நடைப யின்றிடு வெல்லுவாய்
காலுங் கையுமுன் கொள்மு தல்மதிக்
கூர்மை வெற்றியுன் கைவர
பால மாகிடும் போட்டி யுலகினில்
பதம்ப தித்துநீ நிலைபெறு.

அனைத்துத் துறையிலும் அடியெடுத்துவை
 ஆட்சி யுள்வசம் ஆகணும்
 துணைக்க ரங்கொடுத் துடிவு வோர்தமைச்
 சேர்த்து முதன்மையை நீபெறு
 இனத்துக் கேதுமோர் இடர்வ ரின்னதை
 எதிர்த்துப் போரெனுஞ் செய்துவெல்
 மனத்தி லுறுதிவை மாற்றான் கொடுமையை
 மிகைத்து வென்றிடத் துணிந்துநில்.

ஒரேகி ராமமாய் உலகஞ் சுருங்கியே
 ஒன்றோ டொன்றென் றானது
 ஒரேகி ராமத்தி னுறுவு தமிழருள்
 உலக ளாவிட ஒன்றணும்
 அருகி யேவரும் மனித உறவுகள்
 அனைத்தும் புதியதாய் மலரணும்
 ஒருவ ருக்கொன் றென்னில் அனைவரும்
 உணரும் மனநிலை ஒன்றணும்.

மாதர் தம்வழி மேன்மை காத்திட
 முயன்று பணிசெயப் புதுயுக
 மாதர் துணிவுற வேண்டடும் தமிழ்இள
 மாதர் தோள்தர வேண்டுமே
 மாதர் படுந்துயர் மாற்ற இளைஞரும்
 முனைந்து சமநிலை போற்றவே
 மாதர் உடன்படு பாங்கி லுழைத்திடில்
 மனித நேயமும் ஓங்குமே.

கல்வி ஞானத்தில் கோலு யாத்திவிண்
 கோள்கள் ஆய்ந்துபூ வென்றிட
 பல்வ கைத்தொழில் நடப்பங் கற்றுமே
 பாரின் தேவையோர்ந் தனிதுநற்
 செல்வம் பெருக்கியில் லாமை யொழித்துமண்
 சிறுக்க வாழ்ந்திடு தமிழனே
 எல்லா நலங்களும் ஏற்று நலம்பெற
 இறைவன் அருளையும் வேண்டிநில்.

கலைவாசலின் பார்வையின்

கலை இலக்கியம்

தமிழ் சங்கங்கள் இருந்தன என்பது வெறும் கட்டுக்கதை

- அ. முகம்மது சமீம்

கலையும், இலக்கியமும் அவை தோன்றிய காலத்தில் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைகின்றன என்பது மாக்கிய சித்தாந்தம். கலையையும், இலக்கியத்தையும் ரசிப்பவர்கள் அவை தோன்றிய காலத்தின் சமுதாயப் பின்னணியை மறந்து விடுகிறார்கள். கலையும் இலக்கியமும் காலத்தைப் புறக்கணித்து வாழ முடியாது. பேராசிரியர் கலைவாசலின் ஒரு மாக்கிய வாதி, அவர் கலையையும், இலக்கியத்தையும் மாக்கியக் கண்கொண்டுதான் பார்த்தார். சங்க இலக்கியங்களாகட்டும், அதற்குப் பின்வந்த சமண, பௌத்த இலக்கியங்களாகட்டும், பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இலக்கியமாகட்டும், சோழர் காலத்து சைவ - சித்தாந்த இலக்கியமாகட்டும், இவைகளை அந்தந்த காலப் பின்னணியை வைத்தே அவைகளை ஆராய்ந்தார். பின்னர் தோன்றிய ஐரோப்பிய காலத்து நாவல், சிறுகதை இலக்கியங்களையும் இதே கண்ணோட்டத்தில் தான் அணுகினார்.

கலை, கலைக்காக, கலை பொழுது போக்கிற்காக, கலை இன்பத்துக்காக, கலை ரசிப்பதற்காக என்ற கருத்துக்களைப் பரப்பிய உயர் வர்க்கத்தினர் சமூகத்திலுள்ள தம்முடைய அந்தஸ்தை நிலை நாட்டுவதற்கும், தம்முடைய கசு போக வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கும், இவை உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினாற்றான் மாக்கியக் கருத்துப்படி, இலக்கியம், மதம், அறம் இவையெல்லாம் மேட்டுக் குடியினர் தமக்குச் சாதகமாகத் தோற்றுவித்த தத்துவங்கள். மேல் தட்டிலுள்ளவர்களின் வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பதே அடிமட்டத்திலுள்ள மக்கள்தான். அடிமட்டத்திலுள்ள மக்களின் உற்பத்திச் சக்திகளும் உற்பத்தி உறவுகளும்தான் ஒரு சமூகத்தின் போக்கை நிர்ணயிக்கிறது. உற்பத்திச் சக்திகளுள், நிலம், கருவிகள், மக்கள் ஆகியவைகளை அடக்குகிறோம். நிலச் சொந்தக்காரன், விவசாயி, முதலாளி, தொழிலாளி என்ற முறையில் உறவு

முறைகள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த உறவு முறைகள் மாறும் பொழுதுதான் சமுதாய மாற்றமுமேற்படுகிறது. கலை கலைக்காக என்ற கருத்தைப் பத்திரிகைகள் ஒரு வியாபாரப் பொருளாக்கினார்கள், ஆபாசங்களை அதில் அள்ளிப் போட்டார்கள். கொலை, கொள்ளை, சூது, சுரண்டல் இவைகளை நியாயப்படுத்தினார்கள். இந்தச் சமயத்தில்தான் மாக்கியவாதிகள் கலை மக்களுக்காக என்ற கோஷத்தை எழுப்பினார்கள். முன்னையவர்களின் கூற்றுப்படி சமூகம் எக்கோவது கெட்டுப் போகட்டும், மனிதனுடைய இழிகுணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் தூண்டிவிட்டு அதன்மூலம் பணம் சம்பாதிப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார்கள். சங்க இலக்கியங்களை, மாக்கியக் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு செய்து தனது முடிவுகளைத் தமிழ்மூலக்கு வைத்ததில்தான் கலைவாசலின் மேதவிவாசம் தெரிந்தது. கலைவாசலின் காலம் வரையும் சங்க இலக்கியத்தைப் பலர் பல கோணங்களிலிருந்து ஆய்வு செய்தனர். கலைவாசலின் இவ்வாராய்ச்சியின் மகத்துவத்தை கலாநிதி சுப்பிரமணியன் தன்னுடைய 'தமிழ் ஆய்வியலில் கலைவாசலின்' என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். "பொதுவாக இலக்கிய கர்த்தாக்களையும், இலக்கிய வகைகளையும் மையப்படுத்தியும் நூற்றாண்டுகளின் அடிப்படைவிலும் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த அரசமரபு மற்றும் பண்பாட்டுக் கருத்தியல்கள் என்பவற்றைக் கருத்தில் கொண்டும் காலகட்டங்களை வகுப்பதே கலைவாசலின் காலம்வரை நிலவி வந்துள்ள அணுகுமுறைகளாகும். சங்க காலம், சங்க மருவிய காலம், பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், நாயக்கர் காலம், ஐரோப்பியர் காலம், இருபதாம் நூற்றாண்டு என்பனவாக செல்வநாயகம் மேற்கொண்ட இலக்கிய வரலாற்றுக் காலப்பகுப்பே கலைவாசலின் காலத்தில் ஆய்வாளர் பலராலும் பொதுவாக ஏற்கப்பட்டிருந்தது. மேலும்

சிவராஜப்பிள்ளை தமிழிலக்கியப் பரம்பை, இயற்கை நெறிக்காலம், அறநெறிக்காலம், சமய நெறிக்காலம் எனப் பண்பாட்டுக் கருத்தியல் களடிப்படையில் வகைப்படுத்தினார்” ஆனால் கைலாசபதி இக்கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்தையே முன்வைத்தார். சமுதாயத்தை மையமாக வைத்து, இலக்கியங்களை மான்க்கியக் கண்ணோட்டத்தில் கைலாசபதி பார்த்தார். தொன்மையான இனக்குழு, பழம் பொதுமைச் சமூகம், அடிமைச் சமூகம், நிலவுடைமைச் சமூகம், முதலாளியச் சமூகம் என்று சமூக அடிப்படையில் இவ்விலக்கியங்களை ஆராய்ந்தார். சமுதாய உறவுகளை பிரதிபலிப்பதுதான் இலக்கியம் என்ற உண்மையை கைலாசபதி தன் ஆய்வின் மூலம் நிலைநாட்டினார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் மிகவும் பழமை வாய்ந்த இலக்கியங்களை ‘சங்க’ இலக்கியம் என்று இலக்கியவாதிகள் பகுத்தார்கள். ஆனால் ‘சங்கம்’ என்ற வார்த்தை ‘புத்தசங்கம்’, சமண சங்கம்’ என்ற மத அடிப்படையில் தோன்றிய சங்கங்களுையே குறிக்கும். சமண சமயத்தை ஒழித்து சைவசமயத்தை நிலை நாட்ட வந்த பிற்கால சந்ததியினர் தமிழர்களிடையேயும் சங்கம் இருந்தது. அது இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சங்கம் என்று வாதாடமுற்பட்டனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்கும் ஆங்கில கலாசாரத்திற்கும் எதிராகத் தோன்றிய இயக்கங்கள், தமிழரின் தொன்மையைப் பற்றியும் தமிழ் நாகரிகத்தின் பழமையைப் பற்றியும் எழுதத்தலைப்பட்டனர். இதில் தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையையும் நிலை நாட்ட முற்பட்டனர்.

“கஸ்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த குடி தமிழ்க்குடி” என்று திராவிட இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் பிரச்சாரத்தில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை முன் வைத்தனர். இதனை நையாண்டி செய்த புதுமை பித்தன். “அப்படியென்றால் முதல் குரங்கு தமிழ் குரங்காகத்தான் இருந்திருக்கும்” என்று கூறினார். தமிழர்களின் பழம்பெருமையைக் கூறி ஆங்கிலேயர் நாகரிகத்தில் அடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்பே தமிழர்கள் நகரங்களை அமைத்து கலைகளை வளர்த்து நாகரிகத்தை வளர்த்திருந்தார்கள். இது அன்றைய ஒரு

வரலாற்றுத் தேவையாக இருந்தது. ஆனால் இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சிவராசிபிள்ளை, சீனிவாச ஐயங்கார், நமச்சிவாய முதலியார், வையாபுரிப்பிள்ளை ஆகியோர் சங்கம் இருந்ததை மறுத்தார்கள். ‘சங்கம்’, என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல் அல்லவென்றும், ‘சகரம்’ என்ற சொல் மொழிக்கு முதலில்வராது என்று தொல்காப்பியரை மேற்கோள்காட்டி சங்கம் தமிழிலில்லை என்று வாதிட்டார்கள். அப்படியென்றால் சங்கம் இருந்திருக்க முடியாது என்பது இவர்களின் கருத்து. ‘சங்கம்’ என்ற சொல் சமணர்களுடன் தொடர்புடையது என்று கேசவன், முத்தையா போன்றவர்கள் கூறுகிறார்கள். ‘முதல் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம்’ என்பதெல்லாம் பிற்காலத்தில் இந்துமதப் புராணிதர்களின் கற்பனைகள். புத்த சமண மதத்தினரின் சங்கத்திற்குச் சைவ மூலம் பூகவதற்காகவே ‘முதற் சங்கம்’ என்று ஒன்று இருந்ததென்றும் அது முப்பதாயிரம் ஆண்டுகள் சிவபெருமான் தலைமையில் இயங்கியதென்றும் கூறினர்” என்று கே. முத்தையா அவர்கள் ‘சிவப்பதிகாரம்:— உண்மையும் புரட்டும்’ என்ற நூலில் கூறுகிறார்.

பாண்டிய நாட்டில் சைவம் பரப்புவதற்காகச் சென்ற திருஞானசம்பந்தருடைய பாடலிலே தான் ‘சங்கம்’ என்ற சொல் முதலில் குறிப்பிடப் படுகிறது. எனவே தான் மதுரையில் தான் தமிழ்ச் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்று கேசவன் கருதுகிறார். சங்கம் என்ற கருத்து ஏழாம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. ஏனைய சில பாடல்களில் இருந்து சில செய்திகளையும் உள்ளடக்கி, 10ம் நூற்றாண்டளவில் தான் இது முழு உருவம் பெற்று பெரியதொரு நிறுவனமாகத் தோற்றம் பெறுகிறது என்பது இவர்களின் கருத்து. சமண சமயத்தை ஆதரித்த வணிக சமுதாயத்தினருக்கும் சைவ சமயத்தை ஆதரித்த வேளாள நிலவுடைமை சமுதாயத்தினருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போட்டியின் காரணமாகத்தான், சைவர்கள் இந்த சங்கம் என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கினர். எனவே சங்ககாலப் பாடல்கள் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னும், கிறிஸ்துவுக்குப் பின்னுமுள்ள நூற்றாண்டுகளில் இயற்றப்பட்டன என்பது ஆய்வுக்குரியது. ஒரு சமுதாயத்தின் அமைப்பு முறையைக் கொண்டு தான், அச்சமுதாயத்தில் தோன்றும்

இலக்கியங்களை ஆராய வேண்டும் என்பது மார்க்சியவாதிகளின் கணிப்பு. சமுதாயவியல், பொருளியல் அடிப்படையில் இச்சங்ககாலத்தை மறுத்துள்ளனர் மார்க்சிஸ்டுகள். ஆகவே சமுதாய மாற்றத்தை வைத்தே இவர்கள் காலத்தை நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

ஆரம்ப காலத்தில் தமிழர்கள், மலைகளிலும், காடுகளிலும் வாழ்ந்தார்கள். இக்குறிஞ்சி, முல்லை நில மக்களின் சமுதாய அமைப்பையும் வாழ்க்கை முறையையும், உற்பத்தி முறைகளையும் ஆராய்ந்தால், இவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தை நிர்ணயிக்கலாம் என்பது மார்க்சிஸ்டுகளின் கணிப்பு. சங்க காலத்தில் மூன்று வகையான சமூக அமைப்புகள் நிலவியதாக ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், தனது 'பொற்காலங்கள்' என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அவருடைய பகுப்பின்படி உணவு தேடி வாழும் இனக்குழு வாழ்க்கையென்றும், கால்நடை வளர்ப்பினை மையமாகக் கொண்ட மேய்ச்சல் நிலவாழ்க்கையென்றும், உணவு உற்பத்தி செய்யும் ஒருவிதமான நிலவுடைமைச் சமுதாய வாழ்க்கை என்றும் விளக்குகிறார். சங்க இலக்கிய காலத்தில் நகர்புற சமூக அமைப்பு சமூகமும், நாட்டுப் புறத்தில் குலக்குழு சமூக அமைப்பும் இருந்ததாக சில ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். இனக்குழு வாழ்க்கை மாறி, நிலவுடைமைச் சமூகம் உருவான காலம் சங்க காலம் என்பது வானமாமலை, சிவத்தம்பி போன்றோரது கருத்து. குலக்குழு சமூகம் அழிந்து குறுநில மன்னர்கள் ஒழிந்து, பேரரசுகள் தோன்றிய காலம் சங்ககாலம் என்பது பெரும்பாலும் பல மார்க்சிய ஆய்வாளர்களின் முடிவு.

சங்ககால இலக்கியங்களான, எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு ஆகிய நூல்களில், புறநானூற்றில் தான் தமிழருடைய புறவாழ்க்கை, தமிழரின் போர், பண்பாடு, அரசியல், வறுமை போன்ற செய்திகள் அதிகமாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இனக்குழு அழிந்து நிலவுடைமை வளர்ச்சி பெற்ற காலம் புறநானூற்றுக் காலம் என்பது மார்க்சியர்களின் கருத்து.

குழுத் தலைவர்கள் சிற்றரசர்களாகவும், பின்னர் பேரரசர்களாகவும் வளர்ச்சி பெற்ற காலம் புறநூற்றுக் காலம், நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தினால், பேரரசுகள் தோன்றின. இவ்வற்பத்திப் பெருக்கம்

தான் சிற்றரசர்களை பேரரசர்களாக உருவாக்கியது. மூவேந்தருடைய காலத்திற்கு முற்பட்டது தான் சங்ககாலம். எனவே கி. பி மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலம், சங்க காலம் என்று நாம் அனுமானிக்கலாம். “சங்கப் பாடல்கள் பல புலவர்களால் பாடப் பெற்றவை. அப்புலவர்கள் ஓரிடத்தவர் அல்லர்; ஓர் இனத்தவரும் அல்லர்; ஒரு காலத்தவரும்ல்லர்; ஒரு சமயத்தைச் சார்ந்தவரும்ல்லர்”, என்பது எஸ். வையாபுரி பிள்ளையின் கருத்து.

கைலாசபதி சங்க இலக்கியத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தை வீரயுகம் என்று கூறினார். இது கி. மு. நான்காம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்த காலப் பரப்பை குறிக்கும் என்பது அவரது கணிப்பு, இக்காலத்தில் பாடல்கள் வாய் மொழிப் பாடல்களாகத்தான் தோன்றின. பிற்காலத்தில் தான் அவை எழுத்துவடிவம் பெற்றன. இதற்கு ஆதாரமாக இந்தோ - ஐரோப்பிய வீரயுகப் பாடல்களையும், கிரேக்க வீரயுகப் பாடல்களையும் காட்டுகிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாய நிலையில் தோன்றிய பாடல்களைத் தான் வீரயுகப் பாடல்கள் என்று கைலாசபதி கூறுகிறார். “அநாகரிக நிலையிலிருந்து நாகரிக நிலைக்கு சமுதாயம் மாறும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் குழுக்களாகவும் குலங்களாகவும் இருந்த வாழ்க்கை அமைப்பைத் தனிமனிதக் கொள்கை உடைத்தெறிந்து வலுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அரசுகளை நிறுவும் சண்டைகள் நிறைந்த வரலாற்று நிலையை வீரயுகம் என்றழைப்பார்” என்று கூறுகிறார் கைலாசபதி. வாய்மொழிப் பாடல்களை யார் பாடினார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் எமக்குக் கிடைத்த சங்கப் பாடல்களின் ஆசிரியர்கள் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இனக்குழுச் சமூகம் அழிந்து அரசு உருவான காலம் சங்க இலக்கிய காலம். இனக்குழு சமூக அமைப்பில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத கம்யூனிச வாழ்க்கை Primitive Communism முறையோடு ஒத்திருப்பதை அகப்பாடல்களில் வரும் செய்திகள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இனக்குழு சமுதாயம் அழிந்து சொத்துரிமை அடிப்படையிலான நிலவுடைமைச் சமுதாயம் தோன்றிய சமுதாயம் சங்க காலச் சமுதாயம்; கைலாசபதியின் இந்த முடிவுகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு ஒரு புதிய வெளிச்சத்தைக் காண்பித்தது.

பயணியின் பார்வையில்... !

“பொரளை.... பொரளை..... மருதானை..... மருதானை.....” – புறக்கோட்டை பஸ்நிலையத்தில் ஒருவன் மீண்டும் மீண்டும் சுருதி பிசகாமல் கத்திக்கொண்டிருந்தான். நான்கு வயதில் – அடிவந்திரேலியாவுக்கு வந்து விட்ட எனது மகனை அழைத்துக் கொண்டு நீண்ட பெரிய இடைவெளிக்குப் பின்பு இலங்கை வந்த சமயம் கொழும்புக்கு கூட்டிச் சென்றேன்.

வீதிப்போக்குவரத்து விதிகளை மீறாமல் – சிவப்பு – மஞ்சள் – பச்சை வெளிச்ச சமிக்கைகளுக்கு மதிப்பளித்து ‘ஹோர்ன்’ அடிக்காமலேயே (ஹோர்ன் அடிப்பது அவமானகரம்) வாகனங்களை செலுத்துபவர்கள் நிறைந்த நாட்டிலிருந்து தான் பிறந்து தவழ்ந்து, ஓடி – நடைபழகிய தாயகத்திற்கு மீண்டும் வந்தவனை – கொழும்பு – புறக்கோட்டைப் பகுதியின் ஜனத்திரளும் வாகன நெரிசலும் கணம்தோறும் ஒலி எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் ஹோர்னும் பயமுறுத்திவிட்டது.

எனது கையைப் பற்றிக் கொண்டே பதட்டத்துடன் நெருக்கமாக வந்தான்.

“ வரவல்லாம் ”

முருகபூபதி

எங்கே – எனது கைகளை விட்டு விட்டால் அந்த ஜனசமுத்திரத்துள் காணாமல் போய் விடுவேனோ – என்ற பயமும் அவனுக்கிருந்தது.

நீர்கொழும்புக்கு திரும்பிச் செல்வதற்காக குறிப்பிட்ட தனியார் பஸ்நிலையத்தை நோக்கி நடக்கிறோம்.

“பொரளை..... பொரளை..... மருதானை..... மருதானை.....” – மகனுக்கும் இந்தச் சொற்கள் மனப்பாடமாகிவிட்டன.

அச்சிலகணங்களில் அந்தமனிதன் அச்சொற்களை விடாமல் உச்சரித்துக்கத்திக்கொண்டிருந்தது அவனை சற்று வியப்படைய வைத்தது.

“அப்பா..... அவன் என்ன சொல்கிறான்?”

“என்ன.....?”

“அதோ..... ஒரே விதமாக சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறானே..... என்ன சொல்கிறான்?”

“ஓ..... அதுவா..... பொரளை என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊருக்கு மருதானை என்ற ஊரின் வழியால் செல்லலாம். அந்த மனிதன் பயணிகளை அவ்வாறு சொல்லிச் சொல்லி அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.”

எனது இந்தப் பதில் – மகனை திருப்தியடையச் செய்யவில்லையென்பதை ஒரு சில நிமிடங்களில் அவன் கேட்ட அதிர்ச்சியான கேள்வி – என்னை ஒரு கணம் சிலிரிக்க வைத்தது.

“அப்பா.... இந்த ஊரில் இருப்பவர்களுக்கு எழுதப்படிக்கத் தெரியாதா.....?”

“ஏன் அப்படிக்கேட்கிறாய்.....”

“அந்த மினிபஸ்ஸில்... எங்கே புறப்பட விருக்கிறது என்று பயணிகளுக்கு தெரியும் விதமாக எழுதியிருப்பார்கள் தானே..... அதனைப் படித்துப் பார்த்து இந்தப் பயணிகள் ஏறிச் செல்ல மாட்டார்களா..... அவன் ஏன் இப்படி தொண்டை கிழியக் கத்தி தனது சக்தியை வீண் விரையம் செய்கின்றான். நான் நினைத்தேன்..... அஹனுக்கு ஏதோ MENTAL SICKNESS” என்று அது தான் கேட்டேன்.”

ஒரே சொல்லை.... ஒருவன் மீண்டும் மீண்டும் வீதியோரத்தில் நின்று கத்தும்போது - ஏதும் அறியாத சிறுவன் அப்படிக்கேட்பதில் இருக்கும் நியாயத்தை உணர்ந்தேன்.

நீர்கொழும்பு செல்வதற்காக பஸ்தரிப்பிடம் வந்த பொழுது..... பல சொற்களை மகன் பொறுக்கிக் கொண்டான்.

‘அநுராதபுர..... அநுராதபுர..... புத்தளம்..... புத்தளம்..... ஹலாவத்தை..... ஹலாவத்தை..... வென்னப்புலம்..... வென்னப்புலம்..... மீகமுலம்..... மீகமுலம்.....’

எனக்கு யாரிடத்தில் அனுதாபம் தோன்றும்? பயப்பிராந்தியுடனும் பரிதாபத்துடனும் தலைநகரப் பட்டினத்தின் இரைச்சலை செவிமடுத்தவாறு என்னை அணைத்துக் கொண்டு நிற்கும் மகன் மீதா..... அல்லது தமது அன்றாட உழைப்பிற்காக - வாயையும் - தொண்டையையும் மூலதனமாகக் கொண்டு - கத்திக்கத்தியே வாழ்க்கையை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மனிதர்கள் மீதா.....?

மகனுக்கு சிறுநீர் கழிக்க வேண்டியிருந்தது. அருகிலிருந்த பொது மலகூடத்திற்கு - மூக்கைப் பொத்திக் கொண்டு சென்று ‘காரியம்’ முடித்து திரும்பினோம்.

வாசலில் மலகூடத்திற்கு காவலுக்கிருந்த ஒரு மனிதன் பணம் கேட்டான். இரண்டு 50 சத நாணயக் குற்றிகளைக் கொடுத்தேன்.

மகனுக்கு இச்செயலும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. நிலைமையை விளக்கினேன்.

“என்ற மூத்திரத்தையும் கொடுத்து - பின்பு அதற்காக காசம் கொடுக்க வேண்டுமா.....?” - என்று கேட்டானே ஒரு கேள்வி.

“அந்த மலகூடத்தை சுத்திகரித்து பராமரிப்பதற்காக அவன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவனது இந்தத் தொழிலுக்காக ஊதியம் கொடுக்கின்றோம் என்றேன்.

“பெறுகின்ற ஊதியத்திற்கு ஏற்ப - அவன் மலகூடத்தை பராமரிக்கவில்லையே. மூக்கிலிருந்து கையை எடுக்க முடியவில்லை. நாற்றம்.... வயிற்றைப் பிரட்டுகிறது” - என்றான். ஒருவாறு நீர்கொழும்பு சென்றடைந்தோம். அதன் பின்பு - அவன் கொழும்புப் பக்கம் வரமாட்டேன் என்று பிடிவாதமாக நின்று விட்டான்.

அப்பயணத்தின் போது சுமார் இரண்டு மாதங்கள் வரையில் அவன் நீர்கொழும்பில் நின்ற போதிலும் நான் கொழும்புக்கு அழைத்த போதெல்லாம்..... தங்கையின் வீட்டில் கட்டிலுக்குக் கீழே ஒளிந்து கொண்டான்.

என் மகனது தாயகப் பயணத்தில் இப்படி ஒரு விசித்திர அனுபவம் - என்றால் - கனடாவிலிருந்து சென்ற ஒரு எழுத்தாளருக்கும் அவரது மகனுக்கும் கிட்டிய அனுபவம் - மிகமிக வித்தியாசமான விசித்திரம்.

“பசுவதை”க்கு எதிராக பாரத நாட்டில் வினோபாவே முதலான பலர் அறவழிப் போராட்டங்களை நடத்தியிருப்பதாக வரலாறு கூறுகிறது.

அந்நிய நாடுகளில் - மிருகங்களை துன்புறுத்துவது சட்டப்படி குற்றம். மிருகங்கள் மற்றும் ஜீவராசிகளிடத்தில் மிகுந்த பற்றும் பரிவும் கொண்ட மக்கள் நிரம்பிய நாடுகளில் தான் எல்லா வகையான இறைச்சிகளும் விற்பனைக்கிருக்கின்றன.

கோழி இறைச்சி விற்கலாம்.... சாப்பிடலாம். ஆனால் அதை வதை செய்யக்கூடாது.

அவுஸ்திரேலியாவில் - எமது மாநிலத்தில் ஒரு கல்லூரி வளவுக்குள் வந்துவிட்ட கோழி ஒன்றின் கழுத்தை அறுத்தான் என்பதற்காக ஒரு மாணவன் குற்றவாளியாக காணப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் தண்டனை பெற்றான்.

மிருகங்களை அடிப்பதை பொலிஸார் கண்டால் நிச்சயம் தண்டனை அல்லது அபராதம் தான்.

“மாட்டு வண்டி பூட்டிக்கிட்டு.... மாப்பிள்ளையை கூட்டிக்கிட்டு” - என்று

அந்தக்கால தமிழ் திரைப்படங்களில் பாடல் காட்சிகள் பார்த்திருக்கிறோம். இந்த மாட்டு வண்டிச் சவாரியும்..... பாடலும் இன்றும் தான்.... திரைப்படங்களில் தொடருகின்றன.

சந்திரமுகியில் - மனோதத்துவ டொக்டராக வரும் சரவணன்..... என்ற ரஜனிகாந்த்..... வேட்டையுரத்திற்கு ..... மாட்டுவண்டியில்..... “தேஷ்டா..... தேஷ்டா.....” - என்று பாடிக்கொண்டு வருகிறார்.

மாட்டு வண்டியையோ பார்த்தறியாத..... எனது கனடா நண்பரின் மகனுக்கு - கொழும்பு காலி வீதியில் ஒரு மாட்டு வண்டிக்காரன் மாட்டை அடித்து அடித்து ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது மிகுந்த வேதனையைக் கொடுத்துள்ளது.

“அப்பா.... அவன்.... அந்த மிருகத்தை சித்திரவதை செய்கிறான்..... தயவு செய்து பொலிஸில் புகாரிடுங்கள்..... அவன்பாட்டுக்கு அடித்துக் கொண்டே போகிறான்..... யாரும் எதுவும் செய்வதாகக் காணோம்..... பாவம் அந்த மாட்டு.....”

தகப்பன் மகனை சமாதானப்படுத்தினார். மாட்டுவண்டியும் இலங்கையில் ஒரு வாகனம் தான் என்று விளக்கம் கூறினார்.

பிறிதொரு நாள் வாகனம் ஒன்றில் பயணித்த பொழுது.... திடீரென்று வாகனங்கள் அனைத்தும் நின்றுவிட்டன. “என்ன..... போக்குவரத்து நெரிசல்.....” என்று பார்க்க மகன் வாகனத்தின் யன்னலினூடாக எட்டிப் பார்த்தான்.

சில வாகனங்களுக்கு முன்பாக ஒரு மாட்டு வண்டி. அந்த மாடு சிறுநீர் கழித்துக் கொண்டிருந்தது.

“அப்பா..... அந்த வண்டில் வாகனத்தின் எஞ்சினிலிருந்து பெற்றோல் “லீக்” ஆகிறது... தீயணைப்பு படையை அழைக்க வேண்டாமா?” - என்று அந்த மகன் வேடிக்கையாக கேட்டான்.

இப்படிப்பட்ட இளம் பிஞ்சுகளிடம் “வராதே வர வல்லாய்” - என்று பாட முடியுமா?

முளைபிலே கிள்ளல்

சூத்திரிகன் ஒருமுறைபிலே
 சிறு கன்று குளிர்ப்பூக்கி
 தினமுற பார்த்துக் கைக்கிழை
 ஞானகீத ஞான அக வளக்கிழை
 இப்போ அக என்ன மனக்கண்மற
 எனக்கூறப் படுத்தி விடக்
 விடுகாலை எழுந்த ஞான
 மறல் மறல் அடிகைத்த
 அந்த மனக் கண்மை இழுத்தெறித்தேன்.
 உதகையுற; சூத்திரிகு கழித்த
 மறல் பெருத்த வளக்கிழை
 சூசியல் சூதல் தருவொட்டைக்
 விசாகப் பெருஞானு, சார்பாட்டு
 பத்தலும் உருக்கபெரு

பெருகை தடுத்தவர்
 மறக்கிழை சிகையாடல் மற
 உதகையாடு வளமுறைப்
 பெச்சுக்கள் வகைகாடல் மறக்கிழை
 பானை கட்ட எருருக்கிச் சாரும்
 அந்த இளக்கண்மை
 முளைபிலே கிள்ளியுதல்
 ஞானபிலை உருவாடு இன்று
 ஞானக்கப்பெருவிடக்.

- வதி. சி. ரவிந்திரன்

“மலர்” நினைவுகள் (அன்புமணி)

[சிறு சஞ்சிகைகள் வெளியிடுவது என்பது பகீரதப் பிரயத்தன முயற்சி. இங்கு முதுபெரும் எழுத்தாளர் அன்புமணி தனது சஞ்சிகை அனுபவங்களைத் தருகிறார் – ஆசிரியர்]

30. ஓவியங்கள்:

‘மலர்’ சஞ்சிகைக்கான ஓவியங்களை ஆரம்ப காலத்தில் நானே வரைந்தெடுத்தேன். “மணி” என்ற புனைபெயரில் முன் அட்டை, பொருளடக்கப் பக்கம், ‘வணக்கம்’ பக்கம் முதலியவற்றுக்கான நிரந்தர ஓவியங்கள் என்னால் வரையப்பட்டன. முதலாவது இதழில் வெளிவந்த சிறுகதைகளுக்கான சகல படங்களையும் நானே வரைந்தேன்.

(வாண்பேதம், கடல் தந்த காவலன் (வரலாற்றுக் கதை)

2வது இதழில், சிறுகதைகளுக்கான சித்திரங்கள் கிருஷ்ணா (கவிஞர் திமிலைத் துமிலன்) வரைந்தார். 3ம், 4ம் இதழ்களில், ‘மணி’, ‘மாலதி’ ஆகியோருடைய சித்திரங்கள் இடம்பெற்றன. (கிருஷ்ணாவும் மாலதியும் ஒருவரே)

5வது இதழிலிருந்து எங்கள் சித்திரங்களுடன் ‘சௌ’ (சௌந்தரராசா) ‘ரமணி’ ஆகியோருடைய சித்திரங்களும் இடம் பெற்றன. (அக்காலகட்டத்தில்) ரமணி ஏறாலூரில் உள்ள ஒரு பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்று வந்ததால் இந்த வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அகப்பட்ட காகிதங்களில் அகப்பட்ட பேனாவைக் கொண்டு மிகவும் அனாயாசமாக சித்திரங்களை வரைவார் ரமணி. பார்க்கப் பிரமிப்பாக இருக்கும் ஆக, இந்தச் சிறுசஞ்சிகைக்கு கிருஷ்ணா, மணி, சௌ, ரமணி எனப் பல ஓவியர்கள் சித்திரம் வரைந்தனர்.

“மலர்” முன் அட்டையில் பின்னணிச் சித்திரம் நிரந்தரமாக இருந்தது. நடுவில் ஒரு புகைப்படம் ஒவ்வொரு இதழிலும் வித்தியாசமானதாக இடம்பெறும். ஒவ்வொரு இதழ்க்கும் அட்டை முழுவதுக்குமான புளொக் செய்வதில் ஏற்படக்கூடிய செலவைத் தவிர்க்கவே இந்த உத்திகையாளப்பட்டது.

31. இலவச விளம்பரம்:

ஒவ்வொரு மலர் இதழிலும் ஈழத்தில் வெளிவந்த நூல்கள் சஞ்சிகைகளுக்கு இலவச விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டன. (சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கேட்காமலே இதைச் செய்தோம்) அந்த வகையில் 70-71ல் வெளிவந்த பின்வரும் நூல் சஞ்சிகைகள் இலவச விளம்பரம் பெற்றன.

(1) சிரித்திரன் (2) நீராமகளிர் (3) கொய்யாக்கனிகள் (4) யோகநாதன் கதைகள் (5) இருபது வருஷங்களும் மூன்று ஆசைகளும் (6) இசை அருவி (நல்லைக்குமரன்) (7) தணியாத தாகம் (8) தமிழமுது (9) பண்டார வன்னியன் (10) தேன் மதி (மருதூர்வாணன்) (11) கற்பகம் (12) மதுக்கலசம் (13) முல்லை (14) கலைக்குயில் (15) நெஞ்சம் கனிந்தது (திமிலைக்கண்ணன்)

இவற்றுள் சில தனித்துவமான இதழ்கள் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டும்.

“இசை அருவி” இசைக்கான ஒரு தனிச் சஞ்சிகை. பிரபல சங்கீதவித்துவான் முத்துக்குமாரசுவாமி (நல்லைக்குமரன்) இதன் ஆசிரியர்.

இவ்வாறு கவிதைக்கான தனி ஏடுகளும் அக்காலத்தில் வெளிவந்தன. (உ+ம் : எம்.ஏ. நுஃமானின் “கவிஞன்”) இக்காலத்தில் நூல்களும் அதிகம் வெளிவந்தன.

1960-70 காலப்பகுதி ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு பொற்காலமாகும். இக்காலப்பகுதியில் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் ஏராளமாக வெளிவந்தன. தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகை மோகம் குறைந்து, ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள் மேல் கவனம் திரும்பியது. இதை ஊக்குவிக்கு முகமாகவே மேற்படி இலவச விளம்பரத்திட்டத்தை நாம் மேற்கொண்டோம். அக்காலத்தில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளுள் “அஞ்சலி” மாதசஞ்சிகை குறிப்பிடத்தக்கது. அதுபற்றி “அஞ்சலிக்கு அஞ்சலி” எனத் தனியான குறிப்பு எழுதினோம்.

32. இலக்கிய சர்ச்சை:

அவ்வப்போது மெல்லிசான இலக்கிய சர்ச்சைகளும் மலரில் இடம்பெற்றன. ஒன்றி ரண்டை பற்றிக் குறிப்பிடலாம்.

(1) வாசகர் விமர்சனத்தில் முதல் இதழில் வெளிவந்த “வாணபேதம்” (அ.ஸ. அப்துஸ்ஸமது) சிறுகதைக்கு வேதாந்தி ஒரு விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். அதில் வாணபேதம் சிறுகதையில் உள்ள சில முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். அதற்குப் பதிலாக அ.ஸ. “வாணமயக்கம்” என்ற தலைப்பில் ஒரு பதில் கட்டுரை எழுதினார். விவாதம் தொடரவில்லை – தொடர நாம் இடம் அளிக்கவில்லை.

(2) 3வது இதழில் எஸ். பொ. எழுதிய சிறுகதைக்கு “பூரண சந்திரன் அல்லது சரஸ்வதி விஜயம்” என்னும் ஒல்ட் மொடல் தலைப்பிட்டு அதை வெட்டி “துருவ நினைவுகளும் இரு பெண்களும், சில பிள்ளைகளும் மற்றும் பலவும் சேர்ந்த மனிதனும் இருபது ஆண்டுகளும் ஒரு வேலியும்” என்று தலைப்பிட்டிருந்தார்.

இதில் ஒரு நக்கல் அடங்கியுள்ளது.

அக்காலகட்டத்தில் செ. யோகநாதனின் “20 வருடங்களும் 3 ஆசைகளும்” என்ற நூல் வெளிவந்திருந்தது. அந்த நீளமான தலைப்பைச் சாடுவதற்காகவே எஸ். பொ. தனது சிறுகதைக்கு மேற்கண்டவாறு தலைப்பிட்டிருந்தார். நல்ல வேளையாக இது விவாதச்சமராக விரிவெடுக்கவில்லை.

“படைப்பிலக்கியமும் படிப்பிலக்கியமும்” தொடர்பான சர்ச்சையை நாம் முளையிலேயே கிள்ளிவிட்டோம். அவ்வப்போது ‘மலரை’ச் சீண்டும் வகையில் சில மெத்தப்படித்த மேதா விகள் கடிதம் எழுதினர். நாம் அவற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டபடியால், அவை இலக்கிய சர்ச்சைகளாக உருவெடுக்கவில்லை.

33. ஐந்தாவது இதழ் (ஆகஸ்ட் 70):

அளவை, டிசம்பர் 1/8 ஆகக் குறைந்த பின் வெளிவந்த முதல் இதழ் ஆகஸ்ட் 70 – 5வது இதழாகும். ஜூலை 70 இதழிலிருந்து ஒரு எழுத்தாளரின் கடிதத்தைத் தனிக்கடிதமாக வெளியிட்டு வந்தோம். இவ்விதழில் கும்பால் வளை அன்பர் நெ.பி. பழனி வேல் கடிதத்தைப் பிரசுரித்து அவரது ஆலோசனையில் அடங்கிய

“10சந்தா/ 10பிரதி” திட்டத்தையும் அறிமுகப் படுத்தினோம்.

இவ்விதழில் இடம் பெற்ற ஆக்கங்கள் வருமாறு.

கதை : இனம் (MIM. மஷூர் இன்னும் மனிதனாய் இருப்பதால் (வேதாந்தி) கன்னத்தில் நீ அறைந்தால் (திமிலைத்துமிலன்) போடிமகள் பொன்னம்மா (அம்மாச்சி ஆறுமுகம்) அன்புச் செல்வம் (கண்மணி) வாப்பா வருவார் (திக்கு வல்லைகமால்) பயங்கர வேட்டை (எஸ். சிதம்பரப் பிள்ளை)

கவிதை : யாழ் நூல் தந்தோன் (முத்தமிழ்) உங்கள் சொத்து (குமார். ராமநாதன்) என்னை விட்டு ஒடிப்போ (செ. குணரத்தினம்) சிரிக்கின்றேன் (SLM- ஹனிபா) ஏகினேன் வீடுநோக்கி (ப. கோபாலன்) ஏனிந்த மோகம் (மாறன் பூ, செயின்)

கட்டுரை : வள்ளல் சீதக்காதி (ஹாபிஸ் செய்யது முகம்மது) தமிழகப் பத்திரிகைகளுக்குத்தடை (தலையாங்கம்)

பிற : வணக்கம், ரீங்காரம், ஓர் அனுபவம், பாரிசில் பைந்தமிழ், ஈழத்து ரத்தினங்கள், வீசும் தென்றல் இவ்விதழில் “வேதாந்தி” எழுதிய “இன்னும் மனிதனாய் இருப்பதனால்...” ஒரு வித்தியாசமான சிறுகதை ஒரு காகத்தைக் கதாநாயகனாகக் கொண்டு, மனிதனின் அல்பங்களை (அற்பத்தனங்களை) வெளிப் படுத்திய கதை, தத்துவ நோக்கில் இது அமைந்திருந்தது.

34. ஆறாவது இதழ் (மார்ச் 71):

பலமாதங்கள் தாமதத்தின் பின் இவ்விதழ் வெளிவந்தது. மட். புனித மைக்கேல் கல்லூரியை அட்டையில் தாங்கி வந்த இந்த இதழ், அக்கல்லூரியில் அதிக அளவில் விநியோகம் ஆகும் என எதிர்பார்த்தோம், ஆனால் ஏமாற்றமே மிஞ்சியது.

இவ்விதழில் எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ் எழுதிய கடிதம் இருபக்கங்களில் பிரசுரமாகியது. இது ஒரு முக்கியமான கடிதம் இவ்விதழில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் வருமாறு;

கதை : கன்னத்தில் நீ அறைந்தால் (திமிலைத்துமிலன்) பசினெய் பஞ்சலிங்கம் (அம்மாச்சி ஆறுமுகம்) கண்ணனின் கால் (ரம்யா) உபதேச காண்டம் (திலீபன்) கடவுளின் கருணை

(எஸ். சிதம்பரப்பிள்ளை) விரசஇலக்கியம் (தெணியான்) சிந்திப்பார்களா (அ. சோமபாலன்) **கவிதை** : வருக வாழ்வோம் (பாத்திமா அரூஸ்) இணைவோம் (கல்முனைப்பூபால்) துயர் களைவோம் (பரீதா இஸ்மாயில்) என்னைவிட்டு விடு (மாறன் யூ. செயின்)

கட்டுரை : மூன்று நாள் கலைவிழா (மணி) கலை ஈழம் (மணி) பேக்கிங் புடர் (எடுத்தாளன்)

பிற : ஆயத்துக்குதவாப்பிள்ளை (தலையங்கம்) அஞ்சலிக்கு ஓர். அஞ்சலி (மணி) ஒரு கடிதம் (MHM. ஷிம்ஸ்) ஈழத்து ரத்தினங்கள், பூங்கா.

‘தில்பன்’ என்ற புனைப்பெயரில் “உபதேச காண்டம்” சிறுகதை எழுதியவர் இப்போது பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணிய ஐயர் என்பதை யாராவது நம்புவார்களா? “அம்மாச்சி ஆறுமுகம் என்ற புனைப்பெயரில் மறைந்திருப்பவர் (கவிஞர் நீலவாணன், “மூன்று நாள் கலைவிழா” மட். கலாசாரப் பேரவை (தலைவர் தேவநேசன் நேசையா) நடாத்திய மூன்று நாள் இலக்கிய விழா பற்றியது.

35. மலர் 9வது இதழ் (ஆகஸ்ட் 71):

இக்காலகட்டத்தில் கவிஞர் மஹாகவி காலமானார். அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்து முகமாக இவ்விதழ் முதற் பக்கத்தில் “மஹாகவிக்கு அஞ்சலி” என்ற கவிதையும், உள்ளே மஹாகவி பற்றிய கட்டுரை “மலர் வெளியீட்டு விழாவின் போது மஹாகவி ஆற்றிய கவிதை உரையில் இருந்து ஒரு பகுதியும் (மஹாகவி கண்ட “மலர்”) மற்றும் படங்களும் வெளியாகின.

இவ்விதழின் ஆக்கங்கள் வருமாறு—

- (1) கருத்து : வணக்கம், பழைய கள்ளு, புதிய பாத்திரம் (தலையங்கம்)
- (2) கதை : கன்னத்தில் நீ அறைந்தால் (தொடர்) குட்டிக் கதைகள், போராட்டம் (வை. அஹமத்) யாரை வஞ்சிப்பதற்காய் (நிதானி) அறைத்தோழி (கவிதா)
- (3) கவிதை : எந்த நாளோ (சிறா ஜலீன்) ஏழையின் நெஞ்சம் (ச. பழனிவேல்) தவிப்பு (பாலமுனை பாரூக்) அழகோவியம் (நல்லைக் குமரன்) தகப்பனின் தாலாட்டு (கருணையோகன்)

கட்டுரை : தென்னகத்தில் சில அனுபவங்கள் (சிந்தனைச் செல்வி) தென்னிலங்கைப் பேச்சு

வழக்கு (MHM. ஷிம்ஸ்) ஸ்கின் பிளீச்சிங் (எடுத்தாளன்)

பிற : மகாகவிக்கு அஞ்சலி, மக்கள் கவிஞர் ‘மஹாகவி’, மஹாகவி கண்டமலர், அமரர் மஹாகவி, பிடித்த பாத்திரம்

மஹாகவி சில காலம் மட்டக்களப்பு கச்சேரியில் நிர்வாக உத்தியோகத்தராக கடமை ஆற்றினார் (அப்போது “மலர்” வெளியீட்டு விடயத்தில் (24/1/70) மிகுந்த உற்சாகம் காட்டினார். வெளியீட்டு விழாவில் கவிதை உரை நிகழ்த்தினார். அதனால் அவர் பிரிவு எம்மை மிகவும் பாதித்தது. ‘மலர்’ அஞ்சலி மூலம் எம் நெஞ்சை ஆற்றிக் கொண்டோம்.

36. ‘மலர்’ பத்தாவது இதழ் அக்டோபர் 1971:

இவ்விதழ் வெளிவந்தபோது திருமலையில் “அகில இலங்கைத் தமிழ்தின விழா மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. (மக் கெய்ஸ் ஸ்ரேடியம்). அப்போது கல்வி அமைச்சராக இருந்த டொக்டர். பதியுதீன் மஹமூத், மட்டக் களப்பு கல்விப் பணிப்பாளர் எம். சமீம், திருமலை கல்விப்பணிப்பாளர் எம். ஷெரிப் ஆகியோர் மிகவும் தொடர்புபட்டிருந்தனர். எனவே இவ்விழா பற்றிய குறிப்புகள் இவ்விதழில் இடம்பெற்றன.

இவ்விதழில் இடம் பெற்ற ஆக்கங்கள் வருமாறு

- (1) கருத்து : வணக்கம், படைப்பிலக்கியம் (தலையங்கம்)
- (2) கதை : காரணகாரியம் (அக்கரையூரன்) கன்னத்தில் நீ அறைந்தால் (தொடர்) பால்காரர் செல்லத்தம்பியார் (அருள் சுப்பிரமணியம்) கடவுள் நீதி வழங்கிவிட்டார். (எம்.ஏ. நஜிமுத்தீன்) வீட்டில் நடந்தது (முல்லைமணி) தியாகி (ச. பாலதேவி)
- (3) கட்டுரை : தமிழ்த்தின விழா (மணி) தென்னகத்தில் சில அனுபவங்கள் (தொடர்) குத்துவிளக்கு (சித்திரவேல்) கைலாச பதியின் “பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வளமும்” நூல் விமர்சனம் (கே. எஸ். சிவகுமாரன்) தென்னிலங்கைப் பேச்சு வழக்கு— 2ம் பகுதி— (MHM. ஷிம்ஸ்.) பெண்பால் (ஆஷா)
- (4) கவிதை : அன்பு மனத்திலே வாழ் (குமார. இராமநாதன்) இறைவனைத் தேடினேன்

(பெ. மனோகரன்) களித்தோய வெண்டு மடா (ச.வே. பஞ்சாட்சரம்) பிள்ளைகள் ஓடிவாரீர் (அ. அரசரெத்தினம்) வித்தும் விளைவும் (புரட்சிபாலன்) இழப்பு (கவி வாணன்)

(5) பிற : ஜெயகாந்தன் பார்வை, மாணவருக்கான சிறுகதை / கவிதைப்போட்டி, விகடமன்னர் சர்ச்சில் ரசனைக்கடிதம், பூங்கா இதில் குறிப்பிடப்பட்ட மாணவருக்கான சிறுகதை/ கவிதைப்போட்டி நடைபெறவில்லை. காரணம் இந்நதப் பத்தாவது இதழுடன் “மலர்” நின்றுவிட்டது.

37. கைக்கெட்டியது வாய்க் கெட்டவில்லை:

மலரில் வெளிவரவிருப்பதாக அறிவிப்புச் செய்தும் வெளிவராமற் போன இரண்டொரு விடயங்களையும் இங்கே குறித்துக் கொள்ளுதல் தகும்.

கலாபமயில் (தொடர்கதை) இது பற்றிய அறிவிப்பு ஜூன் 70 முதல் ‘மலர்’ பின் அட்டையில் வெளிவந்தது. அதன் முதல் இரு அத்தியாயங்களும் கிடைத்து கோவையில் இடப்பட்டது. ஆனாலும் கைக்கெட்டியது வாய்க் கெட்டவில்லை. பெரிதாக அறிவிப்புச் செய்து பெரிதாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட இத்தொடர்கதை வெளிவராமற் போனது பெரும் துரதிர்ஷ்டமே.

இவ்வாறே “மகாவம்சக் கட்டுரைகள்” என்னும் தொடர் வெளிவருவதாக “மாரச்ச” இதழிலேயே அறிவிப்புச் செய்யப்பட்டது. ஆனாலும் கட்டுரைப் பிரதி வந்து சேரவே யில்லை. அதனால் அத்தொடர் வெளிவர வில்லை.

இவ்வாறே எடுத்தாளனின் கைத்தொழில் கட்டுரைத் தொடரும், அம்மாச்சி ஆறுமுகத்தின் விருத்தாந்த சித்திரத் தொடரும் இரு கட்டுரை களுக்கு மேல் தொடர முடியவில்லை.

அக்டோபர் 71 இதழில் “சாதாரண வாசகனை இலக்கிய வாசகனாக மாற்றுவதற்கு வழி என்ன? என வாசகர்களுக்கான ஒரு கட்டுரைப் போட்டி அறிவிக்கப்பட்டது. இதே இதழில், மாணவருக்கான சிறுகதை/ கவிதைப் போட்டிகளும் அறிவிக்கப்பட்டன. “மலர்” நின்றுபோனதால் இவையும் நடைபெறவில்லை. இக்கட்டுரைத் தொடரில் 8 இதழ்களைப் பற்றி

எழுதப்பட்டுள்ளது. இரு இதழ்கள் கைவசம் இன்மையால் அவை பற்றி எழுதப்படவில்லை.

38. பாராட்டுக்கள்:

மலருக்கு அவ்வப்போது கிடைத்த பாராட்டுக்களையும் இக்கட்டுரையில் பதிவாக்க வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன். ஒரு சில வரிகள் மட்டும் இடம் பெறுகின்றன.

(1) வாழ்மில்க்கியத்தின் மாசிகையா மீழ்த்தின் கீழைத் தமிழ்மணம் தான் தேசத்தில் –

நாளும்

துன்ன மலரொன்று தோன்றிக்

கமழ்கின்ற

தன்னை தமிழுக்கணி

(புலவர்மணி ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன்)

(2) ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு துணை செய்யும் பெரு நோக்குடன் ‘மலர்’ வெளிவருவது வரவேற்கத்தக்கது

(போரசிரியர் க. வித்தியானந்தன்)

(3) மலர்த்தேன், புத்ததேன் சுவைத்தேன் குடித்தேன் எதுதேன் என நான் உணர்ந்தேன் அதுதான்

தமிழ்த்தேன், உயிர்த்தேன், வளர்ப்பேன்

அதை நான்

வளர்வேன், அதனால் உயர்வேன்,

மகிழ்வேன்

(நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை)

(4) மலர் கண்டேன். எளிமையான அழகை நுகர்ந்தேன். மென்மையான நறு மணத்தை உணர்ந்தேன்

(சி. சிவஞான சுந்தரம், சுன்னாகம்)

(5) பலகாலக் கனவொன்று பலித்ததில் கருவாகிப் படர்ந்து பூத்த மலர் கண்டு, மகரந்த மணி தந்த பொருள் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டேன் (கவிஞர் பாண்டியூரன்)

(6) தங்கள் மலரினைக் கண்டேன். களிபெரு வகை கொண்டேன். மகிழ்ச்சிக் கடலில் தத்தளித்தேன்

(நெல்லை ஐ. நடேஷ்)

(7) மலரும் மலரே நீ வருக, புது மண மொடு மகிழ்வையும் நீ தருக, கவரும் காதலும் சினிமாவும் எனும் கசடுகள் நீங்கினை நீ வருக (சொக்கன்)

- (8) தமிழ் வாழும் ஈழத்தில் தரத்தில் மிக்க தலையான தமிழேடு இல்லை யென்ற கமையான துன்பமெமை வாட்டும் நாளில் கவையான ஒரு செய்தி மலரின் தோற்றம் (நா. சுப்பிரமணியன்)

39. ஈழத்து இதழ் இயலில் “மலர் பெற்ற இடம்:

ஈழத்தில் வெளிவந்த தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் பற்றி நண்பர் தெளிவந்ததை ஜோசப் ஒரு கட்டுரை தொடர் தினகரனில் எழுதி வந்ததை யாவரும் அறிவர். இக்கட்டுரைத் தொடரில் ‘மலர்’ பற்றி மிகச் சிறப்பாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ‘மலர்’ பற்றிய நீண்ட கட்டுரை தினகரன் இரு இதழ்களில் (ஞாயிறு) வெளிவந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது. புதிய தலை முறையினருக்கு “மலர்” பற்றி அதன் சாதனைகள் பற்றி இக்கட்டுரை நன்கு அறிமுகம் செய்துள்ளது.

இக்கட்டுரையைப் படித்தபின் நான் புளகாங்கிதம் அடைந்தேன். “மலர்” ஆசிரியரான எனக்கே தோன்றாத பல புதுமைக் கருத்துகளை தெளிவந்ததை ஜோசப் எழுதியிருந்தார். விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தில் அவருக்கே உரிய பாணியில் சிறப்பாக எழுதியிருந்தார்.

அக்கட்டுரையை வாசித்தவுடன், நான் உடனடியாக அவரைத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு பாராட்டியதுடன் விளிவான கடிதம் ஒன்றும் அனுப்பி வைத்தேன்.

ஈழத்தில் விமர்சகர்கள் பலர் (பேராசிரியர் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, நுஃமான் உட்பட) முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்திருந்ததால், பல பிரதேசங்களின் ஆக்கங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. முக்கியமாக மலையகத்து எழுத்தாளர்கள், மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்கள் இதில் அடங்குவர். இது பற்றிய ஆதங்கம் தெளிவந்ததை ஜோசப்புக்கு இருந்தது. கைலாசபதியின் புறக்கணிப்புப் பற்றி அவர் தனது கட்டுரை ஒன்றிலும் குறிப்பிட்டிருந்தார். எனவே நிறைய விஷய ஞானம் உள்ள அவர், விமர்சனத் துறையில் பாரபட்சம் இன்றி, பக்கச் சார்வு இன்றி எழுதினார். அதனால் ‘மலர்’ சஞ்சிகை பற்றிய நடுநிலை விமர்சனம் வெளிப்பட்டது.

40. ஐந்தொகை:

‘மலர்’ அனுபவங்கள் பற்றி 33 வருடங்களுக்குப்பின் இரை மீட்கும் போது, ‘மலருக்கு ஏற்பட்ட இதேகதி ஏனைய பல சிற்றேடுகளுக்கு ஏற்பட்டது நினைவுக்கு வருகிறது. ‘அஞ்சலி

‘அமுதம்’ ‘தமிழமுது’ ‘அலை’ ‘களம்’ ‘கற்பகம்’ ‘கலகலப்பு’ ‘தீர்த்தக்கரை’ முதலிய நூற்றுக்கணக்கான இதழ்கள் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இவை மடிந்து போனமைக்கு முக்கிய காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்று யோசிக்கிறேன்.

ஆம் முறையான ஒரு விநியோகத்திட்டம் இல்லாமையும், விநியோகஸ்தர்களின் நேர்மையற்ற போக்குமே இதற்குக் காரணம் என்பது தெளிவாகிறது.

40 வருடங்களை எட்டிப்பிடிக்கும் ‘மல்லிகை’ கூட இதேகருத்தை வெளியிட்டிருந்தது (296 டிசம்பர் 2003 பக் 8) இப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணாமல் ஆர்வம் காரணமாக சஞ்சிகைகளை ஆரம்பிப்பதும் கையைச் சுட்டுக்கொண்டு இடையில் நிறுத்துவதும் பயனற்றது.

இந்தப் பின்னணியில் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஞானம் (மலையகம்) ஓலை (கொழும்பு) போது (மட்டுநகர்) மன நிறைவு தருகின்றன.

“மலர்” அனுபவங்கள் கற்றுத்தரும் பாடங்கள் புதிதாகச் சஞ்சிகைகள் ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு கண் திறப்பாகவும் அதே வேளை ஒரு சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து நடாத்துவது எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்பதையும் வாசகர்களுக்கு எடுத்துக்கூறும்.

வாசகர்கள் இதை நன்கு உணர்ந்து சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு முழு ஆதரவை வழங்க வேண்டும்.

41. நிறைவுரை:

மலர் வெளிவந்து 33 வருடங்களுக்கு பின் இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது. கைவசம் உள்ள 8 இதழ்களை வைத்துக்கொண்டே இதை எழுதினேன். இதை எழுதும்போது காலயந்திரத்தில் எறிக் கொண்டு கடந்த காலத்துள் பயணிக்கும் உணர்வே எனக்கு ஏற்பட்டது.

சில உணர்வுகள் சிலிர்க்க வைக்கின்றன. ஒரு சில வருமாறு: மலருக்கு உறுதுணையாக இருந்த – மலரில் எழுதியவர்கள் இன்று இல்லை. பலர் இளவயதில் எழுதியவர்கள், இப்போது பல்வேறு உயரத்துக்குச் சென்று விட்டனர். இன்றுள்ள பல எழுத்தாளர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் “மலர்” வெளிவந்த காலத்தில் (70–71) பிறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

அன்று ‘மலரில்’ எழுதியவர்கள் இக்கட்டுரையைப் படிக்க நேர்ந்தால், மலரும் நினைவுகள் பல மலரலாம். அவர்களுக்கும் இது

ஒரு புது அனுபவமாக இருக்கும். அப்படியான சிலரை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

வேதாந்தி, கவிதா, நா. சுப்பிரமணிய ஐயர், முல்லைமணி அருள் சுப்பிரமணியம், செ. யோக நாதன், செ. யோகராசா, எஸ். பொ., எம். ஏ. ரஹ்மான் எம். ஏ. நுஃமான், மருதூர்மஜீத், செங்கை ஆழியான் முதலிய பலர் நினைவில் வந்து போகின்றனர்.

இவ்வாறே அமரத்துவம் அடைந்த பலர் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றனர். அண்ணல், அ.ஸ. அப்துஸ்ஸமது வ. அ. இராசரெத்தினம், கு. ராமச்சந்திரன், யோ. பெண்டிசுப்பாலன் அன்பு முகையதீன், திமிலைக்கண்ணன், அருள். செல்வநாயகம், எம். எச். எம். ஷம்ஸ், ஹாபிஸ்

செய்யது முகம்மது, ஈ. பாக்கிய நாயகம், நீலாவண்ணன், மஹாகவி, வை. அகமது – இன்னும் பலர்.

‘மலரி’ல் எழுதாத சிலரும் நினைவுக்கு வருகின்றனர் உமா. வரதராஜன், செம்பியன் செல்வன், சி. மௌனகுரு, தாங்கன், ந. பாலேஸ் வரி, தாமரைச்செல்வி, தமிழ்ப்பிரியா மண்டூர் அசோகா, ஈ. பாக்கியநாயகம், கண. மகேஸ்வரன் இன்னும் பலர்.

‘மலர்’ வெளிவந்த போது ‘ஆயிரம் பூக்கள் மலரட்டும்’ என்ற கருத்தை அடிக்கடி கூறுவேன். இன்றைய கணனி யுகத்தில் அக்கனவு நிறைவேறுவது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

(முற்றும்)

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்து வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்தெடுக்கும் அன்பு நெஞ்சங்கள்	
● புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரசுவாமி மாவத்தை, கொழும்பு	20 பொதுநூலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம் (முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்) இல 09, இராஜசிங்க வீதி, கொழும்பு – 06.	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.
● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No. 60 Kotagodella Veediya, Kandy.	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● NAGALINGAMS JEWELLERS No.101, Colombo Street, Kandy. T. P - 081 2232545	30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● A. G. Sarma & Co. (Chartered Accountants) 117, Bandaranayake Mawatha, Colombo 12. T.P.: 011 2435666	118 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● சிவஸ்ரீ சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம் திருக்கோணமலை	60 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
● S. Somakanthan 4, Hawdon Street, Dandenong North, Victoria 3175, Australia.	மாத்தளையைச் சேர்ந்த 30 பாடசாலை நூலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைக்க உதவுகின்றார்.
நீங்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்	

அநுல டி சில்வா பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் படைப்பிலக்கியம் மற்றும் ஊடகத்துறையின் பட்டப்படிப்புப் பட்டதாரியுமாவார். செய்திப் பத்திரிகைக் கலைஞராகத் தொழில் புரியும் இவர் தற்பொழுது 'சிகரீம்' என்னும் சிறுவர் செய்திப்பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் ஆவார்.

இவர் சிறுவர் இலக்கியம் படைத்தல் தொடர்பாக ஜப்பானின் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் வீசேட பயிற்சியையும் பெற்றவராவார். இதுவரையில் நாவல், சிறுவர் இலக்கியம், சிறுகதைத் தொகுப்பு, மொழிபெயர்ப்புக்கள், இளைஞர் இலக்கியம் என நூற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியீட்டுள்ளார். 2005 இலக்கியக் கலைப்பெருவிழாவின் பொருட்டு நடாத்தப்பட்ட படைப்புத்திறன் போட்டியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 'மரணயக்க பகவதன்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதை புஸ்பலதா. அவரது இந்தக் கதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட உள்ளதாக தெரிவித்தபோது மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதம் தந்த அவர் இன்னொன்றையும் சொல்ல மறக்கவில்லை.

இச்சம்பவம் உண்மையில் நடந்த ஒன்று என்றும் வீட்டில் இருந்த புத்தரின் மீரதிமையே புஸ்பலதாவைக் காப்பாற்றியதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

ஊமாணி விடியற்காலையில் ஆறரை மணியளவில் குழந்தைகள் இருவரோடும் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்ட பின்பு புஸ்பலதா மற்றைய நாளைப் போன்று முன்பக்கத்துக் கதவை மூடிவிட்டு வீட்டுக்குள் புகுந்து கொண்டாள். எதையாவது புதிதாக நினைக்கா விடினும் அவளுக்கு செய்பவேண்டிய சேவைகள் அதிகம் இருந்தன. மேல்மாடியில் ஏறிக்கொண்ட அவளுக்கு கழுவுவதற்காக பதினைந்து சேலைத் துண்டுகள் போடப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. மேல்மாடியைக் கூட்டித் துப்பரவு செய்து விட்டு குழந்தைகளின் படுக்கையைத் தட்டிப்போட்டு துணிகளைக் கழுவி முடிக்கும்போது பகல் பத்துமணியை நெருங்கியிருந்தது.

சரியாக பகல் பத்து மணிக்கு பக்கத்து வீட்டினுள் மிகப்பெரிய சத்தங்கள் கேட்டன. சொல்லுச் சொல்லாக மோப்பம் பிடித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த புஸ்பலதாவுக்கு ஏதோ ஆரம்பமாகி இருந்தது புரிந்தது. பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளைகளில் இருவர் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து

தொழில்நுட்பம்: ஆழாழம் சிவசேனாபதி

திரும்பி வந்த பிறகு பிள்ளை திரும்பி வராததனால் தந்தையர் அச்சி அடைந்தது புரிந்தது.

“கதவைத் திறந்துபார்த்தால், இல்லை தேறையில்லை” கதவை மூடிக் கொண்டு இருப்பதுபோலும் என்று அவள்

அவள் உடையைக் கீழாட்டுவிட்டு மிளகாடை அலரக்கத தொடர்ந்தாள். கலவரத்திற்கு போது கொடுப்பதற்கு அவள் மறந்து போனாள். மிளகாய் அலரக்கிற, தேங்காய் துருவகின்ற சத்தத்தினால் வீட்டு நிரம்பியிருக்கும் போது சோமாலயன் கொண்டு வருகின்றானா என்று அவள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கையில்

“பகல் பத்து மணிக்கு பக்கத்து வீட்டு பிள்ளைகள் வந்தால் அவை என்னவாயிடுமோ அவரது குழந்தைகளின் பெயர் என்னவாயிடுமோ அதுதான் உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று அவள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கையில்

பின்பு “சிறுவர் சிவசேனாபதி” என்ற இல்லைப்பிள்ளைத் தலைப்பைப் பொறுமீன்காரன் ஒருவனிடம் மீள் கொஞ்சம் வாங்கி வைக்க உனக்கு முடியுமா?”

அவள் அடுத்த நாள் முதலில் வந்த மீன் காரணைக் கூப்பிட்டாள். பதினைந்து ரூபாவுக்கு சூடை மீனை வாங்கிய அவள் கொறுக்காப்புளி, தூள்போட்டு தூள்கறி சமைத்தாள். அன்றி லிருந்து தினமும் சோமபாலவிடம் மீனை வாங்குவதற்கு அவன் பழகிக்கொண்டான். சில நாட்களில் சோமபால அவனிடம் தண்ணீர் கேட்ட படி வருவான். அவள் மீண்டும் திரும்பி குசினிப் பக்கமாக வீட்டினுள் செல்வதை மிகுந்த ஆசையோடு பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். சிறிய மீனை வாங்கும் நாளில் குட்டிமீன்கள் இரண்டை அதிகமாகப் போடுவதற்கும் சோமபால மறப்பதில்லை. அதிகநேரம் காதுகொடுத்துக் கொண்டிருந்தும் சோமபாலவின் குரல்கேட்கவில்லை. “இன்றைக்கு சோமபால வரமாட்டான்போல... முட்டைக்கறி வைப்பம்...”

ஆயினும் சோமபாலவைக் காணாததால் அவளுடைய மனதுக்கு மிகவும் சோர்வு ஏற்பட்டிருந்தது. அவன் முன்பக்கக் கதவைத் திறந்துகொண்டு பலநிமிடங்கள் ஒருபக்கம் பார்த்தவாறு நின்றாள். தெருவில் போவோர் வருவோர் மிகவும் கலவரத்தோடு போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

பின்பக்கத்து வீட்டு முதலாளி பயந்தபடியே சாமான் பையையும் சுமந்தவாறு ஓட்டமாக வந்து சேர்ந்தார். பக்கத்து வீட்டுக் குழப்பம் அவளுக்கு ஒரேயடியாக நினைவுக்கு வந்தது. ஆனால் தற்பொழுது அவை எல்லாமே நின்றுபோகும் அறிகுறி தெரிந்தது. அவள் மீண்டும் திரும்பி பக்கத்து வீட்டுக் கதவுப் பக்கம் பார்த்தாள். கதவு மூடப்பட்டிருந்தது. வீட்டில் எவரேனும் இல்லாததைப் போன்று வீடு அமைதியில். பள்ளிக்கூடம் வீட்டு வந்த காயத்திரி அல்லது பவானி வீட்டில் இருந்தால் குரல் கேட்காதது பெரிய ஆச்சரியம். அதிகமாக எதையும் சிந்திக்காது அவள் கதவை மூடிவிட்டு மீண்டும் வீட்டினுள் புகுந்து கொண்டாள்.

சோற்றை அடுப்பில் வைத்துவிட்டு, மரக் கறி வெட்டிக் கொண்டிருந்த அவளுக்கு மணிக்கூட்டில் பகல் பன்னிரண்டரை மணி அடிப்பது கேட்டது.

“நன்றாக பகலாகிவிட்டது. இன்று மஹத்தயா சின்னப்பாவையும் கூட்டிக்கொண்டு வார

தாகவும் சொன்னார்...” இவ்வாறு நினைத்த அவள் கெதி கெதியாக தேங்காய்ப்பூவைப் பிழிந்து பால் எடுக்கத்தொடங்கினாள். இரண்டாம் வகுப்பு என்பதனால் சின்னப் பாவுக்கு பாடசாலை வீடுவது பதினொன்றரைக்கு வாரத்தில் ஒரு நாள், இரண்டு நாள் சின்னப்பாவுடன் மஹத்தயா பகலில் வீட்டுக்கு வருவார். பகல் இரண்டரை மணி கழிந்த பின்பு பெரிய பாப்பா தனியாக வீட்டுக்கு வரும்.

தூரத்தில் அந்தப்பக்கத்தில் ஏதோ கலவரச் சப்தம் அவளுக்குக் கேட்டது. அந்தச் சப்தம் கடல் அலைச் சபத்தோடு கிட்டக் கிட்டக் கேட்கத் தொடங்கியது. குசினிப்பக்கமாக கதவைத் திறந்து கொண்டு அவள் முற்றத்தில் இறங்கினாள்.

சப்தம் கேட்டது முகத்துவாரம் தேவாலயம் பக்கத்தில் தேவாலயம் அவள் இருக்கின்ற இடத்திற்கு தெரியாவிடினும் அதன் திசை அவளுக்குத் தெரிந்தது. கடல் சரியாகக் கொந்தளிக்கின்றது. நேற்று இரவு தொடங்கிய புயல் வரவர அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. புரிந்தது.

இப்படியே போனால் இரண்டுமூன்று வருசங்கள் கழியும்போது எங்கடை வீடும் கடலுக்குள் அழிந்துவிடும். அவள் சுவரின் ஓரத்திற்குச் சென்றாள். மணிதர்கள் கூட்டமாக தேவாலயம் பக்கமாக ஓடிச் சென்றார்கள். மீன்பிடித் தோணிகள் கரைக்கு வரும் வேளைகளில் சரியாக இதே விதமாகத்தான். சப்தம் வரவர அதிகரித்தது. அந்தச் சப்தம் களனி கங்கை ஆற்றுப்பக்கமாகப் பரவிச் சென்றது. இவ்வாறு பரவிச்செல்வது ஒரு சப்தம்தானா அதிகமானவையா என நினைப்பதற்கு அவளுக்கு முடியவில்லை. வீடுகளின் வரிசையில் கடும் அமைதி நிலவியது. அவள் வீட்டிற்குள் சென்று திரும்பவும் கதவை மூடிக்கொண்டாள்.

கணப் பொழுதுக்குள் முன்பக்கக் கதவில் அடிக்கும் சப்தம் கேட்டது. சின்ன பாய்க்கள் வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் சின்ன பாப்பா வந்திருந்தால் கதவைத் தட்டும் சப்தம் இதைவிட வேறு விதமாயிருக்கும். அவள் ஜன்னல் திரையை விலக்கிப் பார்த்தாள். அது சின்ன

பாப்பா அல்ல. பெரேரா நோனா. புஸ்பலதா ஜன்னலைத் திறந்தாள்.

“நோனாக்கள் வர இல்லையா.....?”

பெரேரா நோனாவினுடைய குரல் அச்சமடைந்திருந்ததைப் போன்று.

“இல்லை..... இன்னமும் ஸ்கூல் விட இல்லைத்தானே.....”

“இந்தப் பக்கம் எல்லாம் முன்பே மூடியாச்சாம். கொழும்பில ஏதோ குழப்பமாம். வீடு வாசல்களை எரிச்சாம். வேலைக்குப் போன மனிசங்கள் எல்லாம் திரும்பி வாறாங்க. நோனாக்களும் வருவினம் எண்டு நான் நினைக்கிறன். புஸ்பலதா பயப்பட வேணாம். வீட்டுக்குள்ளை போய் கதவை மூடிக்கொண்டு இரு.”

அப்படிச் கூறிய பெரேரா நோனா திரும்பிச் சென்றாள். ஜன்னலின் தாழ்ப்பாளைப் போட்டு மூடிய புஸ்பலதா சில விநாடிகள் அந்த இடத்திலேயே பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். இதன் பிறகு அவளுக்கு குசினிக்குச் செல்வதற்கு மறந்து போய்விட்டது. அவள் பின் பக்கக் கதவைத் திறந்து கொண்டு முற்றத்திற்கு

இறங்கினாள். தெருவின் ஓரத்திற்குச் சென்ற அவள் சின்னக்குழந்தைகள் வருகின்றார்களா என பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள். சின்னக்குழந்தைகள் வரவில்லை. சிவப்பு நிற கழுத்துப் பட்டி அணிந்த பிள்ளைகளின் கூட்டம் ஒன்று ஓடியபடி வந்தது. அவள் சில நிமிடங்கள் அந்த இடத்திலேயே பார்த்தபடி நின்றாள்.

தூரத்தில் டிப்போச் சந்திப் பக்கமாக கரும் புகை மண்டலம் ஆகாயத்திற்கு எழுந்தது. எங்கேயோ நெருப்புப் பிடித்திருக்க வேண்டும். கடலின் சப்தத்தோடு கலந்து எல்லா இடங்களிலும் சப்தம் எழுந்தது. இரு கண்களும் வலிக்கின்ற அளவிற்கு பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவள் திரும்பி வீட்டிற்குள் வந்தாள்.

சோறு அடிப்பிடித்திருக்க வேண்டும். அவள் கெதியாக சோற்றை அடுப்பிலிருந்து இறக்கினாள். பபாக்கள் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வந்து விடுவார்கள். ஆயினும் அவளது மனம் அமைதியில்லாதிருந்தது. தேவாலயப் பக்கத்தில் சப்தம் வரவர அதிகரித்தது. அது கடற் சப்தத்தோடு கலந்து கொண்டது. திடீரென்று அந்தச் சப்தம் தெருப் பக்கமாகக் கேட்கத்

தொடங்கியது. விராந்தைக்கு ஓடிச் சென்ற அவன் ஜன்னலின் திரையை விலக்கி விட்டுப் பார்த்தான். மனிதர்கள் இருபது முப்பது பேர் ஒரு கூட்டமாக இரும்புக் கம்பிகள், அலவாங்கு, கத்தி போன்ற ஆயுதங்கள் பலரது கைகளில்.

“இறங்கடி வெளியே.....”

கூட்டத்தினர் பக்கத்து வீட்டுப் பக்கமாக ஓடியவாறு வந்தார்கள். திரையை திரும்ப மூடிய புல்பலதா அந்த இடத்திலேயே நிலத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். இரு பாதங்களும் நடுங்குவதைப் போன்று அவளுக்குத் தோன்றியது. பொல் ஒன்றினால் கதவில் அடிக்கும் சப்தம் கேட்டது.

“நெருப்பு வைப்பமா?”

அது ஒருவனுடைய குரல்.

அந்த பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் வெளியிலை போடுங்கோ”

பொருட்கள் ஒன்று இரண்டு வெளியில் வீசப்படும் சப்தம் கேட்டது. அடுத்து இவர்களுடைய வீட்டுக் கதவிலும் பலமான உதையொன்று விழுந்தது.

“இறங்கடி.....”

“என்ன.....?”

உண்மையாகவே தைரியம் வந்தவளைப் போன்று கொன்னை தட்டியவாறு புல்பலதா பேசினாள்.

“உந்த வீட்டில் இருக்கிறது சிங்கள மனுசங்களடா....”

தூரத்தில் குரலொன்று கேட்டது.

“நீ சும்மா இரடா..... சிங்கள வீடுகளில இந்த முன்முற்றத்திலை வாழை மரம் வைப்பாங்களா....? இவங்கள் தமிழ்க்கலப்பா இருக்கும். புல்பலதா அதிகமானவற்றைத் தெரிந்து கொண்டாள். இது தமிழ் வீடுகள் மீது மாத்திரம் தொடுக்கப்படுகின்ற தாக்குதல். நோனா ஆட்கள், பிள்ளைகள் எல்லோருமே சிங்களவர்கள் வீடும் சிங்கள வீடு. ஆனால் நான் தமிழ். நான் தமிழ்ப் பிள்ளை என்பதை சுற்றாடலில் அதிகமானோர் அறிவர்.

“தங்கச்சி சிங்களம் இல்லை தானே?”

ஒரு நாள் சோமபால கேட்டது அவளுக்கு ஞாபகமாயிருந்தது.

அவள் வெட்கமடைந்தவளைப் போன்று

நெளிந்தாள்.

“சிங்களம் என்றால் என்ன? தமிழ் என்றால் என்ன? நாங்கள் எல்லாம் மனுசங்க தானே” மிகவும் அழகாகக் கதைத்த சோமபால அன்று முழு மீன்கள் இரண்டை அதிகமாகக் கொடுத்தான்.

“அந்த வீட்டுத் தலைவனுடைய பெயரை சொல்லடா....”

வெளியே மீண்டும் திட்டிக் கொண்டது கேட்டது.

“குணசிங்ஹு”

“உஹும்..... குணசிங்கம்.... எப்படி நான் சொன்னன்....”

“குணசிங்கம் அல்ல.... குணசிங்ஹு.. சி.....றி.....தா...ச குணசிங்ஹு”

அவளது வாயிலிருந்து சப்தம் விகாரமாக.....

உச்சரிப்புத் தன்மையின் மாற்றம் கொன்னை தட்டியதனோடு சேர்ந்து புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது.

கதவுக்கு மேலும் ஒரு தடவை பலமாக அடி விழுந்தது.

பின்பக்கத்து ஜன்னலின் கண்ணாடிகள் தூளாகின்ற சப்தம் கேட்டது.

“சும்மா இருங்கோடா..... இதுகள் சிங்களச் சனம்....”

அந்தக் குரல் மீண்டும் அவளைத் தைரியப்படுத்தியது.

ஜன்னல் திரை மீண்டும் விலக்கப்பட்டது.

இங்கை பாருங்கோ பொய்யென்றால் சாது இருக்கிறார். புத்திரான்..... புத்திரான். தமிழ் வீடுகளில் இருப்பாரா?

அவள் சுவரில் தொங்க விடப்பட்டிருந்த புத்திரின் பிரதிமையின் பக்கம் இருகரங்களையும் கூப்பினாள். ஜன்னலினூடாக எட்டிப் பார்த்த சிலர் புத்தர் பிராரிளின் பக்திவயப்பட்டவர்களாக இரு கண்களையும் மூடிக்கொண்டார்கள்.

“ஏன் கதிர்காமக் கடவுள் இல்லையோ.....?”

மற்றும் ஒருவன் கேட்டான்.

“போங்கோ..... போங்கோ..... நான் சொன்னானான் தானே உதுகள் சிங்களச் சனம் என்று”

“அப்படியிருந்ததுக்கு அந்தக் குட்டி தமிழ் மாதிரிக் கதைக்கிது ..... கொன்னை தட்டி.....”

“அது பயந்திட்டுது.....”

அனைவரும் திரும்பிப் போவது ஜன்னல் திரையினூடாக அவளுக்குத் தெரிந்தது.

கடைசியாகக் கேட்ட குரல் தனக்கு நன்றாகப் பழகிய குரல். வீட்டை உடைப்பதற்குச் சோமபாலவும் வந்திருந்தான். பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள் அனைத்தும் அமைதியானது. கடல் சப்தத்திற்கு மேலதிகமாக வேறு எதுவுமே கேட்கவில்லை. பக்கத்து வீட்டுப் பொருட்கள் அனைத்தும் முற்றத்தில். சிறிது நேரத்தில் பொடியன்களின் தோள்கள் மீது அந்தப் பொருட்கள் ஒன்று இரண்டாக தூரத்திற்குப் பயணிப்பது தெரிந்தது.

புல்பலதாவுக்கு மேலும் அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாத அளவிற்கு இருந்தது. அவளது இரு கண்களும் கண்ணீரால் நனைந்தன. அவள் கதவுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தவாறு யோசிக்கத் தொடங்கினாள்.

“சின்னக் குழந்தையோ பெரிய குழந்தையோ இன்னமும் வராதது எதனால்? வழியில் ஏதாவது ஆபத்தோ?”

அவளது மனம் சந்தேகத்தால் நிரம்பிப் போய் இருந்தது.

மீண்டும் கதவில் தட்டும் சப்தம் கேட்டது. அவள் ஜன்னலினூடாக எட்டிப் பார்த்தாள். காவல் மண்டபத்து ஜயவர்தனாவோடு பெரேரா நோனா வந்திருந்தார்.

“அம்மாக்கள் வர இல்லைத் தானே....”

அது பெரேரா நோனாவின் குரல்.

“இல்லை நோனா... எனக்கென்றால் சரியான பயமா இருக்கு... பாக்கள் வரும் போது ஏதும் கரைச்சல்களோ தெரியாது.”

“இல்லை கரைச்சல் வாறதுக்கு இல்லை”

“உண்மையா இப்ப ஊரடங்குச் சட்டம் நோனாக்கள் வந்துக்கு இல்லை”

பெரேரா நோனாவின் அந்தச் சொற்களைக் கேட்கும் போதே புல்பலதாவின் இருவிழிகளிலும் கண்ணீர் பெருகியது. பகல் ஏற்பட்ட குழப்பம் அவளது மனதில் மிகவும் பயத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இரவாகும் போது இன்னும் என்னென்ன நிகழ்மோ? அவளுக்கு நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாமல் இருந்தது.

“வீட்டில் இருக்காமல் வா...புலிநோனா”

எங்கடை பக்கம் இருக்கலாம் தானே..... எப்படியிருந்தாலும் இரவுக்கு இந்த வீட்டிலை தனியா இருக்க முடியாது தானே....”

அவளது மனம் அச்சத்தினால் நடுங்கியது.

“இல்லை பெரேரா நோனா..... நான் வீட்டிலை இருக்கிறேன்... ஆராவது வீட்டைப் பார்க்க வேண்டாமோ?”

“ஜயவர்த்தனா வீட்டைப் பார்த்துக் கொள்ளுவார். புல்பலதா, வீட்டை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு இரவாகும் போது எங்கடை பக்கத்திற்கு வா....”

அப்படிக் கூறிய பெரேரா நோனா அங்கிருந்து சென்றாள். ஜயவர்த்தனா அவளுக்குப் பின்னால். புல்பலதாவின் உள்ளம் இருமன நிலையில் தடுமாறியது.

கட்காரம் மாலை ஆறுமணி எனக் காட்டியது. அவள் ஒரு தடவை புத்தர் பிராணைப் பார்த்தாள். புத்தர் பிரான் இன்னமும் இருட்டிலேயே. மற்றைய நாட்களில் நோனா மஹத்தயாவோ பொடி மஹத்தயாவோ புத்தர் பிராணுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள மின்குமிழை எரிய விடுவார்கள். இன்று அந்த நடவடிக்கையை புல்பலதா பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டாள். மனதினுள் இருந்த அளவு கடந்த பக்தியோடு அவள் மின்விளக்கை எரியவிட்டாள். விளக்கை எரியவிட்டபோது புத்தபிரான் தன் பக்கம் பார்த்துச் சிரிப்பதைப் போன்று அவளுக்கு தோன்றியது.

“நான் வீட்டிலேயே படுத்துக் கொள்வேன்”

அவள் இறுதித் தீர்மானத்திற்கு வந்தாள்.

அவ்வேளையிலேயே வாயிற் கடவைப் பக்கம் ஜீப் வாகனம் ஒன்றின் சப்தம் கேட்டது. ஜீப் வாகனத்தில் இருந்து பாக்கள் இருவருமே முதலில் இறங்கினார்கள். அதற்கு அடுத்து எஜமானி இறங்கினார். புல்பலதா வீட்டின் கதவைத் திறந்தாள்.

“புல்பலதா.....” என சப்தமிட்டபடியே

நோனா வீட்டிற்குள் வந்தாள்.

“உன்னைக் கண்ட பிறகுதான் என்றை உடலிலை உயிர் வந்தது” வீட்டினுள் நுழைந்த நோனா புல்பலதாவை கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள். ஆனால் தனக்கு புத்தர் பிரானின் துணை கிடைத்ததாக புல்பலதா நினைத்தாள்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

கலாநிதி துரை. மனோகரன்

மனம் கவர்ந்த நடிகர்

தமிழ் நாடகத்துறை, சினிமாத்துறை என்று சிந்திக்கும்போது, உடன் நினைவுக்கு வரும் பெயர்களுள் ஒன்று, ஆர். எஸ். மனோகர் என்பது. தமிழ்த் திரைப்படங்கள் சிலவற்றில் கதாநாயகனாகவும், பல திரைப்படங்களில் வில்லனாகவும் நடித்துப் புகழ் பெற்றவர் அவர் எனினும், நாடகத் துறையில் அழுத்தமாகத் தமது பெயரை அவர் பதித்துள்ளார். தமது நாடகங்களில் புதிய உத்திகளைக் கையாண்டு, காட்சிஜோடனைகளுடன் அவர் மேடையேற்றினார். அவரது நாடகங்கள் சினிமா போல அமைந்திருந்தன என்ற விமர்சனங்களும் உண்டு. எனினும், மனோகர் தமக்கெனத் தனித்துவமான ஒரு பாணியில் தமது நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

மனோகர் வழமையாகப் புராண, இதிகாசக் கதைகளையே நாடகங்களாகத் தயாரித்தார். அவர் தயாரித்து நடித்த நாடகங்களில் ஒன்றான இலங்கேஸ்வரன் நாடகத்தைத் திரைப்படமாகத் தயாரிக்க விரும்பிய தயாரிப்பாளர் ஒருவர், கதாநாயகனான இராவணன் பாத்திரத்தில் சிவாஜிகணேசனை நடிக்கவைக்க விரும்பினார். அவர் சிவாஜிகணேசனை அணுகியபோது, மனோகர் விரும்பி நடித்து வந்த அந்தப் பாத்திரத்தைத் தாம் ஏற்று நடிப்பது முறையல்ல என்று மறுத்துவிட்டார்.

மனோகர் பண்பட்ட ஒரு நடிகர். அகஸ்தியர் என்ற திரைப்படத்தில், அகஸ்தியருக்கும், இராவணனுக்கும் இடையே பாடல் போட்டி ஒன்று இடம் பெறுகிறது. அக்காட்சியில் அகஸ்தியராகச் சீர்காழி கோவிந்தராஜனும், இராவணனாக மனோகரும் நடித்திருந்தனர். கதையின்படி பாடல்போட்டியில் அகஸ்தியரே வெல்வார். ஆனால், அக்காட்சியில் நடிப்பில் மனோகரும், பாட்டில் மனோகருக்குக் குரல் கொடுத்த ரி. எம். செளந்தராஜனுமே உண்மையில் வென்றனர். “வென்றிடுவேன் நான் வென்றிடுவேன்” என்று தொடங்கும் அந்தப் பாடல் காட்சியில் மனோகர் இராவணன் பாத்திரத்தில் அற்புதமாக நடித்திருந்தார். குரல் கொடுத்த ரி. எம். எஸ். ஸும் அசத்தியிருந்தார்.

அகில இலங்கைத் தமிழ்த்தின விழா

அண்மையில் கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் அகில இலங்கைத் தமிழ்த்தின விழா இடம் பெற்றது. கலை நிகழ்ச்சிகள் ரசிக்கத்தக்கனவாக இருந்தன. இசைப்போட்டி ஒன்றில் முதற்பரிசு பெற்ற ஒரு சிறுமாணவன் பாடியதைக் கேட்டு நான் மெய்மறந்தேன். அவன் எதிர்காலத்தில் எல்லோரும் மெச்சத்தக்க இசைமேதையாகத் திகழ்வான் என்பது திண்ணம். சிறுமி ஒருவரின் நடனமும் சிறப்பாக இருந்தது. சிங்கள மாணவன் ஒருவன் அருமையாகத் தமிழிற் பேசினான். பாராட்டுக் குரிய விடயம். விழாவின் இறுதியில் இடம் பெற்ற பம்பலப்பட்டி இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களின் இசை நிகழ்ச்சியும் கொழும்பு மகளிர் கல்லூரி தயாரித்து அளித்த நாட்டிய நாடகமும் சிறப்பாக இருந்தபோதிலும், விழா நீண்டநேரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தமை காரணமாக இறுதிக்கட்டத்தில் கூட்டம் கலைந்துவிட்டது.

விழாவில் பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த கல்வி அதிகாரி ஒருவர் சிங்களத்தில் பேசிவிட்டு தமது “ரமில் அறிவை”க் காட்டுவதற்காக “ரமிழிலும்” பேசிக் கழுத்தறுத்தார். இது தேவைதானா? இன்னொன்று: ஒரு விழாவில் மேடையில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் பேசவேண்டும் என்பது ஒரு விதியா? அதனாலேயே விழா இறுதியில் நடந்து கலை நிகழ்ச்சிகளைச் சபையோரிற் பெரும்பாலோர் ரசிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. நேர முகாமைத்துவம் என்பது மிகவும் முக்கியமான விடயம்.

கூர்மதி, செழுந்தமிழ்ச் சிகரம் என்னும் இரு சஞ்சிகைகள் விழாவில் வெளியிடப்பட்டன. கூர்மதி நன்றாக வந்திருக்கிறது. செழுந்தமிழ்ச் சிகரம் ஏனோதானோ என்று அச்சப் பிழைகளுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. விழாவில் பல நிறைகளும் சில குறைகளும் இருந்தன. விழா ஏற்பாட்டாளர் சிவந்தியானந்தாவும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்களும் இயன்றவரை சிரமம் எடுத்து விழாவினை ஒழுங்குசெய்திருந்தனர். அவர்களைப்பாராட்ட வேண்டியது அவசியம்.

பேய் உலகம்

அது ஒரு பேய் உலகம். அந்தப் பேய் உலகத்தில் பேரினவாதப் பேய்கள், சந்தர்ப்பவாதப் பேய்கள், சிவப்பு பேய்கள், மஞ்சள் பேய்கள், வேட்டைப் பேய்கள், காவல் பேய்கள் எனப் பலவிதமான பேய்கள் உலாவி வந்தன. இத்தகைய பலவிதமான பேய்களால் அந்தப் பேய் உலகத்தில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ வந்து பிறந்துவிட்ட சிறுதொகை மக்கள் பெரிதும் அல்லற்பட்டனர். பேரினவாதப் பேய்களுக்கும், சிவப்பு, மஞ்சள் பேய்களுக்கும் வாய்மிகவும் நீளம். வேட்டைப் பேய்களுக்கும், காவல் பேய்களுக்கும் கை,கால்கள் மிகவும் நீளம். எல்லாப் பேய்களும் அந்தப் பேய் உலகத்தில் வாழும் சிறுதொகை மக்களுக்கு எதிராகப் பேய்க்கதைகள் பேசிவந்தன.

பேய் உலகத்தின் பெரிய பேய் தனது பேய்ச்சிந்தனைகளை எல்லோரும் பின்பற்றி நடக்கவேண்டும் என்று விரும்பியது. பேய் உலகத்தில் உள்ள அனைவரும் ஒற்றையடிப் பாதையால் தான் செல்லவேண்டும் என்று சொல்லிவந்தது. சொந்தச் சிந்தனைகள் எதுவும் இல்லாத குட்டிப்பேய்களும் அந்தப் பேய்ச்சிந்தனைகளையே திரும்பத் திரும்பப் பேசிப் பேய்க்கதைகளைப் பார்ப்பிவந்தன.

ஒருநாள் பெரியபேய்க்கு வெளியுலகத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டது. வெளியுலகிலும் தனது பேய்ச்சிந்தனைகளைப் பற்றிப் பேசி பேய்க்கதைகளைப் பார்ப்பி, ஒற்றையடிப் பாதையின் சிறப்பியல்புகளைத் தெரியச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பி, தனது பேய்க்கூட்டத்தோடு வெளியுலகுக்குச் சென்றது. தனது பேய்க்கதைகளை வெளியுலகம் ஆவலோடு அறிந்துகொள்ள முயற்சித்து, தனது பேய் உலகத்துக்குப் போதிய ஆதரவை வழங்கும் எனப் பெரிய பேய் எதிர்பார்த்தது. ஆனால் அது எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாகப் பெரிய பேய்க்கும் பேய்க்கூட்டத்துக்கும் ஒற்றையடிப் பாதைக்குப் பதிலாகப் பரவலான பாதை அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி வெளியுலகத்தால் வகுப்பு நடத்தப்பட்டது.

வெளியுலகத்திலிருந்து திரும்பிவரும் வழியில் மோகினிப் பிசாக ஒன்றைக் கண்டு பேசி ஆதரவு திரட்டி மகிழ்ந்து வரலாம் என்று பேய்க்கூட்டம் நம்பியிருந்தது. ஆனால், பேய்க்கூட்டத்தின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக அது நம்பியிருந்த மோகினிப் பிசாக கதவை அடைத்து மனுஷத்தனமாக நடந்துகொண்டது. பேய்க்கூட்டம் தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்று கோயிலைச் சுற்றிக் கும்பிட்டுவிட்டுப் பேய் உலகம் திரும்பியது. பேய் உலகத்தின் கிணற்றுத்தவளை மண்பாங்கைக் கண்டு வெளியுலகம் ஒருமுறை சிரித்துவிட்டு வரைய மூடிக்கொண்டது.

பெரிய பேய் தான் எப்போதும் மனுஷத்தனமாக நடப்பது போலக் காட்டிக்கொள்ளும். ஆனால் இரகசியமாய்த் தனது வேட்டைப் பேய்களும் காவல் பேய்களும் சிறுதொகை மக்களுக்கு எதிராகச் செய்யும் பேய்ச் செயல்களை ரசித்துக் கொண்டிருக்கும். பேய் உலகத்தில் நடப்பது ஒன்றும் தனக்குத் தெரியாது என்பதுபோல் அது நடித்துக் கொள்ளும்.

வெளியுலகத்தில் உள்ள வெள்ளைப் பேய்களுக்கு அந்தப் பேய் உலகத்தில் “விடிஞ்சது பொழுதுபட்டது” தெரியாது. பேய்க்கூட்டம் சொல்வதை நம்பி, பேய் உலகத்தின் சிறுதொகை மக்களுக்கு எதிராகவே எப்போதும் பேய்க்கதை பேசிக் கொண்டிருக்கும். சிறுபிள்ளைகளை வெருட்டு வது போல, பேய் உலகத்தின் சிறுதொகை மக்களை வெள்ளைப் பேய்கள் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும்.

அந்தப் பேய் உலகத்தில் எப்போது மனித சிந்தனைகளும், மனிதாபிமானச் செயல்களும் ஏற்படுமோ அப்போதுதான் அது மனித உலகமாக மாறும் என்று சிறுதொகை மக்கள் அங்கலாய்த்துக் கொண்டனர்.

சுந்தரேசன்

‘மனிதம்’ நாடகம் :

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் இயற்கை வனப்புக்களைக் களமாகக் கொண்டு தயாரிக்கப் பட்ட நம்நாட்டு உருவாக்கமான ‘மனிதம்’ நாடகத்தில் நடித்திருக்கும் அனைவரும் புது முகங்களே. கருவின் பிரதான பாத்திரமேற்று குழந்தை நட்சத்திரம் செல்வி. ப. நேருஜா நடித்துள்ளார். இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத் தாபன எஸ். மோசேஸ் தயாரித்து நெறிப்படுத்தியுள்ள இந்த நாடகத்தின் கதையை கலைஞர் எஸ். ஸ்ரீனிஸ்தாஸ் எழுதியுள்ளார். திருமதி ப. சுவேந்தினி தொலைக்காட்சிக்கென நாடகப் பிரதியாக்கம் செய்திருக்கின்றார்.

“கிறிஸ்மஸ் என்றால் புது உடுதுணிகள் உடுத்த வேண்டும். ஆடம்பரச் செலவுகள் செய்ய வேண்டும். அத்தினத்தை களியாட்டமானதொரு நாளாக நினைக்க வேண்டும் என்ற கருத்து நிலைகளுக்கு மத்தியில் மனிதம் தொலைகிறது. இங்கு ஏழ்மையில் வாழும் குடும்பம் - பிஞ்சு உள்ளம், இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் கிறிஸ்மஸ் கொண்டாட்டத்துக்கான வாழ்க்கை போராட்டமே ‘மனிதம்’ நாடகமூலம் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. இந்நாடகத்தில் எஸ். பத்மலோமஸ், மரிய இன்னாசிய ராசாத்தி உள்பட பலர் நடித்துள்ளனர். கிறிஸ்மஸ் தினத்தன்று ரூபவாஹினி ஐ’ அலைவரிசையில் ஒளிபரப்பப்பட்டது. தொடர்ந்தும் ஈழத்துப் படைப்புகள் வெளிவர வேண்டும்.

“சரந்தாஸ்” தமிழ்மொழி நாடகம் :

இன, மத, நிற பேதங்களை மறந்து சகல மானிடர்களையும் சகல இயற்கைச் சூழல்களையும் மற்றும் உலகம் பற்றி பெருமிதமாக மதிக்கும் நல்ல இதயம் கொண்டவர்களினால் நாடகக் கலைக்கான புதிய பாதையில் அரங்குப் பயணம் தொடங்கப்பட்டுள்ளமை எதிர்காலம் பிரகாசமடையும் என்பதற்கான மைல்கல் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மக்கள் களியா

(Jana Karaliya)யின் அமைப்பாளர்களாகவும் பணிப்பாளர்களாகவும் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற திருவாளர்கள் பராக்கிரம நீரியெல்ல, எச். ஏ. பெரோ ஆகியோர் போற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

‘ஷரந்தாஸ்’ நாடகத்தை இந்திய பிரபல நாடகாசிரியர் ஹிப் தன்வீரின் “ஷரந்தாஸ் ஷோர்” நாடகத்தின் தழுவலில் பராக்கிரம நீரியெல்ல அவர்கள் தயாரித்துள்ளார்கள். இந்த நாடகம் திரு. ஜோ பெர்ணான்டோ அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ‘சரந்தாஸ்’ என்ற பெயரில் பொறளை நாமல் - மாலினி சிறிய அரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது. சுழுது மல்ல வாராச்சி மற்றும் தரிந்து கமகே ஆகியோரின் அனுசரணையுடன் திரு. எச். ஏ. பெரோ இசையமைத்துள்ளார். பாலித அபேலால் ஒலியமைப்பை ஏற்க, சமிந்த பிரசாத் ஒப்பனையை அழகுற அமைத்துள்ளார். நாடக உதவி இயக்குநராக ரவீந்திர மாபிட்டிகம செயற்பட்டுள்ளார்.

மன்னர் ஆட்சியில் ஏற்படுகின்ற முரண்பட்ட போக்குகள், அரசனுக்கு கீழ்ப்பணியாற்றுகின்றவர்களின் அடாவடித்தனங்கள், நிலப்பிரபுக்களின், சுரண்டல்கள், விவசாயம் புரிகின்ற தொழிலாளர்களை குறைந்த வருமானத்தில் கூடிய வேலைவாங்கல், இதனால் ஏற்படுகின்ற மக்கள் எழுச்சி, சரந்தாஸ் என்ற கதாபாத்திரத்தின் மூலமாக உண்மை பேசுவதன் விளைவுகள் ஆகியவை இந்த நாடகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. “மன்னனாய் இருந்து ஆட்சி செய்வதிலும் பார்க்க அரசமரத்தடியில் போய் இருந்து கொண்டு மக்கள் ஆட்சிக்கு வழி சமைக்கப்போகின்றேன்” என்ற நாடகத்தின் கடைசி வசனம் பல எதிர்பார்ப்பை நோக்கிநிற்கும் செய்தியைக் கூறுவதாக அமைந்திருந்தமை சிறப்பு அம்சமாகும். நல்ல அரங்குப் பயிற்சிபெற்ற கலைஞர்கள் நாடகத்தின் ஓட்டத்திற்கு மெரு

இந்த நாடகத்தின் சிறப்பம்சம் என்ன வென்றால் ஒருசில தமிழ் பேசுகின்ற நபர்கள் கருடன் கூடுதலான சிங்களக் கலைஞர்கள் தமிழ் மொழியில் நல்ல உச்சரிப்புடன் பேசி நடித்தமையேயாகும். அத்துடன் நல்ல பாடல்களை எல்லோரும் சேர்ந்து படி நிகழ்புகள் மனக்கண் முன் தோன்றிநிற்கின்றது. எல்லா அம்சங்களையும் பொறுத்தளவில், நல்ல தரமான நாடகத்தை பார்த்து மகிழ்ந்த மனநிறைவு உறுதியாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண் பெண் பிள்ளைகள் ஒரே மேடையிலே தோன்றி, இயற்கையான தங்கள் அரங்க ஆற்றலை ஒவ்வொருவரும் வெளிப்படுத்தி பார்வையாளர்களை மகிழ்வித்த துடன் சிந்திக்கவும் வைத்துள்ளனர்.

மக்கள் களரி நாடகக்குழுவில் பாலித அபேவால், ஜயந்தமுதுதந்திரி, எம். காளிதாஸ், சொ. கிரிசாந்தன், சனேத் சாந்தப்பிரிய, சமிந்த பிரசாத், மஞ்சள ரணசிங்க, அஜந்தன், சாந்தி குமார், நிசாந்த குலர்தன், சுமுது மல்லவராச்சி, ரி. சிவநேசன், வர்னி தெரேசா, ராஜரத்தனம், கோபிகா, ஷேம்போ, அரோசா தரங்கனி, சிநேத் தேவிந்த, சுவர்ண ஸ்ரீ லிவோரா, லக்ஷி சந்தரேசா, பிரனீத் ஜீவந்த, மலிதிசுமாரி, அபாலி இசங்கா ஆகியோருடன் இன்னும் பல இளங்கலைஞர்களும் சேர்ந்து 'சரந்தால்' நாடகத்தைச் சிறப்புடன் வழங்கினர்.

'மக்கள் களரி' குழுவினரின் நாடகக் கலைக்கான புதிய செல்நெறியின் நடமாடும் அரங்குகள் மூலம் நாடகங்கள் அந்நாற்புறம், பொலன்னறுவை ஆகிய இடங்களில் நடந்தேறி யுள்ளன. சிங்கள நாடகங்கள் மட்டுமல்லாமல், தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்காக 'மாயப்பட்டாடை', எருக்கலம் பூ, ஆகிய தமிழ் நாடகங்களையும் அரங்கேற்றியுள்ளார்கள். அவர்களின் கலைப் பணி தொடர நாமும் வாழ்த்துவோம். தமிழ்ச் சங்கத்திலும் இம்மூன்று நாடகங்களும் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டன.

'துடுப்பு' குறும்படம்:

வன்னி கலைஞர்களின் 'துடுப்பு' குறும்படம் வடக்கு - கிழக்கு கல்வி கலாசார அமைச்சினால், கடல்கோள் அனர்த்தத்தின் விளைவாக கணவனை இழந்த இளம்பெண் ஒருவரை மையப் படுத்தி உருவாக்கப்பட்ட கதையம்சத்தைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதாகும். ஆழிப்பேரலைகள் அனர்த்தம் ஏற்படுத்திய ஒருவருடைய நிறைவை முன்னிட்டு 'துடுப்பு' என்ற இந்தக் குறும்படம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் குறும்படத்தின்

வன்னிக் கலைஞர்கள் பலர் பங்கேற்று நடிக்க, முல்லை ஜேகதாசன் இயக்குநர்பொறுப்பை ஏற்று யதார்த்தமாகச் செயற்பட்டுள்ளார். திருமதி என். ஸ்ரீதேவி அவர்கள் மூலக்கதையை எழுதியுள்ளார்.

கர்நாடக இசை வீருந்து:

"ஆலாபனா" கர்நாடக இசை வளர்ச்சி அமைப்பு வழங்கிய அருணந்தி ஆரூரனின் கர்நாடக இசைவீருந்து நிகழ்ச்சி கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் அண்மையில் நடைபெற்றது. அருணந்தி ஆரூரன் இசைநிகழ்ச்சிக்கு பக்கவாத்தியங்களான எஸ். பாகரன் (வயலின்), மெற்றான் கஜன் (மிருதங்கம்), சுவாமி நாதன் சர்மா (கெஞ்சிரா), என். சதீஸ் குமார் (முகர்சிங்) ஆகியோர் வழங்கினர். இந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஆரம்ப நிகழ்ச்சியாக வீணை இசை இடம்பெற்றது. புளோரின், சூர்யகலா, லாவண்யா ஒரு குழுவாகவும், நிரோஷினி ராஜேஸ்வரன், அபிராமி பரமநாதன், நிசந்திகா ஸ்ரீதரன் ஒரு அணியாகவும், சித்ராம்பரி கருணாகரன், சங்கீதா பூங்குன்றன், அபர்ணா அருணாசலம் ஆகியோர் வேறு அணியாக வீணை இசை மீட்டினர். சிறப்பிக்கும் மிருதங்க கலைஞர்கள் வரிசையிலே டி. வரதராஜன், எம். வரதராஜா, அபிலாஷ் தேவராஜ், சிந்துஜா ஸ்ரீ ரங்கநாதன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆலாபனா அமைப்பாளர் சங்கீத பூஷணம் ஏ. கே. கருணாகரன் அவர்கள் கர்நாடக சங்கீதத்தின் வளர்ச்சியை நோக்காகக்கொண்டு இந்த நிகழ்வை விருந்தாகத் தந்தார்.

பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம்:

சித்ரா கலை மன்ற இயக்குநர் ஸ்ரீமதி ஜெயசித்ரா சிவமயூரன் அவர்களின் மாணவி செல்வி ஹம்சத்தவனி ஹரிகரன் அவர்களின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் 15 - 01 - 2006 அன்று வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மொறீசியஸ் நாட்டுக்கான தூதுவர் திரு. டி. ஈஸ்வரன் பிரதம அதிதியாகவும், சிறப்பு அதிதிக்களாக இலங்கை கலாமன்றத்தின் அதிபர் ஸ்ரீமதி திரிபுரசுந்தரி யோகரத்தினம், கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

ஜெயசித்ராவின் நட்புவாங்கத்தில் நாட்டிய நிகழ்ச்சிக்கு ஈழத்து முன்னணி கலைஞர்கள் பக்கவாத்தியங்கள் வாசித்தார்கள். செல்வி ஹம்சத்தவனி ஹரிகரன் தனது சிறப்பான பரத நாட்டிய நிகழ்வால் சபையோர்களை மகிழ்வித்தார். அராது கலைவளம் பெருக நாமும் வாழ்த்துவோம்.

நேர்காணல்

எஸ். பொ.

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

(இந்த நேர்காணலில் கூறப்படும் கருத்துக்களுக்கு மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருப்பின் அவற்றை எழுதி அனுப்பினால் ஞானம் பிரசுரிக்கும். - ஆசிரியர்)

— பகுதி பதினைந்து —

● நீங்கள் அதிகமாக எழுதும் எழுத்தாளர்களைச் சாடுவது போன்று பேசுகிறீர்கள். இதைப்பற்றிச் சற்று விரிவாகக் கூறங்கள்.

அதிகம் எழுதுவது என்பது என்ன? அதிகமாய் பிரசுரிக்கக் கூடிய பிரசுரங்கள் இருக்கின்றன. கதைகள் கேட்கிறார்கள் மாதம் ஒரு நாவல் வெளியிடும் சிறுபத்திரிகை நிறுவனங்கள் நாவல் கேட்கின்றன. அவற்றை எழுதிக்கொடுத்து தன்னுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக எழுதும் எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டு ஒரு எழுத்தாளனுடைய தரத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய விவாதம். பாரதியாருடைய கவிதைகள் முழுவதையும் நீங்கள் காட்டினால் எத்தனை பக்கங்களுக்கு வரும். ஆனால் அந்தப் பக்கங்களிலே அமைந்த அந்தக் கவிதைகளிலே காணக் கூடிய வீச்சு புதுமை அற்புதம் கற்பனை சிந்தனைச் செறிவு வார்த்தைகளின் ஆளுமை வேறு கவிஞர்களிலே கிடைப்பதில்லை. எனவே இந்த எண்ணிக்கையினால் அந்தத் தனித்துவம் உருவாகின்றது என்று விஷயத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதேபோன்று புதுமைப் பித்தனிலும் பார்க்க அதிகமான கதைகள் எழுதிய எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த எழுத்தாளர்களுடைய அத்தனை கதைகளுக்கும் புதுமைப்பித்தனுடைய சில கதைகளில் மட்டுமே காணக்கூடிய வீச்சு இல்லாமல் போறதுக்குக் காரணம் என்ன? எந்த துறையிலும் வித்துவமும் தரமும் சிறப்பும் எண்ணிக்கையினால் நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை என்பதை இலக்கியப் படைப்பாளிகளும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். நிறையப் படைத்தவர்களின் படைப்புகளிலே கூட எத்தனையோ படைப்புகள் சோடைபோனதாக அமையும். உதாரணமாக தி. ஜானகிராமனுடைய எத்தனையோ சிறுகதைகள். தமிழில் முயலப்பட்ட தமிழ் நாவல்களிலே என்றென்றும் தி. ஜானகிராமனுடைய 'அம்மா வந்தான்' என்ற நாவலுக்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும். ஆனால் அதே போன்ற தரத்திற்கு அவருடைய மற்றைய படைப்புகள் உயர்ந்து நிற்கவில்லை. நளபாகம், மோகமுள்கூட அப்படியாக நாங்கள் பார்த்துக்கொண்டு போகலாம். பாரதியாருடைய பாடல்களிலேகூட எல்லாம் அற்புதம் என்ற உச்சத்தை அடையவில்லை. சிலசில தேவைகளுக்காக, தேசியத் தேவைகளுக்காக மக்களுடைய உணர்ச்சிகளைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டும் என்ற ஆவேசங்களுக்காக எழுதப்பட்டனவும் இருக்கின்றன. அவை உண்மையாக பாரதியினுடைய ஆத்ம சித்தியான படைப்புகளா அன்றோல் அன்றைய சமூக நிலையில் தான் உயிர்ப்புள்ள ஒரு சாட்சியாக வாழுகின்றேன் என்ற பதிவா என்பதும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. கூட்டிக் கழித்து பிரித்துப் பார்த்தால் எண்ணப்பொறுத்தபடி லேபிள்கள் சிறந்த படைப்பாளி என்பவன் ஒரு

சில ஓரிரண்டு படைப்புகளினால் மட்டுமே உயர்ந்த படைப்பாளியாக இலக்கியவானாக என்றும் உயர்ந்து நிற்கமுடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். எனக்கு அந்த விதத்தில் இன்றும் ஆதர்சமாக அமைந்து இன்றும் வழிகாட்டிக்கொண்டு இருப்பவர் ஆங்கில நாவல் இலக்கிய மேதை James Joys. இந்த முழு சாமுத்திரிகா இலட்சணங்களும் பொருந்தியதான ஒரு படைப்பு என்று எடுத்துக்கொண்டால் அது எப்படிச் சம்பவிக்கின்றது? ஏனைய படைப்புகள் எல்லாம் அந்தத் தனித்துவமான படைப்பைப் படைப்பதற்கான ஒரு பயிற்சி என்று கூடச் சொல்லலாம். எத்தனை பெயர் ஒலிப்பிக்கி விளையாட்டிலே தங்கப் பதக்கம் பெறுவது இலக்கு. இந்தத் தங்கம் பெறுவதற்கான நூறு மீற்றர் ஓட்டத்திலே ஒரு நிமிஷத்துக்குள் ஓடிமுடிக்கும் சாதனை. இந்த ஒரு நிமிடத்துக்குள் ஓடக்கூடிய சாதனையை அந்த ஒரு ஓட்டக்காரன் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் எத்தனைமுறை சாதிக்கின்றான்? மற்ற அனைத்து முறைகளிலும் இந்த ஒரு நிமிடத்துக்குள் ஓடிமுடிக்கக்கூடிய அந்தத் திறனை பெற்றெடுப்பதற்கான பயிற்சி. அதேபோன்றதான் **படைப்பு இலக்கியக்காரன் அந்த உச்சமான படைப்பை படைத்தெடுப்பதற்கு நீண்டகாலமான ஒரு பயிற்சியாகவே மற்றைய படைப்புகளையும் எழுத்துக்களையும் நோக்குகின்றான் செய்கின்றான். எனவே ஆகச்சிறந்த படைப்பு வந்துவிடவேண்டும் என்பதல்ல. அது நோக்கிய பயணம் என்ற பிரக்ஞையுடன் என்ற சோதனையுடன், என்ற நம்பிக்கையுடன் ஒரு உண்மையான எழுத்து ஊழியன் தன்னுடைய எழுத்தை முனைந்து முன்னெடுத்துச் செல்லுகின்றான். அத்தகைய ஒரு எழுத்தாளன்தான் வெற்றி சாதிக்கின்றான்.** இன்னொரு குறிப்பையும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எழுத்தாளன் தான் எழுதியது எல்லாம் அற்புதம் அவை அனைத்துமே அச்சில் ஏற வேண்டும் என்று நினைக்கக்கூடாது. என்னுடைய நீண்ட எழுத்து அனுபவத்திலே நான் எழுதிய எழுத்துக்கள் பல, பல சிறுகதைகள் குப்பைத்தொட்டிக்குள் வீசப்பட்டன. நான் எப்பொழுதும் ஒரு கதையை எழுதியவுடன் அனேகமாக அதைப் பிரசுரத்துக்கு அனுப்புவதற்கு இடையில் ஒரு காலக்கடனை வைத்திருக்கிறேன். ஒரு கதையை எழுதிப்போட்டு ஒரு File ல் போட்டு மறந்துவிடுவதும் உண்டு. பிறகு ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே இவ்வாறான ஒரு கதை எழுதினேன் என்ற எழுச்சி வரும்பொழுது அந்தக்கதையை திருப்பி எடுத்து வாசித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தக்கதை உண்மையில் கலைநுட்பம் பெற்றிருக்காவிட்டால் நான் அந்தக் கதைகளைக் கிழித்து எறிந்திருக்கிறேன். எனவே இந்த எழுதப்பயிற்சி என்பது பிரசுரம் ஆகவேண்டும் என்பது அல்ல பிரசுரம் ஆகாமலும் இருக்கக்கூடும். இன்னொன்று உண்மையான Serious எழுத்தாளனுக்கு உள்ளது. அந்தக் குறிப்பை போன்றாட ஷாவிடம் இருந்து நாங்கள் பெறவேண்டும். அவர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்திலே 'இந்தக் கடிதம் நீண்டதாக இருப்பதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். காரணம் சுருக்கி எழுதுவதற்கு எனக்கு நேரம் தோதுப்படவில்லை' என்று குறிப்பிட்டார். எனவே பல பக்கங்களிலே அமைந்த படைப்புக்களை சிறிது சிலையைச் செதுக்கி எடுக்கும் பொழுது மேலதிகமான ஒவ்வொரு துணிக்கைக் கல்லையும் செதுக்கி சிதைத்து எறிவதுபோல அவன் அந்த இலக்கியப் படைப்புகளிலே உள்ள ஊழைச் சதைகளையும் தேவையற்ற விஷயங்களையும் தூக்கி எறிந்து எழுதி நிறைவு செய்தல் வேண்டும். எனவே எழுந்தடி மடக்காக நான் எழுதுவேன் அவர்கள் பிரசுரிப்பார்கள். ஒரு எழுத்தாளன் இருக்கிறார் சென்னையிலே. அவர் எனது நண்பர். அவர் எழுதுவதெல்லாம் கொம்பியூட்டரில் போட்டும் அவை இலக்கியம் ஆகின்றன. அவ்வாறான ஒரு படைப்பு நிபுணத்துவத்தை நான் பெரிதாகக் கருதுவதில்லை It is impossible. You will have to sleep with that அந்தப் படைப்புடன் நீங்கள் படுத்துக்கிடக்க வேண்டும். எனக்குச்சில படைப்புகளில் ஈடுபட்டிருந்த பொழுது, இரவும் பகலும் சில சமயம் தூக்கத்திலும் கூட அந்தப் படைப்பை பற்றியே நினைவுகள் இருக்கும். காலமை எழும்பும் பொழுது அந்தப்படைப்பில் சிதைக்கப்பட எடுக்கப்படக்கூடிய கூறுகளைப்பற்றி என் நினைவுடன் எழும்பி அதைச் செய்திருக்கிறேன். It's தியானம் அது ஒரு பக்தி. கூன்ற பக்தி. வேறெந்தப் பராக்குகளும் அவனுடைய அந்த படைப்பு ஓர்மத்தையும் உந்துதலையும் சிதைக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட பக்குவங்கள் தோன்றும் வேண்டும் எழுத்தில் அதே பக்குவம் இல்லாதவர்களை பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை சொல்வார். அப்குவார் என்று. இந்த அப்குவருடைய எழுத்து விண்ணனர்கள். காலத்தை எதிர்த்து நிற்காமட்டார்கள்.

● திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் நீங்கள் சிலகாலம் பணிபுரிந்ததாக அறிக்கிறோம். அந்த அனுபவங்களைக் கூறுங்கள்.

திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்திலே நான் பிரதி மதிப்பீட்டுக்குழு உறுப்பினராகச் சிலகாலமும் பின்னர் அந்தக் குழுவின் தலைவராகவும் பணியாற்றியது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. இலங்கை திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதே தென்னிந்திய சினிமாவின் ஆதிக்கத்திலிருந்து சிங்கள சினிமாவை மீட்டெடுத்து தேசிய நலங்கள் பாதுகாக்கும் சிறிலங்காவுக்கே உரித்தான ஒரு சினிமா பணிபிணை தோற்றுவிக்கப்படவேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் பல அதற்குப் பின்னணியாக இருந்தன. இந்த எண்ணங்கள் வெளியாற் சொல்லப்பட்ட காரணங்கள் உள்ளார்ந்தமாக உட்கழியாக இருந்த காரணங்கள் அந்தக் காலகட்டத்திலே சிங்கள சினிமாத் தயாரிப்பிலும் இலங்கையின் சினிமா தயாரிப்பு மூலதனங்களையும் வளங்களையும் குறிப்பிட்ட சில யாழ்ப்பாணத் தமிழ் முதலாளிகள் தங்கள் வசம் வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் பிடியில் இருந்து விடுதலை பெற்றால்தான் தேசிய அடையாளம் உள்ள ஒரு சினிமா உருவாகும் என்று சினிமாக்கலைஞர்கள் சிங்கள அரசியல் வாதிகளை நம்ப வைத்தார்கள். அதனால்தான் அந்தக் கூட்டுத்தாபனம் உண்டானது. நெல்லுக்கு இறைக்கும் நீர் வாய்க்கால் வழியோடும் புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசிபுமாம் என்பது போல கலை இலக்கிய விவகாரங்களிலே சிங்கள மொழி மூலம் முன்னெடுக்கப்பட்ட சில செயல்கள் தமிழ் மொழிக்கும் அங்கே உதவக் கூடியதாக இருந்தது. சாகித்திய மண்டலங்கள் அப்புறம் கலைக்கழகத்தின் தமிழ் நாடகக்குழு போன்றவற்றைச் சொல்லலாம். அவ்வாறுதான் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் அழைத்தபொழுது உள்ளூரில் தமிழ்ச் சினிமாவையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற கோஷத்தையும் உபகோஷமாக வைத்தது. இதற்குப் பிரதான காரணம் தென்னிந்தியாவிலிருந்து எம் ஜி ஆர் படங்களும் சிவாஜி படங்களும் இலங்கைக்கு வந்து வசூலில் சாதனைகள் படைத்து சிங்கள சினிமாவைத் தலையெடுக்க முடியாமல் செய்தது. எனவே இந்தத் தென்னிந்தியப் படங்கள் தலையிடுவதைக் குறைப்பதற்கு வழியைத் தேடியபொழுது உள்ளூர் தமிழ்ச் சினிமாவை ஊக்குவிப்பதும் ஒரு வழி என்று உணரப்பட்டது. அவ்வாறு ஊக்குவிப்பதன் மூலம் உள்ளூர் சினிமா இரசிகர்கள் தமிழ் தேசியம் காரணமாக தமிழ்நாட்டுச் சினிமாவுக்கு எதிரான ஒரு மனப்பான்மையை வளர்த்துக்கொள்ளக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இவ்வாறான பல சிக்கல்கள் நிறைந்த ஒரு சிந்தனையினாலேதான் இந்தத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் நிறுவப்பட்டது. அதுவும் சிறிமாவோ காலத்திலேதான் உருவாக்கப்பட்டது பின்னர் ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா தலைவராக அதிபராக வந்தபொழுது சோஷலிச கருத்துள்ள திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பெரும்பதவிகளை அமைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களை நீக்கி தன் கட்சிக்கு சார்பானவர்களை நாட்டார்கள் இந்த Reorganization நடந்த பொழுது பிரதி மதிப்பீட்டுக் குழு ஒன்று சிங்களத்தில் அமைப்பது போலவே உள்ளூர் தமிழ் சினிமாவை ஊக்குவிப்பதற்காக தமிழிலும் ஒரு பிரதி மதிப்பீட்டுக்குழு உருவாக்குதல் வேண்டும் என்று உருவாக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவிலே என்னை ஒரு உறுப்பினராக நியமனம் செய்வதற்கு மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த Edward என்ற ஒரு சிங்களப் பிரமுகர் காரணமாக இருந்தார். அவர் வாழைச்சேனை பேப்பர் பக்கறி முகாமையாளராக இருந்த படியாலும், அந்தத் திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராக இருந்த மாரா சிங்கவடன் அவருக்குத் தொடர்பு இருந்தபடியாலும் ஒரு பிரதிமதிப்பீட்டுக்குழு உருவாக்கப்பட்டபொழுது அதில் மட்டக்களப்பு நலன்களைப் பேணுவதற்கு ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று அதற்கு ஏற்ற ஒருவர் நான்தான் என்று சிபார்சு காரணத்தினால் நான் அதன் உறுப்பினராக வந்தேன். நான் அதன் உறுப்பினராக இருந்தகாலத்தில் மாரசிங்கா விலகி அன்றன் விக்ரம சிங்கா என்பவர் தலைவராக வந்தார். இவர் அமெரிக்காவிலே குடியேறிய ஒரு தொழிலதிபர். அவரும் ஜே. ஆருடைய உடன்பிறந்த தம்பியும் ஒரே சுவர் பிரித்த அடுத்த அடுத்த வீடுகளிலே வாழ்ந்தவர்கள். ஜே. ஆர் ஜயவர்த்தனாவின் குடும்ப நண்பர் அவர் வந்த பொழுதுதான் என்மீது மிகுந்த பற்றுதல் வைத்தார். நான் தமிழ் சினிமா மட்டுமல்லாமல், சிங்கள தமிழ் சினிமா முயற்சிகளுக்கும் கிண்டலில் ஒரு புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும்

ஒரு சக்தியாக இருப்பதையும் அவர் விரும்பி உணர்ந்து கொண்டார். இதன் காரணமாக என்னை பிரதிமதிப்பீட்டுக்குழுத் தலைவராக அல்லாமல் இயக்குநர் சபை உறுப்பினராக மாற்றவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்தார். இந்தச் சிபாரிசுகள் செயல்படும் கட்டத்திலே ஒரு காலத்தில் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி அவர்களுடைய அணி சோசலிச அரசாங்கங்கள் இருந்தபோது செய்ததுபோல யு. என். பி அரசியல் வாதிகளைப் பிரீதி செய்யக்கூடியதான சிலர் நான் ஒரு கொம்யூனிஸ்ட் என்று பல காரணங்களைக் கூறி என்னை அந்த இயக்குநர் சபையில் பேசக்கூடாது என்று ஜே. ஆர். ஐயவார்த்தனாவிடம் மொட்டைக் கடிதங்களும் பலவும் செய்தார்கள். ஆனபடியால்தான் நான் அதனுடைய இயக்குநர் சபையின் அங்கத்தவனாக வரமுடியவில்லை. ஆனால் ஒரு தமிழரைக் கட்டாயம் போடவேண்டும் என்ற காரணத்தினால், எனக்கு பதிலாக நாவற்குழிலூர் நடராசாவை நியமிக்கப்போவதாக என்னிடம்கூறி அவரை நியமிக்கச் செய்தார். இதிலே பதிவாகக்கூடிய உண்மை என்னவென்றால் விக்ரம் சிங்கவுக்கும் எனக்கும் இருந்த நல்லுறவின் காரணமாகத்தான் முதன்முதலாக இலங்கைத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்திலே ஒரு தமிழன் இயக்குனர் சபையில் நியமனம் பெற்றான் என்பது தமிழில் திரைப்படம் எடுப்பதற்கு திரைப்படப் பிரதிகளை நாங்கள் மதிப்பீட்டு செய்து, A, B, C என்ற பகுதிகளிலே போடலாம் அன்றேல் நிராகரிக்கலாம். A Grade இலே நாங்கள் சிபார்சு செய்யும் பிரதியைத் தயாரிப்பதற்கு, அந்தப் பிரதியை சமர்ப்பித்தவருக்கு அன்றேல் அவருடைய பிரதியைத் தயாரிக்க விரும்பவர்களுக்கு நூறு சதவீதமான கடன்வசதி கொடுப்பதற்கான திட்டங்களும் வைத்திருந்தார்கள். பல பிரதிகள் வந்தன. நான் உணர்ந்தது என்னவென்றால் பெரும்பாலான பிரதிகள் இலங்கை மண்ணிலே கதைகள் நடப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளாத ஒரு பாங்கம் இருந்தது இரண்டாவதாக ஒரு விஷயத்தை இந்தக்கட்டத்திலே நான் சொல்லுகிறேன். பொன்மணி என்ற திரைப்படம் மிகுந்த எதிர்பார்ப்பு களுடன் முற்போக்கு இலக்கிய வட்டத்தின் உச்சக் கலைஞர்களும் யாழ்ப்பாண வளாகமும் இணைந்து எடுத்தது போன்று, யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் புத்தி ஜீவிகளையும் இணைத்து எடுக்கப்பட்ட படம் படுதோல்வி அடைந்தது. அது ஒன்றைமட்டும் எண்பித்தது என்னவென்றால், நிச்சயமாக சிங்கள மொழி மூலம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் சினிமாப்பண்புகளையும் போக்குகளையும் அஞ்சரித்து ஈழத்தின் தமிழ்ச்சினிமாக்கலை வளர்த்தெடுக்கப்படமுடியாது என்பது உணரப்பட்டது. எனவே எங்களுக்கு பாக்கு நீரிணையின் அப்பாலுள்ள சினிமாவும் வேண்டாம், பக்கத்தில் உள்ள சினிமாவும் வேண்டாம். அப்போ எப்படிப்பட்ட திரைக்கதைகளை நாங்கள் உருவாகக் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஒரு Work Shop Seminar ஒன்றை இரண்டு நாள் பண்டாரநாயக்கா சர்வதேசிய மண்டபத்திலே நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த முழு ஏற்பாடுகளையும் நிர்வாகத்தையும் அமைப்புகளையும் நடத்தும் முழுப் பொறுப்பையும் அன்றன் விக்ரமசிங்கா என்னிடம் தந்திருந்தார். அது பயனுள்ள ஒரு பட்டணியாக இருந்தது அதற்குப் முன்னரே நல்ல திரைப்படத்திற்கான பிரதியாகக்கங்களை ஊக்குவிப்பதற்காக அகில இலங்கை ரீதியாக தமிழ்த் திரைக்கதை பிரதிப் போட்டி ஒன்று நடத்தப்பட்டது. இலங்கையில் திரைப்பட கதைகள் சம்பந்தமாக, சிங்களத்திலும் தமிழிலும் எப்பொழுதும் நடந்த போட்டிகளில் இது ஒன்றுதான் நடத்தப்பட்டது. இதை நான் சொல்வதற்கு காரணம் தமிழ்மொழி மூலம் நல்ல சினிமா பிரதிகள் தேறவேண்டும் அந்த வழியிலே ஆரோக்கியமான சிந்தனைகள் - இந்தத் திரைப்படப் பிரதியாக்கம் என்பது சாதாரணமாகப் பத்திரிகை ஊடகத்திற்கு எழுதும் பிரதிகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதை எல்லாம் எங்கள் கலைஞர்கள் உணர்ந்து எழுதவேண்டும் என்று எடுத்த முயற்சி. நான் அந்தத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் என்னுடைய சேவையை அறுப்பதற்கான பிரதான காரணம் இடையில் எனக்கு நைஜீரியாவில் வேலை கிடைத்தபடியால் அந்த உத்தியோகத்திற்கு நான் போகவேண்டும் என்று சொன்னபொழுது மிக ஒரு நண்பனை இழக்கும் ஒரு துன்பத்துடன் எனக்கு விடைந்தார் அன்றன் விக்ரமசிங்கா. அதுமட்டுமல்ல நான் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தில் ஆற்றிய சேவைகளை மதித்து அதைப்பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லி என்னை திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் சார்பாக கொழும்பில் ஹோட்டல் ஒப்போயில் பிரிவடிசார விழா ஒன்றை நடத்தி என்னைக்

கௌரவித்து அனுப்பினார். என்னுடைய இலக்கிய வாழ்விலும் ஊழியத்திலும் இவ்வளவு மனப்பூர்வமாக என்னுடைய பிரிவை ஒரு விலகலை பாராட்டிக் கௌரவித்தது அந்தச் சிங்களப் பிரமுகரான அன்ரன் விக்ரமசிங்கா மட்டும் தான். இப்பவும் அது இனிமையாகவும் பசுமையாகவும் இருக்கிறது.

● **தைஜீரியாவுக்கு ஏன் திடீரென்று போகவேண்டி ஏற்பட்டது?**

திடீரென்று அல்ல, பட்டதாரி ஆசிரியரானேன். அதன் பின்னர் நான் டிப்ளோமா முடித்து கிழக்கு மாகாணச் சேவையிலே என்னைப் போன்று மூத்த சேவையாளன் யாருமே இல்லாதநிலையில், எனக்கு தரப்படவேண்டிய பதவி உயர்வுகள் அனைத்துமே அரசியல் காரணங்களால் நிராகரிக்கப்பட்டது. நான் வாழைச்சேனையிலே அதிபராகச் சிலகாலம் பணியாற்றினேன். வாழைச் சேனையில் நான் அதிபராகப் பணியாற்றிய காலத்திலே அந்தப் பாடசாலையை ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலையின் தரத்திற்கு உயர்த்துதல் வேண்டும் என்பதிலே தீவிரமாக உழைத்தேன். அந்த வாழைச்சேனை தமிழ் மகாவித்தியாலயத்திற்கு முதல் முதலாக மாடிக்கட்டிடமொன்று பெற்றுக்கொடுத்த அதிபர் நான்தான். என் பின்னர்தான் அந்த வாழைச்சேனைக்கு அங்கீகாரம் கிடைத்த பின்னர்தான் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏனைய எந்தப்பாடசாலைக்கும் ஒரு மாடிக் கட்டிடம் ஒதுக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டியது. அத்துடன் உடற்பயிற்சியுடன் சேர்ந்துதான் பாடசாலை முன்னேற வேண்டுமென்று சொல்லி வாழைச்சேனை தமிழ்வித்தியாலயத்தினுடைய விளையாட்டு மைதானத்தைக்கூட செப்பணிவதற்குப் பெருந்தொகையான பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்யும்படி என்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். இவை அனைத்துக்கும் மாறாகச் சைவமும் தமிழும் என்று சொல்லிக்கொண்டு உள்ளூர் மைந்தர்கள் என்று போக்குக் காட்டியவர்கள் அரசியலைப் பயன்படுத்தியவர்கள் என்னை யாழ்ப்பாணத்தான் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலிலே ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் தலைமையில் யூ.என்.பி பிரசாரம் நடந்த பொழுது வாழைச் சேனையை உள்ளடக்கிய கல்குடா தொகுதியில் போட்டியிட்ட ஜே. டபிள்யூ தேவ நாயகத்திடம் உள்ளூர் தமிழ் அரசியர்களும் அரசியலை வழிநடத்துவார் என்று பேர்பண்ணினவர்களும் இரண்டு கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்கள். ஒன்று வாழைச்சேனை காகிதத் தொழிற்சாலையின் தலைவராக இருக்கும் கே. எஸ். தங்கராசாயையும் வாழைச்சேனைத் தமிழ் வித்தியாலயத்தின் அதிபராக இருக்கும் எஸ். பொன்னுத்துரையையும் கல்குடா பகுதியிலிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தார்கள். வாக்குப் பெறுவதற்காக அவற்றைச் செய்வேன் என்று தேவநாயகம் வாக்குக் கொடுத்தார்! வாக்குக் கொடுத்ததன்படி அவர் அமைச்சரானதும் என்னை வாழைச்சேனை தமிழ் வித்தியாலயத்திலிருந்து மாற்றினார், மாற்றியபின்னர் என்னை மட்டக்களப்பிலுள்ள கோட்டைமுனை மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபராகவோ அன்றேல் மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை அதிபராகவோ நியமனம் பெற்றுத் தருவதாக வாக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தேன். ஆனால் இந்த நியமனங்களிலே அமைச்சர்களாகிவிட்ட தேவநாயகமும் ராஜதுரையும் பரஸ்பரம் போட்டி போட்டினால், நான் மீண்டும் ஓர் உதவியாசிரியனாக அவமதிக்கப்பட்டக்கூடிய நிலைமைகள் இருந்தன. அந்தநேரத்திலும்கூட நான் அவமதிப்பில்லாமல் ஓரளவுக்கு கௌரவமாகப் பணியாற்றக்கூடியதாக உதவி செய்தது சிங்கள நண்பர்கள்தான். அதனால்தான் சிலகாலம் சேவைக்கால ஆலோசகராக பணியாற்றினேன். பின்னர் எனக்குக் கீழ் மிகக் கீழ் இருந்த என் மாணவர்கள் கூட அதிபர்களாகவும் கல்வி இலாகாவின் உயர் அதிபர்களாகவும் வந்து நான் அவர்களை சேர் சொல்ல வேண்டிய ஒரு மிக இக்கட்டான நிலைமைக்கு நான் உள்ளாக்கப்பட்டேன். இந்த அவமதிப்புகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரே ஒரு வழி ஆபிரிக்கா நாடுகளிலே புதிதாக ஆசிரியர்களைத் திரட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பயணத்திலே நானும் இணைந்துகொள்ளலாம் என்று முயற்சி செய்தேன். என் வரலாற்றில் வாழ்தலிலே அவற்றையப்பற்றி நிரூபணம் எழுதியிருக்கிறேன். அந்த விபரங்களில் அதிலே வாசித்துக்

கொள்ளலாம். இலங்கையின் அரசியல் வாதிகளினால் நான் பட்ட அவமதிப்புகளிலிருந்து விடுதலை பெறவும் என்னுடைய கல்வி ஞானத்திற்கான உரிய அங்கீகாரம் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவும் நான் நைஜீரியாவுக்கு ஆசிரியராக செல்ல நேர்ந்தது. அங்கே உண்மையிலேயே என்னுடைய ஞானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நான் சென்ற சில காலத்துக்குள்ளேயே நான் ஆங்கிலத் துறையின் தலைவராக கிட்டத்தட்ட 1500 மாணவர்கள் படிக்கக்கூடிய ஆசிரிய கலாசாலை ஒன்றின் ஆங்கிலத்துறைத் தலைவராக நான் நியமிக்கப்பட்டு கௌரவமாக பணியாற்றினேன்.

● உங்களுடைய நைஜீரிய வாழ்க்கை அனுபவங்களைக் கூறுங்கள்

நைஜீரிய வாழ்க்கை அனுபவங்கள் பலவகைத்தானது. சுமார் 8 வருஷகாலம் அங்கே வாழ்ந்தேன். முற்றிலும் மாறுபட்ட கலாசாரப் பின்னணிகளைக் கொண்ட இருண்ட கண்டம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட ஆபிரிக்காவிலே நைஜீரியாவில் மட்டுமல்ல அண்மையில் இருந்த நாடுகள் சிலநாடுகள் சிலவற்றிற்கும் சென்று அந்த மக்களுடன் நெருங்கிப் பழக்கக்கூடியதாக இருந்தது. அவர்களுடைய கலாசாரம் பற்றி நிறையவே நான் வரலாற்றில் வாழ்தலிலும் எழுதியிருக்கின்றேன். அவர்கள் பாராட்டிய ஒழுக்க விழுமியங்கள் மிகவேடிக்கையானவை. அவற்றைத் தவிர்த்து என்னுடைய வாழ்க்கையில் பிரதான ஞானஒளி ஒன்று பிறந்தது நைஜீரிய வாழ்க்கையிலேதான். அது என்னவென்றால் நைஜீரியாவுக்குச் செல்லும்வகையிலே ஆபிரிக்கக் கண்டத்திலே ஒரு வளமான படைப்பிலக்கியம் வளர்ந்துள்ளது என்பதைப் பற்றிய எவ்வித அறிவும் இல்லாதவனாகவே அங்கு சென்றேன். அதுவரையில் முதல் உலக நாடுகளான அமெரிக்கா இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளும் அதைத்தவிர ஓரளவுக்கு பிரெஞ்சு இலக்கியத்தின் மேதைகளினுடைய ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளுமே உச்சமான இலக்கியப் படைப்புகளெனப் படித்தவர்கள் மத்தியிலே குறிப்பாக ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் மத்தியிலே ஒரு நிலைப்பாடு இருந்துவந்தது. இந்த நிலைபாட்டிலிருந்து சற்றே வேறுபட்டதாக மார்க்சிய சிந்தனைகளை ஏற்ற பின்னர் உணரத் தொடங்கினேன். இரண்டாவது உலகநாடு என்று சொல்லப்பட்ட கொம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிலே உள்ள எழுத்து முயற்சிகளும் முதலாவது உலகத்தைச் சேர்ந்த முதலாளித்துவ இலக்கியங்களிலும் பார்க்க மேம்பட்டதாக கட்சித் தோழர்களினால் வர்ணிக்கப்பட்டன. அது மட்டுமல்லாமல் DR. டோல்ஸ் ரோய், மார்க்சிம் கோர்க்கி போன்று இந்த ரஷ்ய இலக்கிய மேதைகளினுடைய இலக்கியப் படைப்புகளிலேயும் நாங்கள் கருத்து ஊன்றக் கூடியதாக இருந்தது. மாஸ்கோவிலிருந்து வெளியிட்டு அபுல்நாட்டு மொழிகளின் பிரகரத் துறையிலே மிகப்பழமூழ்ப்பான கவர்ச்சியான பதிப்புக்களாக இந்த ரஷ்ய இலக்கியங்கள் எங்களுக்குக் கிடைத்தன. இந்த ரஷ்ய இலக்கியங்களையும் அவற்றினுடைய தழிழ் மொழிபெயர்ப்புகளையும் யாழ்ப்பாணத்தில் விநியோகித்து மக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தவேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணத்தினாலேதான் நான் முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல பாரதி புத்தகசாலை தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் நான் நைஜீரியாவில் ஆங்கில ஆசிரியன் என்றாலும் ஆங்கில இலக்கியம் கற்பிக்கும் ஒரு ஆசிரியனாகவே தெரிவு செய்யப்பட்டுச் சென்றிருந்தேன். ஆங்கில இலக்கியம் என்று அவர்கள் சொன்னது English Literature அல்ல, அவர்கள் அங்கே Literature in English என்றுதான் சொல்வார்கள். இதில் வித்தியாசம் என்னவென்றால் இங்கிலாந்து அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலே எழுதப்படும் இலக்கியம் அவர்களைப் பொறுத்த மட்டிலே English Literature - Literature in English என்பது ஆபிரிக்கா நாடுகளிலே வாழ்ந்த சுதேசி எழுத்தாளர்கள் ஆபிரிக்க கதைகளை ஆங்கிலத்திலே எழுதியது. நான் 8 ஆண்டுகாலமும் ஆபிரிக்கக் கண்டத்தினுடைய இலக்கியங்களை மிக ஈடுபாட்டுடன் அதன் சுவையிலே தோய்ந்து வாசித்தவன். இந்த Literature in English என்னும் பொழுது நான் ஷேக்ஸ்பியருடைய இலக்கியங்களும் இங்கிலாந்திலுள்ள இலக்கியங்களையும் கற்பிப்பதுபோலவே அதேமூச்சில் வோலஸ்ஸோவொங்கோவுடைய நாடகங்கள், ஷிமர்சியேயுடைய நாவல்கள் ஆகியவற்றையும் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டியிருந்தது. அதற்கு மேலே ஆபிரிக்கக் கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் முத்தியாகக் கொள்ளப்பட்டு ஆபிரிக்காவில் கற்பு இன மக்களுடைய

விடுதலையை நாடி எழுதிய ஆபிரிக்கக் கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் இவை அனைத்துமே பேதிக்கப்பட்டன. கென்யா நாட்டிலே நைஜீரியாவிலே நல்ல சிறந்த ஆங்கில இலக்கியம் படைத்தவர்கள் இருந்தார்கள். உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் ஆபிரிக்கக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த இருவர் இதுவரையில் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த ஆபிரிக்கக் கண்டத்தைப் பற்றிப்பேசும்போது நான் ஒரு விஷயத்தை சற்று விரிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆபிரிக்காக் கண்டத்தின் இலக்கியம் போக்குகளை நான்காகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று வடபால் உள்ள நாடுகள் எகிப்து சுடான், அந்த நாடுகளிலே உள்ள இலக்கியம் இந்த நாடுகளிலே எல்லாம் அரபு மொழி மக்களுடைய தொழில் மொழியாக வழங்குகின்றது. இஸ்லாத்தினுடைய பரம்பலினால் ஏற்பட்டது. அந்தநாடுகளிலே அரபு மொழியிலேதான் இலக்கியம் இயற்றப்படுகிறது எனவே அந்த நாட்டு இலக்கியங்கள் தனித்தன்மையானது அவை இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளைப் பேணுவது மட்டுமல்லாமல், பாலைவனம், யூச்சம் தோட்டம், ஓட்டகப் பயணம் இவற்றை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய பாடுகளையும் சொல்லுகின்ற இலக்கியமாக இருக்கிறது. அதிலே கூட குடான் தேசத்தை வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு நாவல் அதனைத் தமிழ்ப்படுத்தவேண்டும் என்று நான் தெரிவு செய்து வைத்திருந்தேன். இவற்றைத் தவிர இந்த வடபால் உள்ளதைவிட மெயின் ஆன் ஆபிரிக்கக் கண்டத்தினுடைய இலக்கியம் போக்குகள் இரண்டு வகைத்தாக இருந்தன. ஒன்று Angular Phone இலக்கியம் என்றும் மற்றது Franco Phone இலக்கியம் என்றும் சொல்லப்படும் ஆங்குலபோன் இலக்கியம் என்பதிலே கென்னியா நைஜீரியா போன்ற முன்னைய பிரிட்டிஷ் ஆளுடைய குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்து ஆங்கிலமொழி மூலம் ஆட்சி நடத்தப்பட்ட நாடுகளிலே புணையப்பட்ட இலக்கியம் ஆங்கிலபோன் இலக்கியம் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டது. ஆபிரிக்கக்கண்டத்திலே பல நாடுகளிலே பெரிய ஒரு குடியேற்ற நாடுகளை வைத்திருந்தது பிரான்ஸ். அந்த பிரான்ஸின் குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்த செனகல், கமரூங் போன்ற நாடுகளிலே இந்த பிரெஞ்சு மொழியிலேயே இலக்கியம் எழுதப்பட்டது. அந்த பிரெஞ்சி மொழியில் எழுதப்பட்டு பின்னர் ஆங்கிலத்தில் மொழியெயர்க்கப்பட்ட இலக்கியத்தை பிராங்க்போன் இலக்கியம் என்றுதான் வகைப்படுத்திச் சொல்வார்கள். அந்த பிராங்க்போன் இலக்கியத்தில் உச்சமாகச் சொல்லப்படுவது The Dark Child அல்லது Affrican Child. அது நான் இருந்தகாலத்திலே ஒரு பாடநூலாக நைஜீரியப் பாடசாலைகளிலே கற்பிக்கப்பட்டது. நான்காவது வகை ஆக்கியே ரொஷியா பொஸ்வானா, தென் ஆபிரிக்கா இந்த நாடுகள் வெள்ளைக்காரர்களுடைய குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்தன. எனவே வெள்ளைக்காரர்களுடைய இலக்கியம் மட்டும்தான் ஒர் இலக்கியமாகவும் அதற்கு எதிரான இலக்கியம் என்று விடுதலை நோக்கிய இலக்கியம் ஆகவும் வகைக்கட்டி இருந்தது. இவ்வாறு நான்கு பிரிவுகள் இருந்தன. இலக்கிய நயத்திலே பார்க்கப் போனால் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஆங்கிலபோன் இலக்கியத்திலும் பார்க்க பிராங்க்போன் இலக்கியம் மிக நேர்மையானது. அந்த நாட்டு மக்களுடைய கலாசார இயல்புகளை வெளிக்கொணர்ந்தன என்று கருதுகிறேன். ஆபிரிக்கவில் இருந்த காலத்தில் நான் பெற்ற அனுபவங்களில் இன்னொன்று வெலலஷெயங்கோ, ஹினு அக்கபே போன்ற ஆங்குல போன் நாடுகளிலே வாழ்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் அற்புதமான கதைகளை ஆங்கில மொழியிலே எழுதினார்கள். ஆங்கில மொழியிலே எழுதியபோதும் அவர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த சூழ்நிலையிலுள்ள மக்களை கதாபாத்திரங்களாக வைத்து எழுதியதினால் உள்ளூரில் வழங்கப்பட்ட நம்பிக்கைகளையும் மரபுச் சொற்றொடர்களையும் ஆங்கிலத்திலே கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள். எனவே இந்த ஆங்குலபோன் இலக்கியம் என்றவகையில் ஆபிரிக்கா கண்டத்தில் எழுத்தாளர்கள் எழுதியதினால் ஆங்கிலம் பிறிதொரு வடிவம் பெற்று அங்கே நிலைத்தது. அந்த அளவுக்கு இந்தியாவில்கூட ஆங்கிலமொழி மூலம் எழுதிய படைப்பாளிகள் ஆங்கிலத்தைப் பதப்படுத்தவில்லை என்ற ஒரு குறிப்பு முக்கியமானது. இதன் காரணமாகத்தான் நான் நம்புகின்றேன். ஆபிரிக்காக் கண்டத்தில் ஆங்கில மொழிமூலம் எழுதக்கூடிய எழுத்தாளர்கள் இந்த நோபல் பரிசு பெறக்கூடியதாக கூட இருந்தது. வெலலஷெயங்கோவினுடைய தனித்தன்மையைப் பற்றி நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தால் அவருக்கும் ஆங்கிலம்

தெரியும். ஆங்கில நாடக மரபுகள் தெரியும் ஆகவே அவர் கல்விகற்றார். இவை அத்தனைக்கும் மேலாக அவர் வாழ்ந்தது நைஜீரியாவில் ஜூருபா பகுதியிலே. இந்த ஜூருபா பகுதியாரிடையிலே Talking Drum என்று ஒரு இசைக்கருவி உண்டு. பேசும் மத்தளம். அந்த இசை நட்பங்களையும் அந்த ஜூருபா மக்களுடைய தனித்துவமான கலை விழுமியங்களையும் வொலஷெயங்கோ தன்னுடைய ஆங்கில நாடகத்தில் புகுத்திய பொழுது ஒரு புதிய சுவையினை நாடக ஆர்வலர்களுக்கு அவர் முன்வைத்தார். இதன் காரணமாகவே அவர் ஒரு மேதையாகவும் போற்றப்பட்டார். மொழிக்காகவும் இலக்கியத் தேடல்களுக்காகவும் இவர்கள் தங்களுடைய நாட்டினுடைய சதேச மக்களுடைய இயல்புகளை கொச்சைப் படுத்தாமல் அந்த இயல்புகளை மேன்மைப்படுத்தி வந்தனை செய்து எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். எனவே நைஜீரிய வாழ்க்கையிலே இந்த இரண்டு உலக இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல மூன்றாவதாக மண்ணை நேசித்து அந்த மண்ணிலே வாழும் மக்களை நேசித்து எழுதும் மனிதநேய இலக்கியம் ஒன்று உண்டு. அந்த மனிதநேய இலக்கியத்தை நோக்கித்தான் எதிர்கால எழுத்துக்கள் பயணிக்க வேண்டும் என்ற ஞானமும் எனக்கு ஆயிரக்கக்க கண்ட வாழ்க்கையிலே நைஜீரிய வாழ்க்கையிலே ஏற்பட்டது என்று கூறவேண்டும்.

ஈரத்தை இழையவிடு

மனிதத்தை நேயத்தை

மண்ணோடு மண்ணாக்கிப்

புனிதத்தைத் தேடியெங்கோ ஓடுவான்! - இவன்

புழுதியிலே பூந்துகளைத் தேடுவான்!

மனிதப்போர் மண்ணகத்தே

மறைந்தழிய நடத்தும் போர்

புனிதப்போர் என்பதென்ன நீதி? - இவன்

போக்குமாறப் போவதெந்தத் தேதி?

வெட்டறுவாள் கையேந்தி

மேனியெல்லாம் பொய்யேந்திப்

பட்டப்பகல் விளக்கேந்திப் போவான்! - படு

பாதகத்தின் மொத்தவுரு ஆவான்!

மதவாதம் ஒருபக்கம்

இனவாதம் மறுபக்கம்

மதிவாதம் பயனற்றே போனது! - மனித

மாண்பெல்லாம் வெந்துகரி யானது!

இலைகொப்பும் செயலைப்போல்

தலைகொப்பும் இவனிடத்தில்

நிலைகொள்ள மா, மனிதப் பண்பு - இந்த

நீள்புவியில் நிலை பெறுமா அன்பு!

யார் வாழ்வை யார் கெடுப்பார்!

யார் தலையை யார் அறுப்பார்!

கூர்வாளை மயிரிழையில் கட்டி - தலை

கொழுத்தாடும் ஆணவம், கை கொட்டி!

பண்ணுக்குப் பணுகிட்டுப்

புரையோடும் படிவிட்டு

முன்னுக்குப் பின்புரணாய் வாழும் - முழு

மூடனிவன் தன்னை, இருள், சூழும்!

சித்தத்தில் கருணை (!)

இரத்தத்தில் குரியல்

மொத்தத்தில் இவன் மனிதப் பேயே! - முக

மூடிபிட்டுக் கொண்டவேட்டை நாயே

அகங்கார மமகார

ஆணவத்தின் கொடுமுடியில்

சுகங்காண எவற்றுக்கும் துணிவான்! - பின்னர்

சூழ்நிலையின் கைதியாகிப் பணிவான்!

இதயத்தில் ஈரத்தை

இழையவிடு மனிதத்தின்

உதயத்தை நீயங்கு காண்பாய்! - இதை

உயிர்க்கொள்கை எனக் கொள்ளு மாண்பாய்!

பொன்முடி - மலேசியா

—பார்வையும் பதிவும் —

த. சிவசுப்பிரமணியம்

நூல்வெளியீடுகள்:

இலங்கை - இந்திய எழுத்தாளர்களின் 30 நூல்களை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தினர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் இரு தினங்கள் வெளியீட்டு விழாவை நடாத்தினர். இவ் வெளியீட்டு விழாவுக்கு வெள்ளவத்தை நித்திய கல்யாணி ஜுவலர்ஸ் நிறுவனத்தினர் அனுசரணை வழங்கியிருந்தார்கள்.

சென்ற ஆண்டு 06-03-2005 அன்று இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எழுதிய 26 நூல்களையும், 15-05-2005 அன்று 30 புத்தகங்களையும், 21-07-2005 அன்று 28 நூல்களையும், கடைசியாக 23 நூல்களையும் ஆக ஒரே வருடத்தில் 107 நூல்களை வெளியிட்டுச் சாதனை புரிந்துள்ளார் மணிமேகலைப் பிரசுர நிர்வாக இயக்குநர் திரு. ரவி தமிழ்வாணன்.

அமரர் தோழர் கே.ஏ.சுப்பிரமணியம் நினைவுக் கூட்டம்:

“மனிதர்கள் ஒரே ஒரு முறைதான் பிறக்கிறார்கள். எனவே மனிதகுல விடுதலை என்ற மகத்தான போராட்ட இலட்சியத்திற்கு தமது ஆற்றல்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தினோம் என்ற மனநிம்மதியுடன் இறக்க வேண்டும். அதே வேளை மாற்றாணைச் சுரண்டலுமாயும் இழிநிலையை, ஏமாற்றுதலை, சுயவிளம்பரம் தேடுதலைத் தவிர்த்து ‘மனிதன் மனிதனாக’ வாழும் நன்நிலையை எய்தல் வேண்டும்.” அவர்கள் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

தோழர் கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் 16வது நினைவுக் கூட்டம் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் தலைமையில் கொழும்புத்தமிழ்ச் சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. வரவேற்புரையை சட்டத்தரணி சோ. தேவராஜா நிகழ்த்தினார். “இலங்கையில் தேசியஇனங்களும் அவற்றின் எதிர்காலமும்” என்னும் தலைப்பில் திரு. சி. கா. செந்திவேல் நினைவுச் சொற்பொழிவை ஆற்றினார். திரு. சிறி. மனோகரனின் நன்றியுரைபுடன் நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது. நினைவுக் கூட்ட நிகழ்வை கே. ஏ. சுப்பிரமணியம் நினைவுக்குழு ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் 23வது ஆண்டு நினைவுப் பேருரையும் நூல் வெளியீடும் :

கைலாசபதி ஆய்வுவட்டமும், முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்த பேராசிரியர் கைலாசபதியின் 23வது ஆண்டு நினைவுப் பேருரையும், நூல் வெளியீடும் அண்மையில் கொழும்பு கல்வி ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றன. கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து நூல்களின் அறிமுக உரைகள் இடம்பெற்றன. முதலில் கைலாசபதி: தளமும் வளமும் என்ற நூலின் அறிமுகத்தை பத்திரிகைத்துறை விரிவுரையாளர் பி. தேவகௌரி அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். நூலில் உள்ள கட்டுரையை வாசிக்கும் போது பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் எத்தகைய அறிவும் ஆற்றலும் மிகுந்த மனிதராக இருந்து தனது மாணவர்களை வழிநடத்தினார் என்று நினைக்கும்போது, அவரிடம் நான் படிக்கமுடிய

வில்லையே என்ற ஏக்கம் என்னை ஆழ்த்தி நிற்கின்றது” என்று தனது உரையில் குறிப்பிட்டார். பேராசிரியர் கைலாசபதி எழுதிய ஆய்வு கட்டுரைகள் அடங்கிய ‘ஆறுமுக நாவலர்’ என்னும் நூலின் ஆய்வுரையை திரு. தெ. மதிசூதனன் ஆற்றினார். “பேராசிரியர் தனது பன்முகப்பட்ட தளங்களில் நின்று கொண்டு ஆறுமுகநாவலரைப் பற்றி புதிய நோக்குடன் நோக்கியுள்ளார்; என்றும் தமிழ் ஆய்வுச் சூழலில் கைலாசபதியின் தளம், அவரைத் தாக்கம் மிக்க சிந்தனையாளராகவே எம்முன் நிறுத்தியுள்ளது” என்று கூறினார்.

பேராசிரியரின் நினைவுப் பேருரையை கலாநிதி சுனில் விஜயசிறிவர்த்தன நிகழ்த்தினார்கள். “நவீனமயமாதலின் நெருக்கடிகளும், மனிதாய ரீதியிலான உலகைக் கட்டமைப்பதற்கான சாத்தியப்பாடுகளும்” என்னும் தலைப்பில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரையை ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் நிகழ்த்தினார்கள். அவர் உரையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை திரு. சிவகுருநாதன் வழங்கினார்கள். இந்நிகழ்வுக்கு கைலாசபதியின் குடும்பத்தவர்கள், கல்விமான்கள், நண்பர்கள், எழுத்தாளர்கள், மாணவர்கள் என்று பலர் வருகை தந்திருந்தார்கள்.

நூல் அறிமுகவிழாவும் இணையத்தள அங்குரார்ப்பண நிகழ்வும் :

நீலாவணன் கவிதை நாடகங்கள் என்ற நூலின் அறிமுகவிழாவும், இலக்கியப் பெட்டகம் என்ற மகுடத்தில் இணையத்தள ஆரம்ப நிகழ்வும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்கள் தலைமையில் பொங்கல் திருநாளன்று நடைபெற்றது. செல்வி அ. விக்னேஸ்வரன் தமிழ் வாழ்த்து இசைக்க, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை முதுநிலை விசிவுரையாளர் கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் அவர்கள் நூலின் அறிமுக உரையை நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தனது தலைமை உரையில் “தான் தினகரன் பத்திரிகையில் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் நீலாவணனுடன் நெருங்கி பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. ‘சேவ் எடுக்காதமுகம்’ என்ற தலைப்பில் வெண்பாப் போட்டி ஒன்று நடந்தது. துல்லியமான முறையில் நீலாவணன் அமைத்த வெண்பா பெரும் பாராட்டைப் பெற்றது. அவர் மறைந்த 29 ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவரது குடும்பத்தவர்களினால் இக் கவிதை நாடகங்கள் நூல் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது. மனித உறவுகளை அவர்களின் பண்புகளை நேசித்த கவிஞர் தனது படைப்புக்கள் மூலம் மாஸிடத்தின் அபிலாசைகளை வெளியிட்டுள்ளார். அவரது கவிதைகளில் சிறப்பான மொழிநடை, நல்லதமிழ், உவமைச் சிறப்புடன் எடுத்துக் காட்டுவது, மண்வாசனை, மனிதநேய உறவுகள் என்பவற்றைக் காணமுடியும். மனிதப் பண்பு நிறைந்த நேர்மையான நல்ல நண்பராக என்னுடன் இருந்தார் தான் சொல்ல வந்த விடயத்தை தன் சிருஷ்டத்தல் முறை கண் முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தக் கூடிய கவிவளம் பெற்றிருந்தார்” என்றும் எடுத்துரைத்தார்.

நீலாவணனின் மகன் சின்னத்துரை எழில்வேந்தன், “தனது தந்தையாரின் நூல்கள் நான்கு அவரின் மரணத்திற்குப் பின்தான் வெளிவந்துள்ளன என்றும், இன்று அவரின் படைப்புக்கள் அடங்கிய இலக்கியப் பெட்டகம் என்னும் இணையத்தளம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் கூறினார். இணையத்தளத்தை ஆரம்பிக்க முழு மூச்சுடன் செயலாற்றிய தனது முஸ்லிம் நண்பர் ஜிப்ரிக்கு நன்றியும் தெரிவித்தார். தனது தந்தையாரின் நாடகங்களில் மருதூர் கனி, மருதூர்கொத்தன், எம். ஏ. நுஃமான், மு. சட்டாசரன் போன்றோர் நடத்ததை நினைவு கூர்ந்தார்.

முதல் பிரதியை கவிஞர் நீலாவணனின் சகோதரர் கலாநிதி கே. பாலசண்முகம் விழாத்தலைவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் திரு. கு. சோமசுந்தரம் இணையத்தள அங்குரார்ப்பணத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். இணையத்தள அறிமுகத்தை செல்வி. கே. கலைவாணர் எடுத்தியம்பினார். நூல் நயத்தை கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் அவர்கள் நிகழ்த்தும் போது திருக்கோன், கம்பராமாயணப் பாக்களை கவி நயத்துடன் சொன்ன கவிஞர்களின் மேற்கோள்களை சொல்லி வைத்த தன் உரையை நிகழ்த்தினார். கவிதை நாடகங்களை செய்வது மிகவும் கடினமான பணி. சொற்களை பொருட்சுவை குன்றாமல் கவிஞர் நீலாவணன் கவிதை நாடகங்களை உருவாக்கியுள்ளார் என்று தெரிவித்தார். எஸ். எழில் வேந்தனின் நன்றியுரையுடன் நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது.

எம்.ஜி.ஆர். நினைவு நாட் பெருவிழா:

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பெருநூலகம் அமைதற்குப் பெருமளவு தமிழ் நூல்களை பெருமனத்துடன் வழங்கி உதவிய தமிழ்நாட் டின் முன்னாள் முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின், மறக்கமுடியாத பெரும்பணியை நினைவுகூறும் பெருவிழா அண்மையில் நடைபெற்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் தலைமையில் நடை பெற்ற விழாவில் திரு. பீ.பீ. தேவராஜ் பிரதம அதிதியாகவும், திரு. எஸ். தியாகராசாவும் அவர் துணைவியாரும் சிறப்பு அதிதிகளாகவும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

தொடக்கவரை நிகழ்த்திய திரு. தெ. மதுகு தனன் “கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நூலகம் ஒன்றை நிறுவதற்காகப் பெருந்தொகையான நூல்களை வழங்கிய எம்.ஜி. ஆரின் பங்கு அளப்பரியது. திரைப்படம் மூலம் சமூகரீதியான செல்வாக்கை கிராமங்களுக்கும் எடுத்துச் சென்றார். சினிமா அரசியல் இரண்டும் துறையும் மக்கள் மனத்தில் நீங்கா இடத்தை அவருக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது. கல்வித் துறையில் எம். ஜி. ஆர் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்குவதில் முன்னின்று உழைத்தார். திராவிடக் கட்டடக் கலையை முதன்மைப்படுத்தியே இயல்புகளைக் கழகம் கட்டப்பட்டது. அத்துடன் கல்விமான் களை மதிக்கும் நல் பண்பையும் கொண்டு விளங்கினார். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் எம். ஜி.ஆர் காலத்தில்தான் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டது. பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு சத்துண வத்திட்டத்தை கொண்டுவந்து செயல்படுத்தினார். கிராமப்புற மாணவர்களின் கல்வியை விருத்திசெய்வதற்காகப் பல பாடசாலைகளை நிறுவி கல்விப் புரட்சிக்கு வழிவகுத்தார். அத்துடன் ஈழத்தமிழர் நலன்பற்றிய நிலைப்பாட்டில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டார்” என்று கூறினார்.

தலைவர் தமது உரையில், எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து நூல்களை இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யமுடியாத காலப்பகுதியில் 12,000க்கு மேற்பட்ட நூல்களை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துக்கு வழங்கினார். நூல்களைப் பெறுவதற்கான செயற்பாட்டுக்கு முன்னின்று உழைத்தவர் எமது பொதுச்செயலாளர் தமிழவேள் க.இ.க.கந்தசாமி அவர்கள்” என்று கூறி புகழாரம் சூட்டினார். மேலும் “சமூகத்தின் மாங்கல்யம் நூலகம் அதைத்தந்த எம். ஜி.ஆரும் ஒரு மாங்கல்யம்” என்றார்.

பிரதம அதிதி திரு. பீ. பீ. தேவராஜ்...” எம். ஜி. ஆர் இலங்கையிலுள்ள கண்டியில் பிறந்து இந்தியாவுக்குச் சென்று தனது நட்புத் திறனால் மக்கள் மனங்களில் நீங்கா இடம் பிடித்து, தமிழ்நாட்டின் முதல்வராக இருந்து கல்விவளர்ச்சிக்கும், சத்துணவு வழங்குவதிலும் அளப்பரிய சேவையாற்றினார்” என்று கூறினார்.

சிறப்பு அதிதி திரு. எஸ். தியாகராசா எம்.ஜி.ஆர் உடன் தனக்கிருந்த நட்புப் பற்றியும், அவருடைய நல்ல பண்புகளையும் எடுத்தியம்பினார். தொடர்ந்து சோக்கல்லோ சண்முகம் குழுவினர் “இதயக்கனி எம். ஜி. ஆர்” என்னும் பொருளில் வில்லடிப் பாட்டு நிகழ்ச்சியை சபையோரின் முன் வழங்கி இயல், இசை மூலம் பெரும் வரவேற்றைப் பெற்றனர். திரு. வ. சிவ ஜோதி நன்றியுரை வழங்கினார். எம். ஜி. ஆர்” அவர்களின் நினைவு நாட்பெருவிழா நிகழ்ச்சித் தொகுப்பை செல்வி சற்சொருபவதி நாதன் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

அன்னை சாரதாதேவியாரின் 153 வது பிறந்த நாள் விழாவும் கலை நிகழ்ச்சிகளும்:

கொழும்பு “ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சாரதா சமித்தி அன்னை சாரதாதேவியாரின் 153வது பிறந்த நாள் விழாவையும், கலை நிகழ்ச்சிகளையும் அண்மையில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் கொண்டாடியது. பல பொதுப்பணி களில் தன்னை ஈடுபடுத்தித் தொண்டாற்றி வரும் சாரதா சமித்தி அன்னைக்கு விழா எடுத்து மகிழ்ந்துள்ளது. விழாவுக்குப் பிரதம அதிதியாக திருமதி சிவாநந்தினி துரைச்சாமி கலந்து சிறப்பித்தார்கள். வாழ்த்துரைகளை இந்தியாவிலிருந்து வருகைதந்து கொழும்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சாரதா சமித்தியில் இணைந்து ஆத்மீகப்பணியில் ஈடுபட்டுவரும் பிரபாஜிக ஆத்ம தேவப்பிரண மாதாஜி தமிழிலும், பிரபாஜிக சுதந்திரண மாதாஜி ஆங்கிலத்திலும் வழங்கினார்கள்.

கலைநிகழ்ச்சியில் 'கண்டியன் நடனம்' சென்கிலாயஸ் மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் ஆயுளார்கள். 'சங்க ஜனனி ஸ்ரீ சாரதாதேவி' என் னும் நாட்டிய நாடகத்தை கொழும்பு சைவ மங்கையர் வித்தியாலய மாணவிகள் திருமதி வாசுகி முகுந்தன் நெறியாள்கையில் சிறப்புற அமைத்திருந்தார்கள். நன்றியுரையை செயலாளர் செல்வி வி. கணபதிப்பிள்ளை நிகழ்த்தினார்கள். சாரதா சமித்தி பிள்ளைகளும் பொது மக்களும் கலைஞர்களும் கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள்.

சீ.வை. தாமோதரம்பிள்ளை நினைவுப் பேருரை:

தமிழ்வளர்த்த பெரியார்கள் வரிசையிலே சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களும் போற்றப்பட வேண்டியவர் என்ற வகையில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நினைவுப் பேருரை நிகழ்வை அண்மையில் நடாத்தியுள்ளது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இந்த நிகழ்வுக்கு திரு. பெ. விஜயரெத்தினம் தலைமை தாங்கினார். ஆரம்ப உரை நிகழ்த்திய திரு. தெ.மதிசூதனன் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் பற்றி ஒப்பியல் நோக்கில் நின்று விரிந்த கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் படவேண்டும் என்றும் தனது ஆதங்கத்தை தெரிவித்தார். "ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் 1832 இல் பிறந்த சிறுப்பிட்டி சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் ஆரம்ப கல்வியை வட்டுக்கோட்டை அமெரிக்கன் மிசனரியால் நடாத்தப்பட்ட பள்ளியில் கல்வி பயின்று இந்தியாவுக்குச் சென்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இளங்கலைமாணிப்பட்டம் பெற்றார். அரசசேவையில் கணக்காளராக வக்கீலாகக் கடமையாற்றினார். அக்காலத்தில் தமிழ்மேல் கொண்டிருந்த பற்றால் எட்டுச் சுவடிகளை எல்லாம் பெற்று அவற்றை அச்சுவாகனம் ஏற்றினார். இப்படியாக நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார் என்று தலைவர் தனதுரையில் தெளிவுபடுத்தினார். "சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை சில சிந்தனைகள்" என்ற தலைப்பில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திரு. க. ரகுபரன் நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்தினார். "சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் கவிஞர், எழுத்தாளர், அறிஞர், இலக்கிய முன்னோடி, நடையியல் நோக்கு கொண்டவராக பல்பரிமாணங்களுடன் இருந்தபோதிலும் சிறந்த பதிப்பாசிரியர் என்ற வகையில் ஆராய வேண்டிய தேவை முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் ஒலைச்சுவடிகளையெல்லாம் தேடி எடுத்து அவற்றைப் பதிப்பித்து தமிழுக்குப் பெருமை தேடித்தந்தார் முதலில் வீரசோழியம் என்னும் நூலைப் பதிப்பித்தார். அக நானூறு, தொல்காப் பியம் போன்ற இலக்கிய இலக்கண நூல்களை யெல்லாம் பதிப்பித்த பெருமை இவரையே சாரும்" என்று தனது பேருரையில் குறிப்பிட்டார். கலந்துரையாடலில் மன்னார் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சூசைதாசனும் சி. வை. தா. வின் உறவினர்களும் கலந்து கொண்டு தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.

பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராசாவின் நூல் வெளியீடும், பாராட்டு நிகழ்வும் :

பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராசா எழுதிய 'உயர்தர அரசியல் சிந்தனைகள்' என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழாவும், 60வது ஆண்டு நிறைவுப் பாராட்டு விழாவும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. மங்கல விளக்கேற்றல் நிகழ்வுடன் தொடங்கிய விழாவில் கொழும்பு ரோயல் கல்லூரி மணவர் கள் தமிழ்மொழி வாழ்த்துப் பாடினார்கள். வரவேற்புரையை ரோயல் கல்லூரியின் உப அதிபர் திரு. மா. கணபதிப்பிள்ளை நிகழ்த்தினார்.

தலைமை உரையில்....."பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராசா அவர்களின் இந்த விழாவில் தலைமை தாங்குவது எனக்கு மனநெகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. இவர் பேராசிரியர், அறிஞர், அரசியல் ஆய்வாளர். அரசியல் விஞ்ஞானத்துறையில் காத்திரமான பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளார். தமிழ் மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல ஆயாச்சி நூல்களை எழுதியுள்ளார். மனித நேயம் கொண்டவராக இருப்பதனால் மலையக மக்களின் மதிப்பை பெற்றுள்ளார்" என்று தன் கருத்தைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

ஆசிரியுரை வழங்கிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பேராசிரியர் அம்பலவாணர் சிவராசா நமது நாட்டில் அரச அறிவியல் மட்டத்தில் பரவலாக கணிதப்பட்டுவரும் மதிக்கப்படும். அரச அறிவியல் சம்பந்தமாக

கணிப்பீடுகளை தன் அறிவுசார் துறைநின்று இலங்கையர்களுக்குத் தந்துள்ளார். தமிழில் சுயமாக இதைச் சீர்திப்பதற்காகத் தமிழ் நூல்களை கொண்டு வந்து, பாடப் புத்தகங்களை விரும்பிய படிக்கும் காத்திரமான நிலையை ஏற்படுத்தினார். தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் செயற்பட்ட ஆளுமை இவருக்குண்டு. அறிவுப் புலமை பண்புடமை அவரிடம் மிகுந்திருந்தது.” என்று தெரிவித்தார்கள்.

பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் தனது ஆசிரியரையில் “1965 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக் கழகத்திற்கு கல்விக்காக வந்த திரு. சிவராசாவை கடந்த 35 வருடங்களுக்கு மேலாக எனக்குத் தெரியும். கருத்தரங்குகளில் பங்கு பற்றிச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றுவார். நல்ல ஒழுக்க சீலராக இருந்திருக்கின்றார். எவருக்கும் தலை வணங்காதவர் தனது கருத்துக்களை துணிந்து கூறும் பண்புள்ளவர். தொடர்ந்தும் அரசியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பல நூல்களை வெளிக்கொணரவேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்” என்றார்.

மாணவர் நோக்கில் பேராசிரியர் அம்பல வாணர் சிவராசா’ என்ற தலைப்பில் அவரின் மாணவர்களுள் விசிவரையாளர்களுமாகிய திரு. எஸ். சிவயோகலிங்கம், திரு. ப. அமிர்ஷன் ஆகியோர் பேராசிரியரின் பணிகள் பற்றியும் அவரது பண்புகள் பற்றியும் எடுத்தியம்பினார்கள். பேராசிரியர் தனது ஏற்புரையில் ‘வாழ்வுப் தாரமும்’ என்ற மகுடத்தில் நகைச்சுவையுடன் பேசினார். நன்றியுரை வழங்கிய குமரன் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு.குமரன் பேராசிரியரின் ஏழு புத்தகங்களை தான் வெளியிட்டதாகவும் அவரை 1998 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அறிவேன் என்றும் குறிப்பிட்டு தனது உரையை நன்றியுடன் பகர்ந்துகொண்டார். விழா நிகழ்ச்சி ஒழுங்குகளை சிறப்பான முறையில் கலாநிதி வ. மகேஸ் வரன் நிகழ்த்தினார்கள். தமிழ்மொழி வாழ்த்துடன் விழா நிறைவுபெற்றது.

கொழும்புத் தமிழ் சங்க உழவர் திருநாள் நிகழ்வும் ‘ஓலை’ சஞ்சிகையின் வெளியீட்டு விழாவும்:

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 15-01-2006 அன்று உழவர் திருநாள் நிகழ்வும், ‘ஓலை’ சஞ்சிகையின் வெளியீட்டு விழாவும் நடைபெற்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் திரு. குமாரசுவாமி சோமசுந்தரம் தலைமையில் இடம்பெற்ற நிகழ்வு திருமதி பூமணி நடராஜாவின் தமிழ் வாழ்த்துடன் ஆரம்பமாகியது.

கொழும்புத் தமிழ் சங்க இலக்கியக்குழு உறுப்பினர் திரு. தெ. மதுசூதனன் வரவேற்புரை வழங்கினார். தொடர்ந்து தலைமையுரை நிகழ்த்திய தலைவர் ‘ஓலை’ ஏடு சிலகாலமாக வெளிவராமல் இருந்து இன்று ஓலை - 28 புதுப்பொலிவுடன் வெளிவருகின்றது. அத்துடன் நயத்தக்க நாகரிகத்தைக் கொண்ட எம்மவர்கள் பண்பாட்டுப் பெருந்தன்மையுடன் உழவர் திருநாளாம் பொங்கல் திருநாளைக் கொண்டாடி வருகின்றார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

நூல் வெளியீட்டு உரையை நிகழ்த்திய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விசிவரையாளர் கலாநிதி வ. மகேஸ்வரன் தனது உரையில் இலங்கையில் ஜனரஞ்சக ஏடுகள் தாம் பதித்துள்ளமையால் தரமான கலை இலக்கியச் சிற்றேடுகள் பல நீண்ட ஆயுளுடன் வாழாமல் மறைந்துவிட்டன. கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் தொடர்ந்து வெளி வரவேண்டுமானால் இரண்டு விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஒன்று ஸ்தாபன ரீதியான அமைப்பு அடுத்தது வாசகர்களுடைய ஆதரவு. அமைப்பைப் பொறுத்தளவில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் ‘ஓலை’ எட்டின் வெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும். ஆதரவைப் பொறுத்தளவில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க உறுப்பினர்கள் யாவரும் மற்றும் நலன்விரும்பிகளும், வாசகர்களும் சந்தாதார ராகச் சேர்ந்து சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவார்கள் என நம்புகின்றோம். ‘ஓலை’ கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை கனதியான அம்சங்களைக் கொண்டதாக வெளிவந்து கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க வளர்ச்சியை மேலோங்கச் செய்யும் எனத் தெரிவித்தார்கள். நூலின் முதற்பிரதியை தொழிலதிபர் திரு. கே. வி. சற்குணம் பெற்றுக் கொண்டார்கள். “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்ற தலைப்பில் மன்னார் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. பி. எஸ். சூசைதாசன் சிறப்புச் சொற்பொழிவு ஆற்றினார். அடுத்து இடம்பெற்ற கவியரங்கில் “புதிதாய் பொங்குவோம்” என்ற சொந்தகாரர்கள் தலைமையில் விமலாநந்தன், மாலை

வரோதயன், ருக்ஷா சுந்தரலிங்கம், சடகோபன், சொக்கல்லோ சண்முகநாதன் ஆகியோர் கவிதை மொழிந்தனர். நன்றியுரையை க.க. உதயகுமார் வழங்கினார்கள். இவ்வழிவின் சிறப்புக்கு சங்கப்பொதுச் செயலாளர் தமிழவேள் இ.க. கந்தசுவாமி அவர்கள் உறுதுணையாக இருந்தார்..

‘அருவி’ மழலை மலர்:

மட்டக்களப்பு விநாயகபுரம் விநாயகர் வித்தியாலயத்தில் இடம் பெற்ற வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவின் போது ‘அருவி’ மழலை மலர் வெளியீட்டுவிழா இடம் பெற்றது. “மாணவர் களின் வாசிப்புத்திறன், எழுத்துத்திறன், படைப்பாற்றல் போன்றவற்றை வளர்ப்பதில் பாடசாலைச் சஞ்சிகைகள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. இன்றைய காலக்கட்டத்தில் ஆரம்ப பிரிவிலிருந்து சஞ்சிகை ஒன்று வெளியிடுவது சாதாரண விடயம் அல்ல. மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தையும் கருத்தில் கொண்டும் தூரநோக்குடன் இவ்வித்தியாலயமானது ‘அருவி’ சஞ்சிகையை வெளியிடுவது பாராட்டப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்” என்று வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய கல்குடா வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. யூ. எல். எம். ஜெயினுதீன் குறிப்பிட்டார். இந்நிகழ்ச்சியில் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் க. சத்தியநாதன், கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர் சி. தங்கராசா உள்பட பல பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள்.

சுவரொட்டி கண்காட்சி:

சர்வதேச மனித உரிமைகள் தினத்தை முன்னிட்டு ‘சமத்துவமும் சமாதானமும்’ என்னும் பொருளிலான சுவரொட்டிக் கண்காட்சியும் கலந்துரையாடல் நிகழ்வும் வவுனியா மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின்மூலம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. வவுனியா இந்து இளைஞர் சங்க கலாசார மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் பலர் கலந்துகொண்டு, கண்காட்சி யிலும் கலந்துரையாடலிலும் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தனர்.

மடுளுகிரியே விஜேரத்னவின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள்:

இனங்களுக்கிடையான ஒற்றுமையை இலக்கியங்களுக்கூடாக வளர்க்கவேண்டும் என்ற மனிதநேயத்தோடு படைப்பிலக்கியங்களை புனைந்துவரும் மடுளுகிரிய விஜேரத்ன ஈழத்துப்புழைமவாய்ந்த வில்லுப்பாட்டு கலையில் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக சொக்கல்லோ சண்முகம் குழுவினருடன் சேர்ந்து நிகழ்ச்சி களில் பங்கு கொண்டுவருகின்றார்.

சிங்களமொழிப் பேராசிரியர் சோமரத்தின் பாலசூரியாவின் ‘வம்மகுல்’ என்ற சிங்கள நாவலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாகிய ‘ஏர் விழா’ நாவல் எஸ். கொடகே சகோதரர்களின் பதிப்பாக விரைவில் வெளிவர உள்ளது.

மடுளுகிரிய விஜேரத்ன ஏற்கனவே பல சிங்கள மொழிப் படைப்புகளை தமிழிலும், தமிழ்மொழிப் படைப்புகளை சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்த்து பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். சென்றவருடம் வெளியான ‘சொர்க்கம்’ என்ற தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு நாவலுக்காக இவருக்கு சாஹித்ய மண்டலப் பரிசும் கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலை, இலக்கியத் துறைகளில் மிகுந்த அக்கறை காட்டிவரும் மடுளுகிரிய விஜேரத்ன அவர்கள் பணிதொடர நாமும் வாழ்த்துவோம்.

‘வியூகம்’ சஞ்சிகை

இளையதம்பி தயானந்தாவை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த ‘வியூகம்’ என்னும் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டுவிழா பொங்கல் தினத்தன்று மிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நூலின் முதற்பிரதியை திரு. வ. சந்திரசேகரமூர்த்தியிடமிருந்து பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் பெற்றுக் கொண்டார். நூலின் ஆய்வுரைகளை பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், கலாநிதி ந. குமாரகுருபரன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. இ. தயானந்தா ஏற்புரையை நிகழ்த்தினார்.

‘என் இனிய இவளுக்கு’ நூல் வெளியீடு:

இளையகவி ஓவியமணி பெ. லோகேஸ்வரன் எழுதிய ‘என் இனிய இவளுக்கு’ மல்கேலியா சென் ஜோசப் தமிழ்வித்தியாலய பிரதான மண்டபத்தில் வித்தியாலய அதிபர் டி. சச்சிதானந்தன் தலைமையில் நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. 1991 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் எழுதிவரும் இவர் பல நூல்களை

வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். 14 ஆண்டு கால கலை இலக்கியவளர்ச்சி என்னை மேலும் மேலும் இலக்கியப் படைப்புகளை உருவாக்க ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்று தனது ஏற்புரையில் இளையகவி பெ. லோகேஸ்வரன் தெரிவித்துள்ளார்.

‘மலரும் மொட்டுக்கள்’

மருதூர் அன்ஸரின் ‘மலரும் மொட்டுக்கள்’ நூல் வெளியீட்டு வைபவம் டாக்டர் எஸ். நஜ்முத்தீன் அவர்கள் தலைமையில் கல்முனை சாஹிரா தேசியப் பாடசாலை காரியப்பர் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாக திரு. எஸ். நிஜாமுத்தீனும், கௌரவ அதிதியாக பாடசாலை அதிபர் எம். எம். இஸ்மாயில் அவர்களுக்கும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள். வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபை கலாசாரப் பணிப்பாளர் மருதூர் ஏ. மஜீத், கலாபூஷணம் பூ. எல். ஆதம்பாவா, திரு.எஸ். றபீக், திரு. அக்கரை மாணிக்கம் கவிஞர் விஜிலி ஆகியோர் நூல் நயம், விமர்சனம் என்பவற்றை ஆற்றினார்கள். மருதூர் அன்ஸரின் இலக்கியப்பணி தொடர நாமும் வாழ்த்துவோம்.

‘அல் - இஸ்லாஹ் சஞ்சிகை’

தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முஸ்லிம் மஜ்லிஸின் முதலாவது வெளியீடான அல்-இஸ்லாஹ் சஞ்சிகையின் வெளியீட்டு விழா பல்கலைக்கழகக் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்றது. உபவேந்தர் கலாநிதி ஜீ. ஹுசைன் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொள்ள, உலக இஸ்லாமிய அழைப்புப் பணியகத்தின் இணைப்பாளர் மொலவி ஏ. ஆர். எம். மஹ்மூத் அவர்கள் சஞ்சிகையின் விமர்சன உரையை நிகழ்த்தினார்கள்.

‘கரையோரக் குமுறல்கள்’

ஆழிப்பேரலை அனர்த்தத்தின் நினைவுகளைச் சித்தரிக்கும் ‘கரையோரக் குமுறல்கள்’ வெளியீட்டு விழா அன்மையில் நடைபெற்றுள்ளது. கனேடிய அம்டாறோஸ் செயாரிடீடி நிறுவனம் வெளியிட்ட இந்நூலை நிறுவன இணைப்பாளர் அன்ரனி றிச்சாட், ஜப்பான் நாட்டு மதகுரு நக்காட்டாவுக்கு வழங்கினார். இவ்வெளியீட்டு விழாவில் மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெற்றன.

‘நலமாகவாழ 40 வழிகள்’

உளநல ஆலோசகர் கா. வைத்தீஸ்வரன் அவர்கள் எழுதிய ‘நலமாகவாழ 40 வழிகள்’ என்ற நூலின் வெளியீட்டுவிழா கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் முன்னாள் உப அதிபர் திரு. த. தேவராசாவின் தலைமையில் இணுவில் அறிவாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. வலம்புரி நானேடு ஆசிரியர் திரு. என். விஜயசுந்தரம் நூலின் அறிமுக உரையை வழங்கினார். யாழ்ப்பாண கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசத் தலைவர் பெ. கனகசபாபதி நூலின் பிரதிபைப் பெற்றுக் கொண்டார். அறிவாலயத்தின் ஸ்தாபகர் செஞ்சொற்செல்வர் திரு. ஆறு. திருமுருகன் நூலாசிரியர் கா. வைத்தீஸ்வரன் அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். முதற்பிரதியை அண்ணா தொழிலக அதிபர் திரு. நடராசா பெற்றுக் கொண்டார். இணுவில் மக்கள் பலர் விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள்.

‘சாரத்தியம்’ சவால்களும் சாமர்த்தியமும் :

ஓய்வுபெற்ற பிரதி பொலிஸ்மா அதிபர் திரு. ரி. பேரின்பநாயகம் எழுதிய ‘சாரத்தியம்’ என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழா வவுனியா அரச அதிபர் சி. சண்முகம் தலைமையில் வவுனியா நகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரதேச செயலாளர் ரி. துரைச்சாமி மங்கள விளக்கேற்றி நிகழ்வை ஆரம்பித்து வைத்தார். நூலின் முதற் பிரதியை வவுனியா அரசாங்க அதிபர் சி. சண்முகம் திருமதி பேரின்பநாயகத்திடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். சிறப்புப்பிரதியினை முன்னாள் லயன்ஸ் கழகத் தலைவரும் தொழிலதிபருமாகிய திரு.ரி.கே. இராசலிங்கம் பெற்றுக்கொண்டார். மோட்டார் வாகன சாரதிகள் அறிந்திருக்க வேண்டிய அவசிய விடயங்கள் யாவும் மிகத் தெளிவான முறையில் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளதாக போக்குவரத்துப் பிரிவுக்குப் பொறுப்பிய இருந்து ஓய்வுபெற்ற முன்னாள் பிரதி பொலிஸ் மா அதிபர் திரு. ரி. பேரின்பநாயகம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

உண்மைகள் என்றும் உயிர் பெறும்:

திருகோணமலை சாம்பல்தீவு தமிழ்மகா வித்தியாலய அதிபர் திரு. கனகசூரியம் யோகானந்தம் எழுதிய 'உண்மைகள் என்றும் உயிர் பெறும்' என்ற கவிதை நூலின் வெளியீட்டுவிழா திருகோணமலை ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரியின் அதிபர் திருமதி சந்திரா பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. திருகோணமலை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. க. துரைரெட்டணசிங்கம் வெளியிட்டுவைக்க நூலின் முதற் பிரதியை பாலம் பட்டாறு தமிழ் வித்தியாலய அதிபர் திரு. சி. காளிராசா பெற்றுக்கொண்டார். நூலின் ஆய்வுரைகளை வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. கு. திலகரத்தினம், எழுத்தாளர் திரு. கனகசபை தேவகடாட்சம் ஆகியோர் வழங்கினார்கள்.

அவுஸ்திரேலிய ஆறாவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழா

அவுஸ்திரேலியாவில் மெல்பேர்ன் நகரில் 2006 ஜனவரி 7,8 ஆம் திகதிகளில் அவுஸ்திரேலிய தமிழ் எழுத்தாளர் விழா மிகவும் சிறப்பாக நடந்தேறியது

இவ்விழாவில் சமூகம், இலக்கியம், கல்வி ஆகிய துறைகளில் கருத்தரங்குகள் நடைபெற்றன. இலங்கையில் இருந்து திரு. திருமதி ஞானசேகரன் தம்பதியினர் இவ்விழாவிக்கு விசேடமாக அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இலக்கியக் கருத்தரங்கிற்கு தி. ஞானசேகரன் தலைமை தாங்கினார். சமூகம் பற்றிய கருத்தரங்கில் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் 'இலங்கையில் பெண்ணியம்' என்ற தலைப்பில் கருத்துரை வழங்கினார். எழுத்தாளர் தெ. நித்தியகீர்த்தியில் தலைமையில் விமர்சன அரங்கு நடைபெற்றது. பச்சைவயல்களவு, ஞானசேகரன் கதைகள், பூவரசம் வேலிகளும் பூவுணிக் குஞ்சுகளும், 'Stories from Hindu Mythology, விவங்குப்பண்ணை, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் இலக்கியமும் வாழ்க்கையும் (தி. ஞானசேகரனின் நேர்க்காணல்) ஆகிய நூல்கள் விமர்சிக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து ஞானம் சஞ்சிகை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டத்தினை திருமதி கனகமணி அம்பலவாணபிள்ளை வழங்கினார்.

அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர்களின் 20 சிறுகதைகள் அடங்கிய 'உயிர்ப்பு' என்று சிறுகதைத் தொகுதியும் இவ்விழாவில் வெளியிடப்பட்டது.

8ம் திகதி காலை பாடும்பீன் க. ஸ்ரீகந்தராஜாவின் தலைமையில் 'இங்கிருந்து எங்கே' என்ற தலைப்பில் கவியரங்கு நடைபெற்றது. விழாவின் முடிவில் 'ஒடியல் கூழ்' விருந்துடன் விமர்சனக் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது

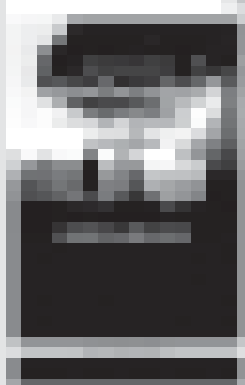
இவ்விழாவினைத் திறம்பட ஒழுங்குசெய்து நடத்திய எழுத்தாளர் லெ. முருகபூபதி பாராட்டுக்குரியவர்.

10^{ஆவது} உலக சைவ மாநாடு

அவுஸ்திரேலிய சிட்னி நகரில் 10வது உலக சைவ மாநாடு ஜனவரி 27, 28, 29, 30 ஆகிய தினங்களில் நடைபெற்றது. சைவ அறிஞர்களின் சங்கமம், ஆதீனத் தலைவர்களின் அருளுரைகள், அருட் தந்தை ஒருவரின் திருவாசக உரை, அமெரிக்கர் ஒருவர் ஆதீன கர்த்தராக வந்து அருளுரை வழங்கும் அற்புதம், உலகெங்கும் உள்ள சைவர்களின் ஒன்றுகூடல், சைவ இளைஞர்களின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் கருத்துப் பரிமாறல்கள், சைவப் பாடசாலை மாணவர்களில் இயல், இசை, நாடக நிகழ்வுகள் திருமுலரின் சிவபோகம், சைவ சித்தாந்த விளக்கங்கள், யோகாசனப் பயிற்சி ஆகியன இம்மாநாட்டில் முக்கிய நிகழ்வுகளாக இடம் பெற்றன.

இலங்கையிலிருந்து பேராசிரியர் சிற்றம்பலம், டாக்டர் கணேசலிங்கம், திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் ஐயர், கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் ஆகியோர் விழாவில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து உரையாற்றினர். இலங்கைக் கிளையின் தலைவரும் உலக சைவப் பேரவையின் செயலாளர் நாயகமுமாகிய திரு. தயாபரன் அவர்களும் விழாவில் கலந்து உரையாற்றினார்.

பெரிய செய்தி

சென்னை, 15 சூன் - தமிழக அரசு...

தமிழக அரசு...

சென்னை, 15 சூன் - தமிழக அரசு...

பெரிய செய்தி

சென்னை, 15 சூன் - தமிழக அரசு...

சென்னை, 15 சூன் - தமிழக அரசு...

ஔரு தசாப்த சாதனையில் வேல் அமுதனின் தனிமனித நிறுவனம்

-மாவை வரோதயன்

அண்மைக் காலங்களில் ஞானம் சஞ்சிகையில் ஒரு புதுமையான விளம்பரம் கருத்தைக் கவர்கிறது. ஒரு முதுபெரும் எழுத்தாளர், சிந்தனையாளர், இலக்கியவாதி அந்த விளம்பரத்தை வழங்குகின்றார். இன்றைய சமூகச் சிக்கல் நிலையில் ஒரு மாணுட நேசன் வகிக்கக் கூடிய பாத்திரத்தை எழுத்தாளர் வேல் அமுதன் வகிக்கிறார்.

யுத்த நெருக்கடிகளாலும், பொருளாதார காரணங்களாலும் தவிர்க்க முடியாதபடி இடப் பெயர்வுகள், புலப்பெயர்வுகள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த வண்ணம் உள்ளன. இந்த இடர்களுக்குள் முன்பிருந்த இறுக்கமான சமூகக் கட்டமைப்பு குலைந்து சிதறியுள்ளது. அதில் நன்மையான, தீமையான விளைவுகள் இருக்கின்றபோது அந்த மாற்றங்களுக்கு ஈடு கொடுத்து சமூகச் சுழற்சிக்கும் தலைமுறை மாற்றத்துக்கும் முட்டுக் குடுக்க வேண்டிய தேவை ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் உண்டு.

அதற்கு உதவிசெய்வதே வேல் அமுதன் அவர்கள் ஆற்றும் காலப் பயன் மிக்க பணி ஆகின்றது. அதை வெறுமனே 'திருமண பந்தத்திற்கு ஏற்பாட்டாளராக உதவுதல்' என்று கொள்ள முடியாது. அதனை ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு நோக்கில் உற்று அவதானிக்க வேண்டும்.

1. ஓய்வு காலப் பணி

எமது சமூகத்தில் அனேகமான பெரியவர்கள் 55-60 வயதில் தொழில்பணி ஓய்வு பெற்றதும் பல்வேறு சங்கடங்களுக்கும் உள்ளாகின்றனர். பிள்ளைகளின் வருமானத்தில் தங்கியிருக்க நேருதல், ஓய்வூதியமாக கிடைக்கும் பணம் குடும்ப தேவைகளுக்கு போதாதநிலைமை. சேவைக் கால திரட்டு நிதியாகக் கிடைத்த பணத்தை பிள்ளைகள் பங்கு போடுதல், அல்லது செலவழித்தபின் வறுமைக்குள் வீழ்தல்.

சரியான பொழுது போக்கு முறைமை இல்லாமையால் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் முகம் கொடுத்தல், தனிமையில் வாடுதல், நோய், நொடிகளுக்கு ஆளாகுதல், பிறருக்குப் பாரம

ஆகுதல் இவ்வாறு எந்த இடர் நிலைக்குள்ளும் வீழ்ந்து விடாது அவற்றை சவாலாக எதிர் கொண்டு, தள்ளிவைத்து அகவை எழுத்தை எட்டி நடப்பவர் வேல் அமுதன்.

தமக்கென விசேட நேரக் கட்டுப்பாடுகளை வகுத்துக் கொண்டு தமது வாடிக்கையாளர்களைச் சந்திக்கும் நேரம், விருந்தினர், உறவினருக்கான நேரம், ஓய்வுக்கான நேரம், மருத்துவ உடற்பயிற்சிக்கான நேரம், இலக்கிய நிகழ்வு பங்கு பற்றுவதற்கான நேரம், தம் வாடிக்கையாளர்களின் தேவைகளை இலகுவில் நிறைவேற்றும் வகையில் கடமைகளை கையாள்வ தற்கான நேரம்..... என்று கட்டுக் கோப்புடன் அவரது வாழ்க்கை இயந்திரம் நேர்த்தியாக இயக்கப்படுகின்றது.

2. சமூகத்தேவையில் திருமண ஆற்றும் படுத்துனரின் பங்கு.

முன்பு குடும்பத்தில் பெரியவர்கள், திருமணங்களை நிச்சயிப்பர். பின்பு 'தரகர்' என்று ஒரு ஏற்பாட்டாளர் இடை நின்று குடும்பத்துக்கு, உருக்கு வெளியே திருமண தொடர்புகளைக் கொண்டு சேர்ப்பர். அது தரகுப் பணம் சார்ந்த முனைப்புடன் பல்வேறு பிரச்சினைகளைச் சிண்டு முடிந்து விடுவதாக அமைந்துவிடும்.

இன்றைய இடப்பெயர்வு, புலப்பெயர்வு சூழலிலும் அவ்வாறான 'தரகர்' முறைகள் பொலிசுகாரப் பாணியில் அல்லது எவ்வித சமூகப் பொறுப்பும் அற்ற முறையில் எம்மிடையே நடந்தேறுவதை நாம் அன்றாடம் காண்கிறோம்.

அவற்றில் இருந்து வேல் அமுதன் அவர்கள் முற்றிலுமாக விலகி, ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளன், சமூக அக்கறை உள்ள மனிதன், ஒரு நல்ல தந்தை எப்படி நடந்து கொள்வார்? என்ற முறையில் தனது திருமண ஆற்றுப்படுத்தலை நவீன மயப்படுத்தி, ஒரு சுயதொழில் முறையாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்.

அதாவது எமது சமூக அமைப்பின் இருப்பு, தேவை, தொகை, அடிப்படைகள், எதிர்்பார்ப்புகள், பின்னணிகள், சார்புகள் அனைத்தையும் கொண்டு, அவற்றுக்கு இடையே

முரண்பாடுகள் எழாத வண்ணம் எதிர்பார்ப்புகளை எட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார்.

இதில் தமக்குரிய துணையைத் தேடும் ஓர் இளைஞனோ, யுவதியோ, அல்லது பெற்றோர் களோ தமது சமூக அந்தஸ்துக்கு எவ்விதத்திலும் ஊறு ஏற்படாத வகையில் கவனிக்கப் படுகின்றனர்.

இது ஒரு சமூக உளவியல் ஊடாட்டம் உடைய ஒரு விஞ்ஞானத்துறையாக இன்று அடையாளம் காணப்படுகின்றது.

3. நிறுவன மயப்படுத்தலின் நுட்பங்கள்

இங்கு வரும் ஒரு வாடிக்கையாளரிடம் முதன் முதலில் தரப்பெடும் விண்ணப்பப்படிவம் புதுமையானது. மீண்டும் மீண்டும் திருப்தி கரமான தரப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு மீள மீள தயாரிக்கப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்படுகின்ற கேள்விக் கொத்து அது.

அதில் இலக்கியவாதிக்குரிய, ஒரு சமூக விஞ்ஞான மாணவனுக்கு உரிய தேடல் அணுகு முறை நிறைந்திருக்கும். அது போலவே இரகசியக் காப்புக்கான விபரங்களும் தனியாக பெறப்படும், கூடவே பொருத்தமான புகைப்படம், சாதகக் குறிப்புகளும் தனி நபர் கோவைக்காக பெற்றுக் கொள்ளப்படும்.

ஆண்/பெண், வயதுக் கூட்டம், எதிர்பார்ப்பு அடிப்படையில் தனி நபர் கோப்புகள் விசேட வர்ண் கோப்புகளாக பிரிக்கப்பட்டு, தனியான கட்டங்களுள் வகுக்கப்படும். அதுபோலவே

சாதகப் பொருத்தம், கல்வித் தரம், தொழில், உணவுமுறை, சமூகநிலை, எதிர்பார்ப்பின் வகைகள் என்பன இலக்கங்களால் அடையாளப் படுத்தப்பட்டு இலகுவாக புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் தரவு நிலைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

இதனால் சாதாரண அறிவுடைய எந்த ஒரு நபரும் தமக்குரிய திருமண பங்காளரை தாமாகவே அந்த தகவல் வங்கியில் இருந்து ஒரு ஒழுங்கு முறையில் தெரிவு செய்து கொள்ள முடியும்.

மொத்தத்தில் ஒரு கணனியின் உதவியுடன் செய்துபத்தக பணியை ஒரு தனி மனிதன் தனது அறிவு நுட்பத்தையும், அனுபவங்களையும் அடிப்படையாக வைத்து ஆற்றுவது வியத்தகு பணியாகும்.

இத்திருப் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 2006 ம் ஆண்டு தை மாதத்துடன் பத்து வருடங்கள் பூர்த்தியாகின்றன. அதன் ஆரம்பம் முதல் இன்று வரையான இந்தத் துறையின் வளர்ச்சியை அவதானிக்கும்போது, வேல் அமுதன் அவர்கள் ஒரு முன்னோடிக்குரிய பங்கினை வகித்து வருகின்றார்.

அதன் வெற்றியானது பிரமாண்டம் அல்லது வெறும் பரபரப்பில் தங்கியிருக்கவில்லை. தரம், நேர்மை, நம்பிக்கை, உத்தரவாதம், போன்ற சமூக நியமங்களின் அளவிடையால் அளவிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இதுசாலத்தால் ஆற்றும்பணி, நானைய தேவைக்கும் நிலைக்கும் என்பது உறுதி

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப்பிரதி	: ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 1000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புபவர்கள் அதனை

வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். வங்கிக்

கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள்
T. Gnanasekaran, HNB - Pussellawa,
 நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் -26014
 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி ரசீதை அனுப்புதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி:

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
 3-B, 46th Lane, Colombo - 06.

வெளிநாடு

ஆண்டுச் சந்தா	: 25 US\$
ஆயுள் சந்தா	: 300 US\$

புனைகதைகளில் கதை நிகழ் களம்

உலகத்தின் எல்லாக்களத்திற்கும் பொருந்தக் கூடிய புனைகதைகள் மனுக்குலத்தின் பொதுவான பிரச்சினைகளையும் மன உணர்வுகளையும் சித்திரிப்பனவாக அமைந்துவிடுகின்றன. உதாரணமாகக் காலத்திற்கும் காலத்திற்கும் பொருத்திப்பார்க்க முடியும். அவற்றிலிருந்து அக்கதை நிகழும் பகைப்புலத்தினை அதாவது களத்தினை அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் சிறந்த புனைகதைகளிலிருந்து அவற்றின் காலத்தையும், களத்தினையும் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அவ்வகையில் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்திருக்கும் புகலிடக்கதைகளிலிருந்து அக்கதாசிரியன் வாழ்கின்ற நாட்டினையும் குழலையும் அவர்கள் அனுபவிக்கின்ற மானிட வேதனைகளையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அவை ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்ற கதாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கதைகளைப் படிக்கும்போது –

- (அ) ஈழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்ற அனைவரும் பெரும் சுகபோகமாக வாழ்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் தகர்கின்றது.
- (ஆ) அவர்களில் பலரும் குடி வெறி களியாட்டங்களுடன், கைநிறைய டொலர்களுடன் சீவிக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை உடைகின்றது.
- (இ) தம் இளமையையும் வாழ்க்கையையும் தொலைத்துவிட்டு உழைப்புத்தரகாக அவர்கள் படுகின்ற துயரங்கள் நெஞ்சில் குருதி வழிய வைக்கின்றன.

ஈழத்தின் புனைகதைகளை இன்று மூன்று வகைகளாகப் பகுக்கலாம்:

- (1) ஈழத்துப் புனைகதைகள்
- (2) ஈழம்பற்றிய புனைகதைகள்
- (3) புகலிடப்புனைகதைகள்

ஈழத்தின் கொந்தளிப்புகளிடையே தாங்கொணாத்துயரங்களுடன் தம் தாய்மண்ணிலேயே சவால்களை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்கின்ற படைப்பாளிகளின் புனைகதைகள் முதல் வகையிலடங்கும். அவை ஈழத்தின் போராட்டநியாயங்களையும் மக்கள் அனுபவிக்கின்ற துயரங்களையும் பேசுகின்றன. ஈழத்தின் படைப்பாளி பாங்காளனாக நின்று புனைகதை படைக்கின்றான். ஈழத்தின் யுத்தகள நிலைமைகளுக்கு முகங்கொடுக்க முடியாமலும், இராணுவம் தேடுவதனால் ஏற்பட்ட வாழிட சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டமையினாலும், வேறு தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினாலும் தம் அருமருந்தன்ன உயிர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகவும் பொருளாதார வளத்தினைப் பெருக்கிக் கொள்ளக் கருதியும் வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தம் மனச் சமையை இறக்கி வைப்பதற்காக ஆரம்பத்தில் எழுதிய புனைகதைகள் ஈழம்பற்றியவையாகும். அவற்றில் அவர்களது பிறந்தவிடக்கனவுகள் மிதந்தன. பிறந்த மண்ணினை இழந்து விட்ட சோகம் தெரிந்தது. அவர்கள் கேள்விப் பட்டவற்றினை எழுதியபோது பார்வையாளர்களாகவே அவர்களால் இருக்கமுடிந்தது. ஆனால் இன்றைய கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலியா, பிரித்தானிய முதலான நாடுகளில் வாழ்கின்ற கதாசிரியர்கள் எழுதி வெளிவருகின்ற படைப்புகள் அவர்கள் குடியேறிவிட்ட நாட்டைப் பற்றியும், அங்கு தமிழர் சமுதாயம் ஈழத்து வாழ்வின் பாரம்பரிய

இறுக்கத்திலிருந்து கட்டவிழ்ந்து தம் சுயத்தினை இழந்து கொண்டிருப்பதையும், தமிழர் என்ற அடையாளத்தினைப் பேணுவதற்காக அவர்கள் எடுக்கின்ற முயற்சிகளையும், தொலைந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் தலைமுறைகள் பற்றிய ஏக்கங்களையும் பேசுகின்றன. ஆரம்ப காலகட்டத்தில் வெளிநாடுகளில் குடியேறியவர்கள் தாம் ஆற்றிய தொழில்களை ஈழத்தவர்களுக்கு, ஏன் தம் உறவுகளுக்கே மறைப்புச் செய்தார்கள். ஈழத்திற்கு அக்கால வேளைகளில் வந்து சென்றவர்களும் தமது தொழில் இரகசியங்களை வெகு அற்புதமாகப் பேணிக் காத்துள்ளனர். இவற்றை யெல்லாம் இன்றைய புணைகதைகள் மீறிக் கீறிக் கிழித்துள்ளன.

இவற்றினைப் புலம்பெயர் இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம் என விமர்சகர்கள் பெயரிட்டு வகுத்து அழைக்கின்றனர். இவை தமிழிலக்கியங்கள். குறிப்பாகச் சொல்வதானால் பிரான்சிய தமிழ் இலக்கியங்கள், அவுஸ்திரேலிய தமிழிலக்கியங்கள், கனேடிய தமிழிலக்கியங்கள், ஜேம்ஸியத் தமிழிலக்கியங்கள் என இனிமேல் வரையறுக்கப்படல் வேண்டும். அவை இன்று உருவாகின்ற கலாசார, சமூக அரசியல் சூழலே வேறு. ஒரு தலைமுறைக்குரிய புனைகதைத் தமிழிலக்கியமாகவே இவற்றினைக் கருதலாம். இலங்கையிலிருந்து வெளியேறி அந்நாடுகளில் குடியேறி வாழ்கின்ற முதல் தலைமுறை அற்றலுடன் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் மெல்ல அருகிவிடும். தமிழ்மொழியைப் பேசவும் படிக்கவும் இயலாத புதிய தலைமுறையினரில் பெரும்பான்மையினர் ஆங்கிலத்திலும் பிரான்சியத்திலும் டொச்சிலும் புனைகதை எழுதுவார்கள். 'அப்பப்பா, உங்கள் புனைகதைகள் எங்களுக்குப் புரியப்போவதில்லை. எங்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது. ஆங்கிலத்தில் எழுதுங்கள்' என என் பேரர்கள் முறையிடுகிறார்கள். 'அப்பா ஏதோ எழுதுகிறார். பலர் பராட்டுகிறார்கள். எங்களுக்கு அவர்களைத்

புரியாதமொழியில் உள்ளன.' என அவுஸ்திரேலிய தமிழ் எழுத்தாளரின் மக்கள் குறைபடுவதாக அவர் கூறினார். இவை அனைத்தையும் தமது மகச்சமையை இறக்கி வைக்கும் நோக்கில் எமது புகலிடப்படைப்பாளிகள் தாம் வாழ்கின்ற களத்தினைத் தம் புனைகதைகளில் சுட்டியுள்ளனர். அவற்றில் சிலவற்றினை கி.பி.அரவந்தன் தன் தொகுத்தளித்துள்ள 'பாரிஸ் கதைகள்' என்ற சிறுகதைத்தொகுதியிலிருந்து நோக்குவோம்.

"டொமினிக்கும் குளோத்தும் இன்று தேசிய தினவிழாக் கொண்டாட்டங்களில் கலந்து கொள்ளப் போகிறார்கள். நீ தான் முழு வேலைகளையும் தனியாகச் செய்ய வேண்டும்" என்று குசினிக்குள் வந்து எனது முதலாளி தனது மொழியில் கூறியதைக் கேட்டு மிகவும் சங்கடப்பட்டுப் புரிந்து கொண்டு இலேசாகத்தலையாட்டிச் சம்மதிக்கும் எனது மனதுள் எரிமலை. மூன்று வருடமாக நான் வேலை செய்யும் இந்தப் பிரஞ்சு ரெஸ்ரோரண்டில் என்னைப்போலவே ஏற்கனவே பல தமிழர்கள் வந்து சிறிது காலத்திலேயே போயுள்ளனர். ஒரு குசினியின் மூலையில் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சாசனத்தைப் பிரகடனம் செய்த தேசத்தவர்களால் கொண்டாடும் நாளில் நான் அடிமையாகச் சிதைகின்றேன். நிஜ உலகில் என்னை நிரந்தர நோயாளி யாக்கியது யார்? இப்போது நான் கிளாஸ்துடைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இவ்வேலை முடிந்தவுடன் சலாட் இலை கழுவு வேண்டும். முதலாளியின் கட்டளை நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் கழுத்தைப்பிடித்துத் தள்ளிவிடுவார்கள். இன்னொரு தமிழன், தன் மொழிப்பற்று நிறைந்த எனது சகோதரன் ஒருவன் இந்நாட்டு மொழியில் "வேலையுண்டா ஐயா" என்று மட்டும் கேட்கத் தெரிந்த துணிவில் மறுநாள் காலை எனது இடத்தை நிரப்பிக் கொள்வான். உடல் வலி ஒரு புறம். உளவலியொருபுறம். வாழ்வின் அவலங்களை நிஜங்களின் முகங்களிலேயே பார்க்க நேர்ந்த கசப்பு ஒரு புறம். கழுவுவதற்கு இன்னமும் சில

சமையல்பாத்திரங்கள் மீதியுள்ளன. குட்டுச் சக்தியினால் உந்தப்பட்டு வேலை அங்கியை மாற்றிக் கொண்டு வெளியில் வருகிறேன். “அதற்குள் வேலைகள் முடிந்துவிட்டதா?” என முதலாளி கேட்பதற்கு முன்னரே “நான் நாளையிலிருந்து வேலைக்கு வரமாட்டேன்” எனக் கூறிவிட்டுப் பதிலுக்குக் காத்திராமல் வெளியேறுகிறேன். நாளையைப் பற்றிய நிஜங்களை இழந்து நான் அறையை நோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.” – வாசுதேவன் என்ற எழுத்தாளின் ‘சுதந்திர அடிமைகள்’ என்ற சிறுகதையில் பொறுக்கிய பகுதிகள் இவை.

தா.பாலகணேசனின் இன்னொரு சிறுகதை ‘உதிரும் இலைகள்’ என்பதும் ரெஸ்ரோரண்டில் நம் இளைஞர்கள் படும் அவஸ்தைகளை விபரிக்கின்றது. அளவிற் குமதிகமாக வேலைகள் சுமத்தப்படுகின்றன. கடும் குளிர்க்குள் அவன் வாடுகிறான். ‘கன்னன், கிறிஸ்து துப்பரவு செய்ததுபோதாது. திரும்பவும் கழுவி வை.’ ‘உருளைக்கிழங்கு ஒரு சாக்குச் சீவி வை.’ ‘ஒரு பெட்டி கீரையைக் காம்பு நீக்கிக் கழுவி வைவும்.’ ‘இந்த பிறிச் எல்லாம் ஐஸ் பிடிச்சிருக்கு. உடைச்சுக் கழுவிவிடும்.’ ஓயாத வேலை. பழிவாங்குவது போன்ற வேலை. வேலை முடிந்து வெளியே வருகின்றான். நடுச்சாமம். நாளைப் பொழுது பற்றிய ஏக்கம். கவலை. வேலை அலுப்பு. சார்வு. இத்தியாதி துன்பங்கள் அவனது இமைகளை மூடவைக்கின்றன’ எனக் கதை முடிகிறது.

க.கலாமோகன் என்பவர் ‘முன்று நகரங்களின் கதை’ என்றொரு சிறுகதை எழுதியுள்ளார். அப்பா யாழ்ப்பாணத்தில் செத்துவிட்டார். அதனைச் சாட்டாக வைத்து மாமா கொழும்பிலிருந்து, ‘செத்த வீட்டால் எங்களுக்கு கனக்கச் செலவு. உடனை காசைக் கொழும்புக்கு அனுப்பி வை’ என்கிறார் தங்கச்சியை எய் உங்க எடுக்கப்போறாய்?’ என்கிறா மாமி. ‘என்னட இப்ப யா காசில்லை. வேலையிலிருந்தும் நிப்பாட்டிப் போட்டாங்கள்’ என்கிறான் கதாநாயகன். மாணிக்கசுந்தர

வர்களையும் கொல்லும் வித்தையைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் இன்னொரு உலகில் (பாரிஸில்) அவன் தவிக்கிறான். வங்கியில் மேலதிகச் செலவு செய்த தற்காசு சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப் படவிருப்பதான கடிதமும் வருகிறது. துயரங்கள் அதிகரிக்க பக்கத்து அறைப் போர்த்துக்கேயனுடன் சேர்ந்து அவன் செலவில் குடிக்கிறான் கைபில் காசில்லை. கொழும்பிலிருந்து தொலைபேசி அழைப்புடன் காசு அனுப்பு. காசு அனுப்பு.’ தொலைபேசியில் பேசுவதற்கே அவனிடம் பணமில்லை. சோகத்துடன் றாம் திரும்புவதாகக் கதை முடிகிறது. இது பாரிஸில் வாடும் எம் பிள்ளைகளின் இன்னொரு முகம்.

வெளிநாடுகளுக்குக் கால நேரத்தோடு போன நம்மவர்கள் பிறகு வருபவவர்களை எவ்வாறு சுரண்டுகிறார்கள் என்பதை பாரிஸ் பார்த்திபனின் ‘இதுவும் ஒரு இலையுதிர் காலம்’ என்ற சிறுகதையில் சிறப்புடையக் காணலாம். பாரிஸ் வந்திறங்கிய கதாநாயகன், அரியகுட்டியின் வீட்டில் வாடகைக்கு இருக்கிறான். ‘அரியகுட்டி குளிக்கும் சத்தம் கேட்கிறது. அவன் இன்று வந்திறங்கப் போகும் மருமகனை அழைத்து வர ஆயத்தமாகிறான். இவன் (கதாநாயகன்) இன்னும் சிறிது நேரத்தில் சந்தைக்குப்போய் ஒரு மூட்டை கிழங்கும் ஒரு சாக்கு வெங்காயமும் வாங்கி வரவேண்டும். அதன் பின் ஒரு மூட்டை அரிசி வாங்கி வரவேண்டும். இவை அனைத்தையும் நான்காம் மாடியிலிருக்கும் அரியகுட்டியின் வீட்டில் சேர்ப்பதற்குள் அரை உயிரே போய்விடும்.’ அரியகுட்டி சீட்டுப் பிடித்து வருகிறார். பலர் அங்கு வருவார்கள். அரியகுட்டியின் மனைவி தங்கமணி இப்படியாக இளைஞர்களிடம் வேலை வாங்குவதில் கெட்டிக்காரி. கார் வைத்திருக்கும் ஒரு இளைஞனாயின் வெளி அலுவல்களை அவன் காரில் சென்றே முடித்துவிடுவான். அவளுக்கு ஒரு மகன். ‘அரியகுட்டிக் கோயோசனைகள் அதிகமாகவிருந்தன. முடிந்து போன சீட்டுக்காசுகள் முன்று

பொடியன் களுக்கு கொடுத்து முடிக்கவில்லை. மகளைக் காட்டி இதுவரை ஏமாற்றியாகிவிட்டது. அவளுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கவேண்டும். அவளைப் பற்றிய பல கதைகள் லாச்சப்பிலும் மாக்கடே புவனசனியாரிலும் உலாவ ஆரம்பித்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்துள்ள மருமகனின் காதில் விழுமுன்னர் எல்லாம் முடிக்கவேண்டும். மகள் சம்பந்தக்கப்போவதில்லை. நெருக்கினால் பொலிக்கக்கு அடித்துவிடுவாள். (போன் பண்ணி விடுவாள்)'.
 பாரிஸ் கதைகளின் பின்னணியில் நாம் புரிந்து கொள்கின்ற களம் தனியானது, புதியது. ஏக்கமும் நகைச்சுவை உணர்வும் இச்சிறுகதைகளில் தொக்கி நிற்கின்றன. பிறந்த மண்ணின் இனிமையை இழந்து போன அந்த உறவுகளுக்காக அச்சிறுகதைகளைப் படிக்கும் எம் உள்ளம் அழுகிறது. அவர்கள் அங்கும் முன்றாந்தரப் பிரசைகளாகவுள்ளனர். நாட்டுரிமைகோருகின்ற தலைமுறை அங்கு இன்னமும் உருவாகவில்லை.

‘இவன் விலாசம் தேடுவதற்கும் விசா போடுவதற்கும் வழக்கு எழுதுவதற்குமென சகல முயற்சிகளையும் செலவுகளையும் தானாகவே பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டவன் அரியகுட்டியே. அரியகுட்டியின் அன்பில் திக்குமுக்காடிப் போனவனுக்கு கணக்குக் கொப்பியைப் பார்த்தபோது தான் அதன் நீள ஆழம் தெரிந்தது. அவனது சம்பளக்காசோலை இன்று வரை அரியகுட்டியின் பெயரிலேயே வருகிறது.’

‘அரியகுட்டி இந்த வீட்டை வாங்கியபோது அக்கம் பக்கமும் முன்னுமாக முன்று பிரெஞ்சுக் குடும்பங்கள் இருந்தன. இவர்கள் வீடு குடிபுகுந்து பால் காய்ச்சி அந்த முன்று நாள் கொண்டாட்டங்களும் முடிந்தபின் முன்று மாதங்களுள் அந்தக் குடும்பங்கள் முன்றும் கேட்ட விலைக்கு வீடுகளை விற்ற பின் வெளியேறின.

‘தனது சம்பளத்தைப் பத்தால் கல்குலேற்றரில் பெருக்கிவரும் தொகையோடு எங்கள் தேசத்தின் கல்விமான்களின் சம்பளத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் வக்கிரபுத்தியும் உண்டு.’

‘புதிதாக வந்த மருமகனுக்கு எல்லாமே ஆச்சரியமாக இருந்தன. வருங்கால மனைவி அலட்சியமாக இருக்க, வரப்போகும் மாமியின் அலங்காரம் அதிகமாக இருப்பதைக் கண்டான். ஜீன்சும் சேரட்டும்.. வரப்போகும் மனைவியின் நிமிர்ந்த தலையும் பிரெஞ்சும் பயத்தினை உண்டாக்கின.’

‘எங்கள் எல்லாருக்கும் அகதிக்காட்கிடைப்பதானால் அங்க (இலங்கையில்) சண்டை நடந்தேயாகவேண்டும். விமானங்கள் குண்டு வீச முகாம்களில் இருந்து செல்கள் யாருடைய தலையிலாவது விழுந்தேயாக வேண்டும். எவர் செத்தாலும் எங்களுக்குத் தேவை அகதிக்காட். இந்த அறுந்தவங்கள் சண்டையை நிப்பாட்டிப் போட்டு நிக்கிறான்கள்.’

‘முடல் பெட்டிக்கை ஒரேயொரு சாறியை வைத்துக்கொண்டு பனை வடலிக்கை இருந்தவனைக் காதுலித்துக் கலியாணம் முடித்து நாலாம் மாடியிலே அதுவும் பாரிஸில் கொண்டு வந்துவிட அவள் இப்போது பெண் விடுதலை பற்றிக் கதைக்கிறாள். உன்னை விட்டிட்டு இருந்தனெண்டால் எனக்குக் கூடக்காசு வரும்.’

பாரிஸ் கதைத் தொகுதியில் பதினைந்து சிறுகதைகளுள் என. அவற்றிலிருந்து அக்கதாசிரியர்களின் தாயக ஏக்கங்களையும் தாம் வாழ்கின்ற நாட்டின் வெறுப்புட்டும் கள நிலைமைகளையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. சிறுகதைகள் மானிட உணர்வுகளைப் பற்றிப் பேசினாலும் அவை இயங்குகின்ற களங்களைத் தத்ருபமாகச் சித்திரிக்க வேண்டும். அது ஒரு புனைகதையின் வெற்றியாக அமையும்.

‘அரியகுட்டி இந்த வீட்டை வாங்கியபோது அக்கம் பக்கமும் முன்னுமாக முன்று பிரெஞ்சுக் குடும்பங்கள் இருந்தன. இவர்கள் வீடு குடிபுகுந்து பால் காய்ச்சி அந்த முன்று நாள் கொண்டாட்டங்களும் முடிந்தபின் முன்று மாதங்களுள் அந்தக் குடும்பங்கள் முன்றும் கேட்ட விலைக்கு வீடுகளை விற்ற பின் வெளியேறின.

புகலிடக் கலை

இலக்கிய நிகழ்வுகள்

லண்டனில் நந்து
எஸ். செல்வராஜா

விம்பம் - குறுந் திரைப்பட விழா
(லண்டன் 20. 11. 2005)

லண்டனில் இயங்கிவரும் விம்பம் குறுந்திரைப்பட அமைப்பினரின் 2005ம் ஆண்டிற்கான குறுந்திரைப்பட விழா 20.11.2005 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 4.00 மணி முதல் லண்டன் லூஷியம் சிவன் கோவிலில் மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. தமிழகத் திலிருந்தும், ஈழத்திலிருந்தும், புகலிட நாடுகளிலிருந்தும் விழாவுக்கென அனுப்பிவைக்கப்பட்ட எராளமான குறுந்திரைப்படங்களிலிருந்து மொத்தம் 13 தமிழ்க் குறுந்திரைப்படங்கள் இவ்விழாவிற்காகத் தேர்வுபெற்றுள்ளன. இந் நிகழ்விற்கென இலங்கையிலிருந்து **கிச்சான்** என்ற திரைப்படம் தேர்வுபெற்றுள்ளது. அதன் இயக்குநரான திரு விமல்ராஜ் அவர்கள் இந்நிகழ்வில் நேரடியாகக் கலந்துகொள்ள வெனத் தாயகத்திலிருந்து வருகைதந்தார். கனடாவிலிருந்து You Two, Red Winter, அந்த ஒரு நாள், ஐயோ, அப்பாவி, ஆகிய 5 குறுந்திரைப்படங்களும், அமெரிக்காவிலிருந்து Brilliant, தனி ஒரு மனிதனுக்கு ஆகிய இரு படங்களும் தேர்வுபெற்றுள்ளன. தமிழகத்திலிருந்து இளமை, வந்தே மாதரம், அகரம், மழைநீர், Birth Day ஆகிய 5 குறுந்திரைப்படங்கள் விம்பம் குறுந்திரைப்பட விழாவுக்கெனத் தேர்வு பெற்றுள்ளன. இங்கு ஒளிபரப்பான 13 திரைப்படங்களின் கதைகளுள் 3 முதல் 35 நிமிடங்கள் வரையான காலங்களுக்குள் சொல்லப்படுகின்றன. விம்பம் குறுந்திரைப்பட விழா 20. 11. 2005 அன்று மாலை 4.00 மணிக்கு லண்டன் லூஷியம் சிவன் கோவிலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எஸ். அகஸ்தியர் 10வது ஆண்டு நினைவு தினமும், “எனக்கு மட்டும் உதிக்கும் சூரியன்” கவிதை நூல் வெளியீடும்
(லண்டன் 03. 12. 2005)

தாயகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து பாரிசில் வாழ்ந்து 08. 12. 1995இல் அமரத்துவமடைந்த முதுபெரும் ஈழத்து படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவான எஸ். அகஸ்தியர் அவர்களின் 10ஆம் ஆண்டு நிறைவுதினம் டிசம்பர் மாதம் 3ம் திகதி மாலை 5.30 மணிக்கு லண்டன் வெம்பிளியில் உள்ள Brent Town Hall இல் இடம்பெற்றது. பத்திரிகையாளர் திரு. மகாலிங்கசிவம் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாக பிரென்ட் நகரபிதா திருமதி படி லின் அவர்கள் கலந்து கொண்டார். அன்றையதினம், அகஸ்தியரின் மகளான நவஜோதி ஜோகரட்ணம் அவர்களின் “எனக்கு மட்டும் உதிக்கும் சூரியன்” என்ற கவிதைத் தொகுப்பு வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா, ஈ. கொன்ஸர்னர்ரன், இலக்கிய கலாநிதி இளவாலை அமுது, பிட்டர் ஜெகதாசன், நடாமோகன், ஆகியோரின் வாழ்த்துரைகளுடன் திரு. மு. நித்தியானந்தன், திரு. கி. அ. சச்சிதானந்தன், மாதவி சிவலீலன், மரியநாயகம் சாம் பிரதீபன், ஜெயரஞ்சனி குமரகுருநாதன், விமல் குழந்தைவேல், ஆகியோர் விமர்சனவுரையாற்றினர். “அகஸ்தியரின் ஆளுமை” என்ற தலைப்பில் ஈ. கோ. ராஜகோபால் அவர்களின் சிறப்புரையும் இந்நிகழ்வில் இடம்பெற்றது.

புதினம் சிறுகதைப் போட்டி 2005

லண்டனிலிருந்து 1995ம் ஆண்டு முதல் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் புதினம் பத்திரிகை தனது 10 ஆவது ஆண்டை விரைவில் சிறப்பாகக் கொண்டாடவிருக்கின்றது. இதையொட்டி உலகளாவிய தமிழ்ச் சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றினையும் புதினம் வெளியீட்டாளர்கள் ஒழுங்கு செய்திருக்கின்றார்கள். இலங்கை நாணயப்படி முதற் பரிசு 50 ஆயிரம் ரூபாவும், இரண்டாம் பரிசு ரூபா 20,000 மும், மூன்றாம் பரிசு 10,000 மும், பத்து ஆறுதல் பரிசுகள் தலா 2000 ரூபா வீதமும் ஒரு லட்சம் ரூபா இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்த நாட்டிலிருந்தும், எந்தத் தலைப்பிலும் சிறுகதை எழுதப்படலாம். தட்டச்சில் அனுப்புவதாயின் நான்கு பக்கங்களுக்கு மேற்படாமலும், கையெழுத்துப் பிரதியாயின் 8 பக்கங்களுக்கு மேற்படாமலும் சிறுகதைகள் அமைந்திருக்க வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அனுப்பப்படும் சிறுகதைகள் வேறெந்தப் பத்திரிகைகளிலோ பிற ஊடகங்களிலோ பிரசுரமாகியிருக்கக் கூடாது என்றும், மொழிபெயர்ப்பு, தழுவுவல் அல்லாத சுய கற்பனையில் உதித்த கருவாக இருக்கவேண்டும் என்றும், ஜனவரி 11ம் திகதிக்கு முன்னர் புதினம் அலுவலகத்திற்குக் கதைகள் அனுப்பிவைக்கப் படல் வேண்டும் என்றும் நிபந்தனை உள்ளது.

சிறுகதை எழுதுவதில் ஆர்வமுள்ள ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களை புதினம், No. 38, Moffat Road, London SW7 7EZ என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

பரிசுக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் 13 கதைகளும் புதினம் பத்திரிகையிலும் தனியானதொரு புதினம் பரிசுக்கதைத் தொகுப்பிலும் இடம்பெறும் என்று புதினம் ஆசிரியர் திரு ஈ. கே. இராஜகோபால் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்.

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகம் நாடகவிழா 2005

(லண்டன் 03. 12. 2005 சனிக்கிழமை)

தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகம், லூஷியம் தமிழ்ப் பாடசாலையின் ஆதரவுடன் வழங்கும் நாடகவிழா டிசம்பர் 3ம் திகதி சனிக்கிழமை

மாலை 6.30 மணிக்குத் தீயம் தொலைக்காட்சி, சன்ரைஸ் வானொலி ஆகியவற்றின் அனுசரனையுடன் லூஷியம் சிவன்கோவில் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இயக்குநர் க. பாலேந்திரா அவர்களின் நெறியான்கையில், மாவை நித்தியானந்தனின் அரசனின் புத்தாடை, ச. வாகதேவனின் காத்திருப்பு, செழியனின் பெருங்கதையாடல் ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் இந்நிகழ்வில் மேடையேற்றம் கண்டன. காணசாகரம் என்ற ஈழத்து மெல்லிசைப் பாடல் நிகழ்ச்சியும் இந்நிகழ்வில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது.

லண்டன் 17. 12. 2005

விமல் குழந்தைவேலின் குறளிக் குஞ்சன் சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியீடு

மண்ணும் மல்லிகையும், வெள்ளாவி ஆகிய நாவல்களையும், அசதி சிறுகதைத் தொகுதியையும் வழங்கிய விமல் குழந்தைவேல் அவர்களின் குறளிக் குஞ்சன் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலின் வெளியீட்டு விழா லண்டன் வோல்த்ரம்ஸ்ரோ, Forest YMCA மண்டபத்தில் பகல் 1.30 மணியளவில் றி. கொன்ஸ் ரன்ரைன் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது. சுனாமிப் பேரழிவு நிகழ்ந்து சில தினங்களிலேயே தாயகம் சென்று அம்மக்கள் அனுபவித்த வேதனையை உணர்ந்து தன் படைப்புகளினூடாகக் கொண்டுவரும் முயற்சியே இதுவாகும். றி. கொன்ஸ்ரன்ரைன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். நூல் வெளியீட்டுரையை நூலாசிரியரின் சகோதரியும் எழுத்தாளருமான ராஜேஸ்வரி பாஸுப்பிரமணியம் நிகழ்த்தினார். இந்நூலின் விமர்சனத்தை, சட்டத்தரணியும் இலக்கிய விமர்சகருமான எஸ். எம். எம். பஸீர், ஊடகவியலாளர் ரஜிதா சாம் பிரதீபன், தீயம் மு. நித்தியானந்தன், சேனன், இளைய அப்துல்லாஹ் ஆகியோர் வழங்கினர். இறுதியில் நூலாசிரியர் விமல் குழந்தைவேல் ஏற்புரை நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்ச்சியை ஒழுங்குசெய்த தேசம் சர்வதேச சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் த. ஜெயபாலன் அவர்கள் நன்றியுரையை நிகழ்த்தினார்.

அவுஸ்திரேலியாவில் 'ஞானம்' வசகரி வட்டம்

- ரஸராணி

அவுஸ்திரேலியா 'ஞானம்' சஞ்சிகை வசகரி வட்டத்தின் இலக்கியச் சந்திப்பு ஜனவரி 6 ஆம் திகதி எழுத்தாளர் முருகபூபதியின் இல்லத்தில் நடைபெற்றது.

இச்சந்திப்பில் 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரனும் அவரது மனைவி ஞானம் ஞானசேகரன், ஊடகவியலாளர் திருமதி சுவந்தரி சிவானந்தன், திருமதி சந்திரலேகா வாமதேவா (இலங்கையர்கோனின் மகள்) Dr. எஸ். ஏ. குணரட்ணம், கே. எஸ். சுதாகர், நல்லைக் குமரன் குமாரசாமி, செ. சிவசம்பு, கிருஷ்ணமூர்த்தி, காவலூர் இராஜதுரை ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

இணைய யுகத்தில் பல இணைய இதழ்கள் வெளியான போதிலும் சர்வதேச ரீதியாக தமிழ் கலை, இலக்கியப் பிரக்ஞையுள்ள வாசகர்களை இணைக்கக் கூடிய கருத்துப் பரிவர்த்தனை மேற்கொள்ளத்தக்க சஞ்சிகை ரூபமான இதழ்களின் தேவை கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து இச்சந்திப்பின் கலந்துரையாடலில் வெளியானது.

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வெளியாகும் 'மல்லிகை' தொடர்ச்சியாக சில ஆண்டுகளாக தங்குதடையின்றி வெளியாகும் 'ஞானம்' என்பனவற்றின் வாசகர் வட்டம் இப்பொழுதும் இலங்கைத் தேசத்திற்குள்ளேயே முடங்கிவிட்டது.

இவற்றுக்கு வெளிநாடுகளில் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியளவு சந்தாதாரர்களும் வாசகர்களும் தான் இருக்கின்றனர் என்ற கசப்பான உண்மையை சீரணித்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

விடுமுறைக்காலங்களில் இலங்கைக்கு வந்து திரும்பும், புலம் பெயர்ந்தவர்களில் ஒரு சிலரே இலக்கிய ஆர்வம் மிக்கவர்கள் என்ற உண்மையையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்தச் சிலர் மூலம் கிடைக்கும் ஈழத்து இதழ்கள் வெளிநாட்டு வாசகர்களின் தேவைக்கு போதுமானதல்ல.

இதனைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று முருக பூபதி சொன்னார்.

ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அவுஸ்திரேலியா கனடா போன்ற நாடுகளிலும் முன்னர் வெளிவந்த பல இதழ்கள் மறைந்துவிட்டன. ஒரு காலகட்டத்தில் அறுபத்திற்கும் அதிகமான இதழ்கள் வெளியாகின.

மேற்குறித்த நாடுகளில் ஆண்டு தோறும் இலக்கியச் சந்திப்புகள் பெண்கள் சந்திப்புகள், எழுத்தாளர் விழாக்கள், இலக்கியக் கூட்டங்கள், நூல் வெளியீடுகள், தமிழ் விழாக்கள் நடந்து கொண்டு தானிருக்கின்றன.

இங்கெல்லாம் தமிழ்தான் பேசப்படுகிறது. பெரும்பாலும் ஈழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்கள் தான் இந்த நிகழ்வுகளின் அமைப்பாளர்களாகவும் முக்கிய பங்காளர்களாகவும் விளங்கின்றனர்.

இவற்றிற்கு வருகைதருவதும் பெரும்பாலும் ஈழத்தவர்கள்தான் எனினும் இவர்களிடம் ஈழத்து கலை இலக்கிய இதழ்கள் குறித்து போதியளவு பரிச்சயம் இல்லை. சில எழுத்தாளர்கள் மாத்திரமே ஈழத்து இதழ்களுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர்.

இந்நிலைமை முற்றாக மாறவேண்டுமானால் ஞானம், தீவிரமாக செயற்பட வேண்டியுள்ளது.

ஈழத்தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இருந்தெல்லாம் ஞானம் இதழுக்கு எழுதிக் கொண்டிருப்போர் தாம் வாழும் நாடுகளில் அதனை ஏதேனும் வழியில் அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்று ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரன் கேட்டுக் கொண்டார்.

'ஞானம்' இதழை சர்வதேச மாசிகையாக மாற்றவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம்.

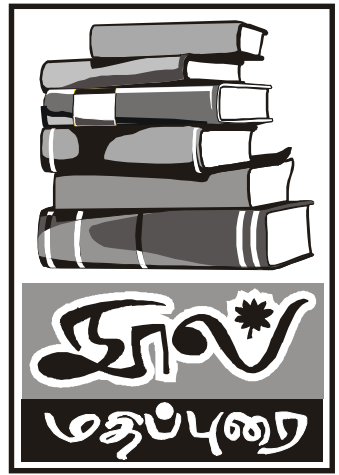

நூல் : ரங்கநாயகியின் காதலன்
[குறநாவல்]
ஆசிரியர் : தம்பலகாமம் க. வேலாயுதம்
வெளியீடு : ஈழத்து இலக்கியச் சோலை
21, ஓளாவையார் வீதி, திருகோண
மலை
விலை : ரூ 100/=

“நூலம் வாழுகின்ற இந்தச் சமகால பிரச்சினைகளுக்குள் எமது மண்ணின் பெருமைகள் சூழ்ச்சிகளின் ஓட்டத்தில் மழுங்கடிக்கப்படவும், மறைந்து மறக்கடிக்கப்படவும் செய்ய முயற்சிகள் எத்தனித்துப் பாய்கின்ற சூழலில், பழம்பெரும் வரலாற்றைக் கொண்ட தம்பலகாமம் மண்ணின் பெருமைகளை சரித்திர ஆதாரங்களுடன் கற்பனை வடிவங்களினூடாக நிலைநிறுத்தும் அரு முயற்சிதான் இந்த ‘ரங்கநாயகியின் காதலன்’ குறநாவல் என்றும் “தம்பலகாமத்தின் பெருமைக்குரிய குடமுருட்டி ஆறுதொடக்கம் உதயனை யானை போட்ட கல் வரையிலான சரித்திர முக்கியத்துவம் கொண்ட வரலாற்றை நூல் ஆசிரியர் ஆவணப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றார்.” என்று ஆனந்தா இராஜேந்திரம், அணிந்துரையில் கூறியுள்ளார்.

அரசன் ஆண்டவனாகக் கருதப்பட்ட அரசியல் வரலாற்றுக் காலத்தில், அவன் சாதாரண குடிமகனுடன் ஒன்றிணைவதைத் தடுக்க தடுப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்த காலகட்டத்தில் நாட்டுக்காகவும் குடிமக்களுக்காகவும் அர்ப்பணிக்கப்படுவதுதான் அரசுலத்தவரது கடமை என்று வலியுறுத்தப்பட்டிருந்த காலகட்டத்தில் சாதாரண குடிமகன் முதற்கொண்டு அரசு குடும்பத்தவரது தனிமனித ஆசைகள், உணர்வுகள்

எப்படியெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டன என்பதை குறநாவலின் முக்கிய கதாபாத்திரங்களாகிய உதயன், ரங்கநாயகி மூலம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஒரு பெண் சுதந்திரமுள்ளவளாக வாழ வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தனது உள்ளார்ந்த ஆதங்கத்தை ரங்கநாயகி வாயிலாக உலாவரவைத்து மகிழ்கின்றார் ஆசிரியர்.

ஆக்க இலக்கியத் துறையில் புனைகதை வகை சாதாரண மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்து விடக்கூடிய ஒரு இலக்கிய வடிவமாகும். அந்த வகையில் காலத்தின் பண்பாடு, வாழ்க்கை முறைகள் மற்றும் சமூக அசைவியக்கம் என்பவற்றை மிக எளிய நடையில் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் எடுத்துக் கூறும் புனைகதை வடிவமான குறநாவலினூடாக மிக எளிமையான முறையில் அக்கால இலக்கியப் பேச்சு வழக்கு நடையில் ஆசிரியர் ‘ரங்கநாயகியின் காதலன்’ ஊடாக வெளிப்படுத்தி அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார் என்று அணிந்துரை வழங்கிய வல்வை ந. அனந்தராஜ் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

போர்வீரன் ஒருவனுக்கும் ரங்கநாயகி என்ற சாதாரண குடும்பப் பெண்ணுக்கும் இடையிலான காதல் கதையாக இருந்தும், ரங்கநாயகியின் காதலை உணர்வுபூர்வமாக இக்குறநாவல் ஊடாக வளர்த்துச் சென்று இறுதியில் வாசகர்களின் நெஞ்சங்களை கனிதி

யுற் செய்யும் வகையில் கதையை முடித்து அவளது வரலாற்றை தம்பலகாமம் ஆதி கோணேசர் ஆலயத்துடன் முடித்து வைப்பது முத்தாய்ப்பாய் அமைந்துள்ளது.

‘ரங்கநாயகியின் காதலன்’ என்ற கதையில் உண்மை இருக்கிறது. உதய குமாரனை கல் நெருக்கம் என்ற இடத்திலேயேயானை தாக்கியது. அந்த இடம் உதயனை யானை போட்ட கல் நெருக்கம்’ என்றும் இப்பொழுது அழைக்கப்படுகின்றது. இவ் விபரங்கள் வரலாற்றுடன் தொடர்புடையவை என்று நூல் ஆசிரியர் தனது உரையில் முத்தாய்ப்பு வைத்துள்ளார்.

இந்நூலாசிரியரின் ஆக்கங்கள் அதுவும் இவரது சொல்லும் செயலும் என்னும் முதலாவது கதை குமுதம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகியது. காலச்சுடர், ஆத்மஜோதி ஆகிய சஞ்சிகையிலும் சுதந்திரன், வீரகேசரி, மித்திரன், தினமணி, சிந்தாமணி போன்ற பத்திரிகையிலும் வெளி வந்துள்ளன. ‘ரங்கநாயகியின் காதலன்’ நூலுரூபப் பெறுவதற்கு பணியாற்றிய கலாவினோதன் த. சித்தி அமரசிங்கம் இந்நூலை தனது இருப தாவது வெளியீடாகத் தந்துள்ளார். காலத்தின் தேவை கருதி இந்நூலை எல்லோரும் வாங்கிப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தெரிவித்தே ஆகவேண்டும்.

-திருமலை அருந்தவன்.

நூல் : எனக்கு மட்டும் உதிக்கும் சூரியன் [கவிதைத் தொகுதி]
 ஆசிரியர் : நவஜோதி ஜோகர்ட்னம் (இலண்டன்)
 விலை : ரூ 350/=

புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கிய முயற்சிகள் பரவலாக நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இக்கால கட்டத்திலே, திருமதி நவஜோதி ஜோகர்ட்னம் என்ற படைப்பாளி இலண்டன் மாநகரில் வாழ்ந்து கொண்டு எனக்கு மட்டும் உதிக்கும் சூரியன்’ என்னும் கவிதைத் தொகுதியை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். “நான் என்னுடைய கவிதை களோடும், வாழ்வோடும் பின்னிப் பிணைந்தவன்” என்று கூறும் ஆசிரியர், தந்தை அகஸ்தியர் இலக்கியத்தில் தடம்பதித்த முற்போக்கு எழுத்தாளர். “எனது ஆத்ம கருதிக்குள் இசைத்துக் கொண்டிருக்கும் அவரது இலக்கியத்தைவிட்டு எனது இலக்கியத்தை பேசமுடியாது என்பது யதார்த்தமான உண்மை.” இது அவரின் உள்ளக் கிடக்கை. முற்போக்கானதா? “உலகம் மாறுதல் களோடு புரண்டு எழும்புகிறது. எனது குடும்பம் – எனது சமூகம் – எனது நாட்டு மக்கள் – அவர்களின் துன்ப துயர வேதனைகள், சோதனைகள், போராட்டங்கள், உயிர் இழப்புக்கள், எதனையும் நான் நேராகக் காணாதவன். புலம் பெயர்ந்து இருந்து கொண்டு என்னுடைய நாட்டு மக்களின் வேதனையை எனதாக்கிக்கொண்டவன். எனது மன அவசரத்தின் உணர்வுகள் கவிதைகளாகிப் பிறந்து எழுந்தன.” என்று தனது நேருரையில் ஆசிரியர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். உலகம் எங்கும் எழுந்து நாட்டு மக்கள் சிதறி குமுறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல விதமான பிரச்சனைகளுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பிரச்சனைகள் அதிகம். குறிப்பாகப் பெண்களின் பிரச்சனைகள் என்மனதைக் குடைவதுண்டு என்கிறார் ஆசிரியர். அதே வேளை நம் நாட்டு பெண்கள் விதைவைகளாக இருக்க இடமின்றி, உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி மன நோயாளிகளாக வாழ்வழிபின்றி இருப்பது தெரியவில்லை.

“நடு இரவில் எனக்கு மட்டும் சூரியன் உதிக்கிறான் சூரியன் உதிக்கும் பொழுது இருள் தோன்றுகிறது. என்ற அவர்வரிகள் மனக்கண்முன் தோன்றி நிற்கின்ற உலகைக் காட்டமுனைவதாக அமைந்துள்ளது. வீரப்பெண்ணே! என்ற கவிதையில்... “என்னுடல் நரம்புகளும் உன் மூச்சுக்களும் ஊனமாய் வடிந்து நுதாயம் ஒலிக்குதடி! நரம்புகளும் மூச்சுக்

களும் ஊன நிலையால் நாதமாகின்றன என்கிறார். இதுவா காதல்? கவிதையில் பூரண சந்திரனை ராகு விழுங்குவதுபோல் எப்படி நடந்திருக்கும் என்று கேட்கவைக்கிறது. மூட நம்பிக்கை அற்றவனாக.

“வாழ்வின் இடைநடுவே
வழிமறிக்கின்ற சரிவுகள்
தாக்கங்களுடன்
தவிக்கின்ற மனசு
தாங்காமல் ஏற்படுகின்ற நோவுகள்”

வாழ்க்கையில் சரிவுகள், தாக்கங்கள், தவிப்புகள், நோவுகள் எம்மக்களைவிட்டு எப்பொழுது நீங்கும்? இருட்டை முறித்தாலா? கேட்கத் தூண்டுகிறது. ‘என் கண்களை விரும்பியவன்’ என்ற கவிதையிலே காதலுக்கு கண்ணில்லை என்று சொல்லவந்தாரா? அல்லது எதுவித வேறுபாடும் காட்டக்கூடாது என்று எண்ணினாரா? சொல்வதைக் கேட்டுத்தான் பார்ப்போமே!

“தனிமனிதனின் சுயநலம்
எனக்குள் புதிய வேகம்
ஜாதியும் சமயமும்
உயர்வும் தாழ்வும்
உலகில் அகண்டமாகப் பார்த்திருக்கிறது
இதற்குள் உன் காதல்
அமிழ்ந்திருக்கிறது.”

சிந்திக்கத்தூண்டுகிறது. புரிந்துகொள்ள மறுக்கின்றது. என்செய்வோம்.

துயரங்கள் துயரமாகி
உறக்கமின்றி... மனம் சிலித்து
பெருமூச்சு செறிந்து கொண்டே
சூரியோதயம் வரை
விழித்துக் கொண்ட இரவுகள்
இப்படித்தான் அவர்களும் இருப்பதுண்டு
ஆனால் அவர்கள் பைத்தியங்கள்...

மாறுதல்கள் காணத் துடித்தேன் ஆனால்...
‘மாறுதல்கள் என்பதே மாறாத தத்துவம்’ என்றார்.
புகுந்த நாட்டின் தத்துவங்களுடாக முற்போக்கு மூத்த எழுத்தாளரின் (அகஸ்தியர்) தத்துவக் கோட்பாடுகளைத் தேடுகின்றேன். தேடுகின்றேன். இருந்தும் இந்நூலாசிரியர் தொலைக்காட்சி நிகழ்வுகளில், பத்திரிகைகளில், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த தனது ஆக்கங்கள் யாவற்றையும் தொகுத்து எனக்கு மட்டும் உதிக் குயிருயர்

என்ற நூலைத் தந்துள்ளார். சிறுகதை, கவிதை போன்ற இலக்கிய முயற்சிகளிலும், கலை நிகழ்வுகளிலும் தந்தைவழி நின்று முற்போக்கை முன் நிறுத்துவார் என எதிர்கொள்வோம்.

-பாரதியான்

நூல் : அந்தப் பெளர்ணமியில்
[கவிதைத் தொகுதி]
ஆசிரியர் : பாத்திமா நம்ஸ்ரியா
வெளியீடு : பேசும் பேனா - பேருவளை
விலை : ரூ 100/=

“மகாகவி பாரதியாரின் வரவின்பின், கவிதை மரபில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது பேசும் மொழி முக்கிய இடம் பெற்றது. இந்த மரபுமாற்றம் ஒரு புரட்சியாக எழுந்ததால் புதுக்கவிதைப் பிறப்புக்கு இடமளித்தது. இன்றைய கவிதைப் போக்கில் அரசியல், சமூக விஞ்ஞானம், கலை, ஊடகத் துறை யாவும் உட்புகுந்துள்ளதைக் காணலாம். புதுமையாகவும் நுணுக்கமாகவும் வித்தியாசமாகவும் தொனிக்கும் கவிதைகள் தான் வாசிப்பவருக்கு இதமளிக்கும். அனுபவத்துள்ளடைந்தவை, தூரே நின்று பார்ப்பவை, கேள்வியால் உணரப்பட்டவை கவிதையாகும் போது, பல்வித மாற்றமடைவதைக் காணலாம். இம்மாற்றங்கள் யாவற்றுள்ளும் பொருள் பொதிந்து நிற்கும். இவ்வழியில் நிமிர்ந்து நிற்கும் ஒரு கவிதைத் தொகுதி தான் - அந்தப் பெளர்ணமியில்” என்று இலங்கையில் முற்போக்கு மூத்த கவிஞர் ஏ. இக்பால் தனது கருத்துரையில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். எழுத்துக்கள் வெறுமனே எழுத்துக்களாக இருக்கக்கூடாது.

அவை கருத்துள்ள தாகவும், உயிரோட்டமுள்ள தாகவும் இருக்கும்போதுதான் அந்த எழுத்துக்கள் தனிச்சிறப்பையும் மதிப்பையும் பெறுகின்றன. எனக்கு இறைவன் வழங்கிய இந்த ஆற்றலை என்னால் முடிந்தவரை ஊனமாகிப்போன சமுக்கத்தின் உண்மைக் குரலாகவும், உயர்ச்சிக் குரலாகவும், ரணப்பட்ட இதயங்களுக்கு ஒத்தடமாகவும் அமைய வேண்டும்.” என்ற நோக்கத்தின் பால் நின்று றம்ஸியா இக்கவிதை நூலைத் தந்துள்ளார். இந்நூலில் ஆசிரியர் பன்னிரண்டு கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

“இந்த நல்ல பயிரின்
உரமாகிய உனக்கு
என் பேனா மை
கொண்டு
சில துளிகள்

அன்னைக்காக அவர் யார்த்த சில துளிகள் தாய்மையை அதன் தியாகங்களை எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன.

நல்ல ஓவியம் என்ற கவிதையில் நட்பின் சிறப்பைக் கூறவந்த ஆசிரியர்

“அடிமைப் படுத்தல்
இல்லாத எம்
நட்பு

சுதந்திரமானது”
என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“என் இதய
வடுக்களில்
எண்ணங்கள்
வங்கக் கடலாகிறது”

கவிதைப் பயணத்தின் முடிச்சுக்களுக்கு முகம் கொடுக்கப்படுகிறது.

எங்கள் படுக்கைப்
பாயை விரித்தால்
என்ன அதிசயம்
வெளியுலகம் நன்றாகத் தெரியும்.

எங்கள் இலட்சியங்கள் வறுமை முடிச்சுக்களால் நொறுக்கப்படுகின்றன என்கிறார் ஆசிரியர். அந்தப் பெளர்ணமியில்.....

“வாக்க பேதம்
இன பேதம்
எல்லாமும்
அந்த பிரளயத்தின் மூன்
காணாமல் போயின.

மேலும் ஒரு கல்லாகிவிட...., சமாதான சமிக்ஞைகள், நாளைகளின் நம்பிக்கை, நேசிப்புக்கள் நேர்மையானால்..., எனக்கான உயிர், நல்ல வரம், வலிமை கொடு என்ற தலைப்புகளில் அழமான கருத்துப் பொதிந்த கவிதைகளை றம்ஸியா தந்துள்ளார்.

“எழுத்துத் துறையில் இளந்தளிரான இவரை உரமூட்டி வளர்த்துவிடுவது இலக்கிய உலகின் தார்மீகப் பொறுப்பாகும்” என்று திரு. எம். எஸ். எம். மிஸ்வர் அறிமுக உரை தந்துள்ளார்.

சிந்திக்கத்தூண்டும் தனது உள்ளக் கிடைக்கைகளை தன் ஆற்றல்மிகு கவிவளத்தால் எழுத்தியம்பி நிற்கின்ற இளங்கவிஞர் றம்ஸியா தொடந்தும் ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பில் தடம்பதிப்பார் என எதிர்பார்க்கின்றோம். அவரின் இலக்கியப்பணி தொடர வாழ்த்துகின்றோம். வாழ்க்கையை நல்ல கலையாக்கு!

-த. சீவா

நந் : அரை நிமிட நேரம்
[கட்டுரைகள்]
ஆசிரியர் : திருமதியோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
வெளியீடு : பாரதி பதிப்பகம் (யாழ்ப்பாணம்)
விலை : ரூ 160/=

ஆக்க இலக்கியத்துறையில் நாலு தசாப்தங்களாக எழுதிவரும் சி. யோகேஸ்வரி முப்பது கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய 'அரை நிமிட நேரம்' என்னும் தொகுதியை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். சிந்தனை வளர்ச்சி, அநுபவமுதிர்ச்சி, ஒருவகை நனைவோடை உத்தி என்பவற்றின் பால்நின்று தனது கட்டுரைகளை ஆசிரியர் தந்துள்ளார்.

இக்கட்டுரைகள் யாவும் ஞானசக்தியில் தொடராக வெளிவந்து தற்பொழுது நூலாகப் பெற்றுள்ளது.

“மனம் எப்படியெல்லாம் மனிதனை ஆட்டுவிக்கின்றது என்பதையும் அவ்வலைகளைக் கட்டுப்படுத்த மனிதன் படுகின்ற அவஸ்தைகளையும் இவை பேசுகின்றன. தீய பழக்கங்களிலிருந்து விடுபட ஏங்கும் மனிதன் அதே வேளை அவன் மனம் புகழ், பணம் என இன்னொரு பக்கம் சார்ந்து செல்வதையும், அது இவற்றினும் மோசமான விளைவுகளைத் தரும் என்றும் இவரது கட்டுரைகள் பேசுகின்றன. அல்வகையில் தனக்குத்தானே செய்யும் எச்சரிக்கைகளாக ஆசை வலைக்குள் அகப்பட்டு உழல்கின்ற மனிதனைக் கடிவாளமிட்டு ஒரு நிலைப்படுத்திக் கட்டுக்குள் கொண்டு வரத்துடிக்கும் மனித உணர்வுச் சித்திரங்களாக இந்நூலிலுள்ள படைப்புக்கள் அமைந்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. இன்றைய உலகில் முதன்மைப் படுத்தப் பட்டுவரும் உளவியல் குறித்த கருத்தாடல்கள் இங்கு தன்னனுபவ வெளிப்பாட்டு உணர்வுத் தளங்களினூடாக வெளிப்பட்டுள்ளமை முக்கிய அம்சமாகும். தரவுகளைச் சீராகத்தொகுத்து, அவற்றை வகைப்படுத்தி அவற்றினூடாக அரிய பல கருத்துக்களை இந்நூலாசிரியர் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளமையானது அவருடைய ஆழமான வாசிப்பினையும் ஆய்ந்தறி திறனையும் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.” என்று திருமதி சுகந்தினி சிறீமுரளிதரன் தன் அணிந்துரையில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“எழுத வேண்டுமென்ற தேடலில் எனக்குப் பெரும்பயன் கிடைத்தது. இந்த அவசரயுகத்தில் எல்லோரும் வாசிப்பதற்கேற்ற எளிய நடையில் சிறிய கட்டுரைகளை எழுதுவதே நல்லதென என் மனம் நினைக்க அனைத்துக் கட்டுரைகளையும் சிறியனவாகவே எழுதினேன்” என்று கூறும் நூலாசிரியர் ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகையில் சிறுவர் பகுதியான வளர்மதியில் ஆரம்பகால எழுத்தாளராக இருந்து இன்று ஆழத்தடம் பதித்துள்ளார்.

“இந்த யுத்த யூமியில் முதல் நாளிருந்த மாடிவீடுகள் அடுத்தநாள் மண்மோடாவதையும், சேர்த்த பொருள் சிதைந்து போவதையும் கண் கூடாகப் பார்க்கிறாய், இந்த நிமிடம், அதிகாரம் செலுத்தும் பணக்காரன் மறுநிமிடம் மறந்து

தழுவிக்கொள்ள அவனது பணம் யாருக்கோ வாகப் போகிறது” எனது ஆசைகள் அகலாது என்று கூறிய விடயங்கள்.....” நான் என்ன கொண்டுவந்தேன் எடுத்துச் செல்வதற்கு” என்ற கீதை உபதேசமும், “எப்போ முடிந்த காரியம்” என்ற யோகர் சுவாமிகளின் தத்துவக் கருத்தும் உள்வாங்கப்பட்டதாக உணர முடிகிறது. ‘வேடம் போடாதே’ என்ற கட்டுரையில்.....” உன்னையே நீயே ஆராய்ந்து பார். பெயருக்காக, புகழுக்காக, பட்டத்திற்காக, பதவிக்காக நீ செய்யும் குற்றங்களை மறைப்பதற்காகத் தானே வேடம் போட்டு ஏமாற்றுகின்றாய்” இதைத்தான் தத்துவமேதை சோக்கிரிடீஸ் “உன்னையே நீ அறிவாய். கீர்த்தி புவனம் அறியாததல்ல அதற்காக இங்கிருக்கும் கீறல்களை மறைத்துவிட முயல்வது புண்ணுக்கு புணுகு தடவும் வேலை யைப் போன்ற தனது. நாற்றமெடுத்த சமுதாயத் தீவை நறுமணம் கமழ்விக்க அழைக்கிறேன் என்று அன்று கூறினார். திருடனாய் பார்த்து திருந்தாவிட்டால் திருட்டை ஒழிக்கமுடியாது” பட்டுக்கோட்டையார் சொல்லிச் சென்றார்.

இன்றுவரை மனிதன் திருந்தினானா? என்றால் இல்லையென்றே பதில்வரும். மனித மனங்கள் வயப்படும்வரை நாம் எழுதிக்கொண்டே இருப்போம்.” என்று நூலாசிரியரின் மனம் கூறுவது எமக்கும் கேட்கிறது.

- நல் : அம்மாவின் ஆலோசனைகள் [சிறுவர் இலக்கியம்]
 ஆசிரியர் : ருபரணி ஜோசப்
 வெளியீடு : மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் [கண்டி]

FF முத்தில் சிறுவர் இலக்கியங்களின் தேவை முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்ற காலகட்டத்தில் எழுத்தாளர் - ஆசிரியர் ரூபராணி ஜோசப்பின் அம்மாவின் ஆலோசனைகள்' என்னும் சிறுவர் இலக்கிய நூல் வெளிவந்துள்ளது. ஏற்கனவே இவர் எழுதிய 'ஏணியும் தோணியும்' என்னும் சிறுவர் இலக்கிய நூல் 1996 ஆம் ஆண்டுக்கான தேசிய சாகித்திய விருது பெற்றது ஈண்டு கவனிக்கற்பாலது. ரூபராணி ஜோசப் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என்று பல்வகை ஆக்க இலக்கியத்துறையில் தடம்பதித்தவர். இவருடைய பல படைப்புகள் இலங்கைப் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தமையை வாசகர்கள் நன்கறிவர்.

இவரது முதல் நூலாகிய 'ஏணியும் தோணியும்'; தொடர்ந்து இரண்டாவது நூலாக 'ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்து மத்திய மாகாண சாஹித்யப் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டது. 'இல்லை இல்லை' என்ற இவரது நாடக நூல் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சாஹித்யப் பரிசினைப் பெற்றது. இவர் எழுதிய நான்காவது நூலாகிய 'ஒரு தாயின் மடியில்' என்னும் குறுநாவல் மத்திய மாகாண சாஹித்யப் பரிசினைத் தனதாக்கிக் கொண்டது. நோர்வே தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய உலகச் சிறுகதைப் போட்டியில் 'இடப்பெயர்வு' என்ற இவரது சிறுகதை முதற்பரிசினைப் பெற்றது.

கலாபூஷணம் ரூபராணி ஜோசப் அவர்கள் 'விஜய்' பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதிவந்த சிறுவர் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'அம்மாவின் ஆலோசனைகள்' என்ற சிறுவர் இலக்கியத்தைத் தந்துள்ளார். இந்த நூலுக்கு மக்கள் கலை

இலக்கிய ஒன்றியத் தலைவர் திரு. இரா. அ. இராமன் பதிப்புரை வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார். முன்னுரையில் 'விஜய்' பத்திரிகையில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்தமைபற்றிய நிலைப்பாட்டை இரா. சடகோபன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"நம்மைச் சுற்றி இயற்கை வளங்கள் நிறைந்துள்ளன. அவற்றை அறிவது ஆரோக்கியமானது அவசியமானது, மனிதவாழ்க்கைக்கு இவை எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை மறந்துவிடுகிறோம். நாம் அற்பமானவை என்று எண்ணுவன எவ்வளவு பயனுள்ளமை, உபயோகமானவை என்பதை 'அம்மாவின் ஆலோசனைகள்' மூலம் விளக்கி நிற்கின்றார்" நூல் ஆசிரியர். 'சூரியன் வராவிட்டால்', 'கத்தியும் புத்தியும்', 'முயற்சித்தால் உண்டு நன்மை', 'தென்னையும் நன்றியும்', 'பூட்டும் திறப்பும்', 'மழை வேண்டாமா, நா காப்போம்', 'கடிகாரம் காட்டுவதென்ன?', 'ஊசியும் நூலும்', 'கொடுத்தால் இன்பம்', 'நான்தான் பெரியவன்', 'தண்ணீர் தண்ணீர்' 'காயா பழமா', 'ஐயோ நெருப்பு', 'காற்றே நீ வீசாயோ', 'முதுமைக்கு மரியாதை' 'வாசிப்போமா', 'உப்பு! தப்பல்ல' சண்டையா சமாதானமா, ஆகிய தலைப்புக்களில் சின்னச் சின்னக்கதைகளை இந்நூலில் சிறுவர்களுக்காகத் தந்துள்ளார்.

"அதிகரித்த மனித செயற்பாடுகளினாலே நாளுக்குநாள் நலிவடைந்துவரும் இயற்கை வளங்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு சிறுவர்களுக்கான நூலொன்றைப் படைத்திருப்பது சாலச் சிறந்ததே" என்று பேராசிரியர் எம். சின்னத்தம்பி தனது அறிமுக உரையில் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளார். இலக்கியச் செல்வி ரூபராணி ஜோசப்பின் பணிதொடர வாழ்த்து கின்றேன்.

-சிவ சுந்தர்

வாசக அன்பர்களே!

ஞானம் பிரதிகளை நீண்டகாலமாகப் பலருக்கு இனாமாக அனுப்பி வந்தோம். ஞானம் சஞ்சிகையின் எதிர்கால நன்மை கருதி இனிமேல் இவ்வாறு பிரதிகளை இனாமாக அனுப்ப இயலாத நிலையில் உள்ளோம்.

சந்தாதாரர்களுக்கு மட்டுமே ஞானம் சஞ்சிகை அனுப்பி வைக்கப்படும். சஞ்சிகையைப் பெற விரும்புவவர்கள் தயவு செய்து சந்தாதாரராகச் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

வாசகர் பேசுகிறார்

அன்பார்ந்த ஞானம் ஆசிரியருக்கு ! முதற்கண் வணக்கம்.

ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை 66, 67 என் கரங்களுக்கு எட்டியது. அட்டைப்பட அதிதி கலாபூஷணம் கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களைப்பற்றிய பல விடையங்கள் தாங்கிய கட்டுரை எனக்கு அவர் மேல் கொண்டுள்ள மதிப்பை மேலோங்கச் செய்துள்ளது. அவர் முற்போக்கு விமர்சகர். எங்கிருந்தாலும் அவரை மறக்க முடியாது. ஞானம் ஆசிரியரின் நலிவுற்றுச் செல்லும் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கிய முயற்சிகள் என்ற கருத்தை முழுமையாக என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இங்கு வந்ததும் எம்மவர்களுடைய செயற்பாடுகள் எவ்வளவு தூரம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்துகோலாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். “முதன்மை இடத்தில் 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் கார்ல் மார்க்ஸ் என்னும் கட்டுரையில் தெரியாத விடயங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். ‘சரஸ்வதி’ என்ற சிங்களச் சிறுகதை மலையகத்தை – என்னை நினைத்தும் பார்க்க வைக்கின்றது. ஜெயகாந்தன் கதைகளை வாசித்திருக்கின்றேன்; இன்று ஏன் இப்படி மாறி விட்டாரோ? ‘கொக்கிளாய் மாமி’ பரிசுக் கதைத் தொகுதி கண்டேன்; பல புதிய எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களை தரிசிக்க முடிந்தது. எமது உறுரில் ‘ஞானம்’ கலந்துரையால் நடைபெற்றதை அறிந்து மகிழ்ச்சி, 67ஆம் இதழின் அட்டைப் படம் யாழ் மக்களின் ஏக்கப் பெருமூச்சை சித்தரிப்பதாக வரையப்பட்டதுபோல் உணர முடிகின்றது. லண்டனிலிருந்து திருமதி நவஜோதி யோகரட்ணம் எழுதிய ‘மம்மி அந்த அக்கா பாவம்’ என்னும் சிறுகதை நம்நாட்டு சுதந்திரக் காற்றையும் இலண்டன் வாழ்க்கையும் எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன. ‘இயங்குவதை இடை நிறுத்தல் இயலாது’ என்ற கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களின் கவிதை வரிகள் ஒவ்வொன்றும் சிந்திக்க வைக்கின்றன. நீர்வை பொன்னையன் ஐயா அவர்களின் ‘ஜென்மம்’ சிறுகதைத் தொகுதியின் விமர்சனத்தைப் படித்தேன். அதை எழுதிய அ. முகம்மது சமீம் அவர்களின் அறிவு முதிர்ச்சியின் ஆற்றலைக் கண்டேன். திரு. அ. முகம்மது சமீம் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் வழிவந்தவர் என்ற விபரம் அறிந்து மகிழ்ந்தேன். முதல் கவின் மடல் கண்டேன். ‘உறிஞ்சும் கூட்டம்’ மலையகத்தின் யதார்த்தத்தை மொழிவரதன் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

‘அலறும் ஆத்மாக்கள்’ என்ற கவிதையில்.....

“பாவம் இந்தக் கூலிகள்

படும் அவஸ்தை

சொல்லி மாளாது”

என்ற நாச்சியாத்தீவு பர்வீன் உண்மையின் குமுறல்களைத் தந்துள்ளார்.

குடும்பப் பெண்கள் உயர்கல்வியைத் தொடரும்போது ஏற்படும் துன்பங்களை சித்தரிப்பதாக திருமதி ராணி சீதரன் அவர்களின் கவிதை கண்டேன். “இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்பதற்கு அமைய உரியகாலத்தில் கல்வியை மேற்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் வற்புறுத்தப்பட்டதாக எண்ணுகின்றேன்.

கவின் நாடு உலகில் மிகவும் அழகானநாடு என்று கேள்விப்பட்டிருந்தேன். இங்கு வந்தபிறகுதான் அதன் உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டேன். மிகவும் அழகான நாடுதான். இங்கு எம்மவர்கள் கணிசமான அளவு வாழ்வதாகத் தெரிந்துகொண்டேன். அவர்கள் எமது மொழி, கலாசாரம், கலை, இலக்கியம் என்பவற்றில் மிகவும் பற்றுள்ளவர்களாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இங்கு நாட்டிய நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள், புகைப்படக்காட்சிகள், சஞ்சிகை நூல் வெளியீடுகள் பல நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் எம்மவர்களுடைய வியாபார நிலையங்களும் இங்குள்ளன. வேண்டிய பொருட்கள், அத்துடன் சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகளையும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வசதிகள் இருக்கின்றன. இங்கு இசை நூல்கள் கல்லூரிகளும், தமிழ் பிள்ளைகளுக்கும்

கல்வி புகட்டும் நிலையங்களும் இருக்கின்றன. அத்துடன் கவில் மக்களும் இங்கு நடைபெறுகின்ற கலைநிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றி உற்சாகமூட்டுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

- மதனமோகன், கவிற்சலாந்து

*****

ஆசிரியர்; ஞானம்

ஈழத்திலக்கியத்தில் சிறு சஞ்சிகை வரலாற்றில், மல்லிகைக்கு அடுத்ததாக நீண்ட பயணத்தில் வெளிவரும் ஞானம் இதழும் தரமாகவும், தனித்துவமாகவும் துவங்குகிறது. அமரர் சுந்தர ராமசாமி எனும் ஆளுமை தொடர்பான கட்டுரை, சிங்களச்சிறுகதையின் மொழி பெயர்ப்பு உள்ளிட்ட படைப்புகள் அத்தனையும் எனது அவதானத்தை ஈர்த்தது. கவிஞர் ஏ. இக்பால், கவிஞர் செ. குணரத்தினம், நாச்சியா தீவு பர்வீன் ஆகியோரின் படைப்புகள் (கவிதைகள்) அருமை.

அநுராதபுரம் போன்ற சிங்களப் பிரதேசங்களில் இருந்து இலக்கியம் (தமிழ்) செய்யும் ஆர்வலர் களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக, நாச்சியாதீவு பர்வீனின் சிரட்டையும் மண்ணும் நூலுக்கு அம்மண்ணில் இலக்கியம் செய்த படைப்பாளிகள் வரிசையில் உள்ள திரு தம்பு - சிவா அவர்களைக்கொண்டு விமர்சனம் செய்த அர்ப்பணிப்புக்கு நான் நன்றிகளை கூறுவதுடன் பெருமையும் அடைகிறேன். ஞானத்தின் பணிக்கு எனதுவிய வாழ்த்துக்கள்.

- எஸ். வஸீம் அக்ரம், அநுராதபுரம்

*****

ஞானம் ஆசிரியர் அவர்களுக்கு,

எனது, ஞானத்திற்குள்ளான முதற்பிரவேசம் இது. நண்பர் வஸீம் அக்ரம் ஊடாக ஞானம் படிக்கக் கிடைத்தமையையிட்டு அவருக்கு நன்றிகளை சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

ஞானத்தைப் படித்த கணமே என்னுள் மட்டற்ற மகிழ்ச்சிப் பூரிப்பு. பார்வை ஒன்றே போதும்; முதல் முறை படித்தவுடனே தன்வசம் ஈர்க்கும் வண்ணம் கருவூலமிக்க கனாதியான படைப்புகள். அத்துடன் மாதத்தின் முதல் வாரமே கரம் கிட்டுவது வரவேற்கத்தக்கது.

முழுக்கப் படித்துச் சுவைத்தேன். அட்டையினை அலங்கரித்த மணி விழா நாயகன் மக்கள் கலைமணி இரா. அ. இராமன் பற்றி தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துரைத்தார். இரா. அ. இராமன் பற்றி அறியாதவர்களுக்கு பொக்கிஷமாய் அமைந்திருந்தது. நவஜோதி ஜோகரட்டணத்தின் 'மம்மி அந்த அக்கா பாவம்' சிறுகதையானது தாய்மொழியின் முக்கியத்துவம், இலங்கையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து ஐரோப்பாவில் வாழும் மக்களின் ஒவ்வாத குணப்பண்புகள் பற்றியும் துல்லியமாய் துலக்கியது.

கலாநிதி துரை. மனோகாரனின் 'எழுத்த தூண்டும் எண்ணங்கள் மிகவும் சுவாரஸ்யமானது. பழைய பாதையும் புதிய இராசாவும் பிரமாதம். புயலுக்குப் பின்' என்ற சிங்களச் சிறுகதை உறவுப் பாலமாய் அமைந்திருந்தது. ஒட்டு மொத்தமாக அனைத்துமே சிறந்த படைப்புகள் ஆகையால் ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு நன்றிகளையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

அருத்தம் நஜ்முதீன், அநுராதபுரம்

*****

மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் அவர்களுக்கு வணக்கம்

ஞானம் ஜனவரி வெளியீடு கிடைக்கப் பெற்றேன் மிக்க நன்றி. கூட்சுட பல செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். பல நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள், வெளியிட்டு விழாக்கள் வரலாற்றுப் பதிவாக இடம் பெற்றுள்ளன. நான் எஸ். பொ வின் பேட்டிகளை மிக விரும்பி வாசிப்பவன். அதைத் திறம்பட முழுமையாக வெளியிட்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

எமது செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள், புதுயுகத் தமிழர் ஆகியன பற்றிய செய்திகளை சிறப்பாக வெளியிட்டுள்ளீர்கள். எமது நன்றியும். பாரட்டும். 18/02/06 அன்று இலண்டனில் நடைபெற்றவுள்ள இருநூல்களின் வெளியீட்டுவிழாவின் போது தங்கள் சஞ்சிகை பற்றி அறிமுகம் செய்வோர்.

சிறந்த நல்ல இலக்கியப் பணியாற்றி வரும் தங்களுக்கும், தங்களுக்கு உறுதுணையாக செயற்பட்டு வரும் தங்கள் துணைவியாருக்கும் எமது பாராட்டுக்கள்

ஆதி. சம்பந்தன், ஆசிரியர் - கடிராள்
noolaham.org | aavanaham.org

**

New Devi

JEWELLERS

No. 269, Galle Road,
Wellawatte,
Colombo - 6, Sri Lanka.
Tel: 2580011, 4518206

E-mail: devi269@yahoo.com

“இச்செகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வைரமுத்து

யுனி ஆர்ட்ஸ் [பிரைவேட்] லிமிடெட்

(அச்சுக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- * அழைப்பிதழ்கள்
- * நூல்கள்
- * விளம்பர பதாகைகள்
- * கலண்டர்கள், டையர்கள்
- * அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ்கள்
- * ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- * அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநகல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : unieart@sltnet.lk

கிளை :

யுனி ஆர்ட்ஸ் என்டர்பிரைசஸ்

இந்திய திருமண அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் கலைப்பொருட்கள்

இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

தீருமண

அழைப்பிதழ்களை

உங்கள் ரசனைக்கேற்றவறு

வடிவமைக்கலாம்